

AB
44 $\frac{7}{2,2}$

Fr. v. Raumer

~~Cant. et Invenali 10/10/19~~

M. o. 2219

Prof.

4435.

Donum ~~offic.~~
E. J.

Αιδώς βίος, τὴ μύθοισι, μαξίμω τῷ
πλανυθῆ θυγατρὶς.

Πραγματεν οὐδὲν τῶν ἐνανθρωπασί ηκρίβωσαν
μὲν καὶ ἀλλοί, καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ παρεδύσαν
φρονεῖν. Αἰδώς δὲ δοκεῖ μὴ πορρωθῆ
τῆς ἐπινοίας τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας
ἀψάμενος, ἀοιδῶ τῷ μέτρῳ τῆς πολλῆς ἀνὰ
παρελαβῆ. καὶ οὐτ' ἀποφαινομένως, οὐτε
οὐδ' ἀλογισμένως, οὐτε μὴν ἐξ ἰσορίας, ἢ οὐ
τῆς κατ' αὐτὸν ἠλικίας ἠνεγκε χρόνος,
τῆν ἠθικὴν διατιθεμένως, ἀλλὰ μὴδὲ τὰ
πάντα παρ' ὁμοίωσιν, οὐτ' αὖτ' ἀκροῦμένων
ἀγρῶν ψυχῆς, ὡς ἀιχυνεῖται τοῖς λογικοῖς
ποιῶν, ἢ φρονεῖν ἀ μὴτ' ἀρνιδεῖ μὴτ' ἀλωπε-
κῆς. καὶ αὐτὸ μὴ πρὸς ἐκείνους, οἷς
πολλὰ τῶν ἀλογῶν ἐν καιρῷ ἠνεχτοῖς ἀποβ-
εχνηκοῦται μὴδὲνεται. ἐξ ὧν μὲν κινδυνὸς ἐπι-
ηρμένως αὐτοῖς διδρα, ἀ δὲ μὴδὲ ἐν τῆς
κακίως τῆς ὑφ' ἑαυτῶν ἐπιχῆν. κ. τ. λ.

[Faint, illegible handwriting in a historical script, possibly Latin or German, covering the upper portion of the page. The text is mostly obscured by fading and bleed-through from the reverse side.]

4

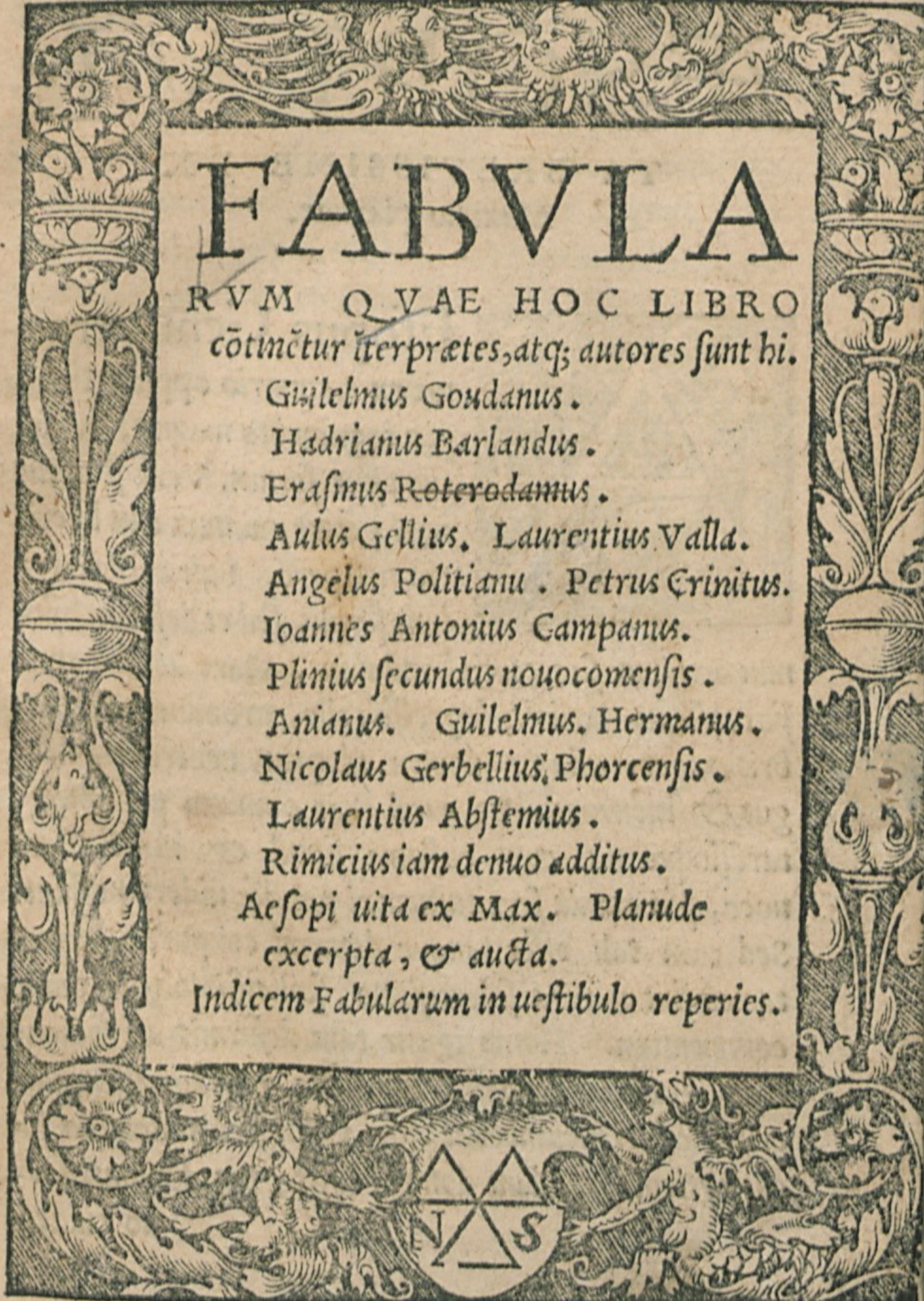
[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

J. K. by Meiß
1828 070

Faint, illegible handwritten text or markings.

FABVLA

RVM QVAE HOC LIBRO
cōtinētur īterprātes, atq; autores sunt hi.

Guilelmus Gouddanus .

Hadrianus Barlandus .

Erasmus Roterodamus .

Aulus Gellius . Laurentius Valla .

Angelus Politianus . Petrus Crinitus .

Ioannes Antonius Campanus .

Plinius secundus nouocomensis .

Anianus . Guilelmus . Hermanus .

Nicolaus Gerbellius Phorcensis .

Laurentius Abstemius .

Rimicius iam denuo additus .

Aesopi uita ex Max . Planude
excerpta , & aucta .

Indicem Fabularum in uestibulo reperies .

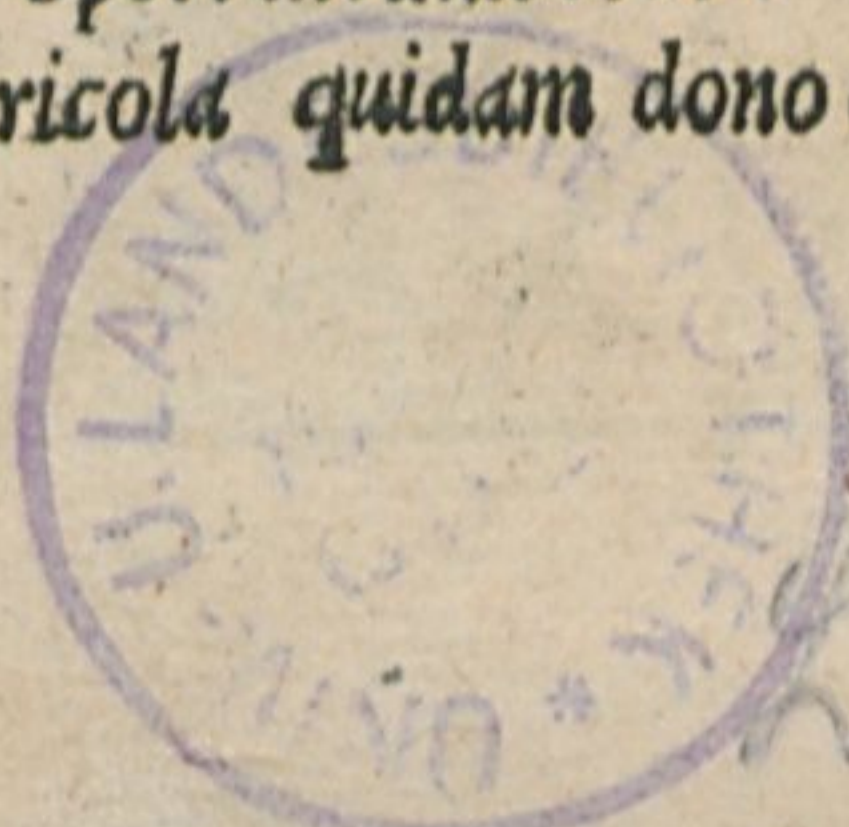
ÆSOPI VI

TA BREVISSIME EX

Maximo planude.

Esopus Genus tra-
xit ex Ammorio oppido Phry-
giæ cognomēto magnæ, sed for-
tuna fuit seruus. Verū seruitus
non potuit animum eius liberis
corrumpere. Fuit autē nō so-
lum seruus, sed et deformosissi-
mus omnium sue ætatis hominum . Nam acuto capite
fuit, pressis naribus, depresso collo, prominentibus la-
bris, niger, unde & nomen adeptus, uentrosus, ual-
gus, & incuruus. Et quod erat omnium pessimum,
tardiloquentia cum obscura simul & inarticulata
uoce, quæ omnia seruitutem ei parasse uideri possunt.
Sed cum tali esset tanque deformi corpore, animo
tamen fuit natura solertissimo, foelicissimoq; ad omne
commentum. Homo igitur tam deformis ad fodien-
dum agrum ab hero suo emittitur, quo digressus, ala-
criter operi incumbebat. Cumq; eius domino fi-
cus agricola quidam dono dedisset, eas dominus ser-
uo cuidam

AB 44 7/12, 2

uo cuidam Agathopodi domum ferendas commisit.
Qui Agathopus consilium inijt cum seruo ut ipsi
ficus illatas deuorarent, causarenturq; postea Aeso-
pum eas furto ablatas comedisse. Hero domum re-
deunte, accusatur Aesopus, parantur flagra, pro-
cumbit ad heri pedes miser, dilationem petit, qua
impetrata, aquam calidam affert cuius partem ebibit,
reliquam propinat conseruis, Aesopus praeter aquam
nihil euomit, serui una cum humore & ficus in ter-
ram eijciunt. Nudi nebulones flagro misere con-
ciduntur, laudato mirifice ingenio Aesopi. Cum
sacerdotes Dianae conuenissent Aesopum rogassent-
q; uiam ut illis monstraret, quae in urbem ducebat.
Is prius frugali coena refocillatos, in uiam dux ipse
ducit. Ob quam hospitalitatem sacerdotes praeci-
bus orant Dianam, ut ipsa gratiam referat homini-
tatis bene de ipsis merito. Quo facto reuersus
Aesopus, in somnum lapsus, uisus est fortunam asta-
re sibi, soluentem eius linguam, atq; fabularum largi-
entem doctrinam. Quare mirifice letatus Aeso-
pus expergiscitur, beneficium hoc in hospitalitatis ob-
seruationem reijcit. Non enim amplius loquendo
tardus erat, sed lingua soluta, expedite loquebatur,
Quod cum Zenas quidam agri praefectus intellexisset.
timens nequando iniquitatis apud dominum ab Aesopo
accusaretur, hominem prauehit, atq; grauisima accu-
satione

satione in odium domini induxit, adeo, ut eidem præ-
fecto ab hero Aesopus traderetur. Cūq; iam in potesta-
te Zenæ foret Aesopus, conuenit Zenā mercator qui-
spiam rogans, num iumentum aliquod uelit diuendere.
Respondit Zenas iumentorum se potestatem nō habere,
uerum Aesopum monstrat an hunc uelit, adesse quidem.
Quem cum uidisset mercator, unde hæc tibi olla in-
quit, an ne truncus est, uel homo? Ni uocē emitteret,
utrem inflatum arbitraret, atq; indignatus abiit. Aeso-
pus ipsum sequens, mane inquit. Ille uero conuersus,
abi inqt sordidissime canis. At Aesopus ait, eme me mer-
cator, non inutile tibi sum futurus mancipiū. Nam si ti-
bi domi sunt mali pueri & sine otio stentes, his me præ-
fice pedagogū omnino eis ero pro larua. Ridens igitur
mercator ad Zenam dicit. Quanti uas hoc malum uen-
dis? Ille tribus ait obulis. Mercator tres obulos expo-
nens, nihil eni (inquit) nihil exposui. Mercator ille cū
Ephesi reliqua uendidisset mancipia, tria remanserunt
illi, Grammaticus, Cantor, & Aesopus. Quos cū ille ne-
quiret diuendere Samum petijt, atq; ibi expositis his
tribus Grammatico & Cantore egregie ornatis, Aeso-
po uero in medio sordidissimo stante, uenit philosophus
Xanthus, atq; hos treis probe cōtuens mercatoris com-
mentum miratus est, Cur nam inter duos bellissimos iu-
uenes tam sordidum statuisset homuntionem. Xanthus
igitur percontatur Cantorem cuius sit, respondit Cap-
padox

padox sum. Quid sciret. Respōdit, omnia. Quo dicto ri-
sit Aesopus. Quæsiuit & à Grammatico Xanthus cuias
esset, dixit se Lydum esse. Quid facere sciret rogante
Xantho, omnia inquit Grammaticus, atq; iterum Ae-
sopus risit. Discedente Xantho rogant discipuli ut Ae-
sopum emat, nam reliquos duos nimis magno precio
æstimarat mercator. Veniens ad Aesopum Xanthus
rogat unde sit, nigrum se esse respondit. Ille uero non
hoc uolebam ait, sed unde natus sis. Ait Aesopus, ex
uentre matris meæ. Non hoc dico Xanthus (inquit) sed
in quo loco natus sis. Aesopus ait matrem non renun-
tiasse sibi, an in sublimi uel humili loco eum genuerit.
Xanthus quid facere sciat percunctatur, & ille, nihil.
Quomodo? dixit Xanthus. Quoniam hi duo se omnia
nosse professi sunt, mihi uero nihil reliquerunt. Lau-
datus est multis modis Aesopus a scholasticis ob hoc
responsum, quoniam nullus sit uspiam inter mortales cui
cognita, explorataq; sint omnia. Xanthus empturus
Aesopum, dixit, Si emero te an ne es fugiturus? Cui
Aesopus respondit, hoc si facere uolueris haud quaquam te
utar consultore. Quæ cum maxime placuissent Xan-
tho subintulit, Sed deformis es. Atq; ille respōdit. O phi-
losophe non faciem, sed mentem oportet inspicere. Xan-
thus soluto ab scholasticis pretio, Aesopum accepit. In-
ter deambulandum igitur cum sol esset ardentissimus,
Xanthus meiebat nihilominus iter peragēs. Id animad-

uertens Aesopus, dixit se cōfestim fugiturum. Xantho,
cur nam id facere uellet, exquirente. Quoniam, inquit,
si tu cum herus sis, naturæ non potes morem gerere,
quid seruo mihi faciendum? Nā si ad ministerium ali-
quod mitterer, num inter uolandum cacare deberem?
Post hæc accidit Xanthum die quodam amicos ad con-
uiuium inuitasse. Quibus rem gratam facturum, Aesopo
mandat ut lentem coquat, Quæ cōmode parata, Et co-
cta, Xanthus eam iubet afferri. Aesopus iussa exequi-
tur. Xanthus lente accepta, probaturus an ne cocta fo-
ret satis, digitis eam attriuit, multas adhuc superesse
putans, quas iubens Aesopum afferre, præter aquam
is nihil asportauit. Xantho grauitè indignante, cur
non lentes apponeret mensæ. Respondit se, ueluti ius-
sisset, non, lentes sed lentem coxisse. Referuntur sen-
tentia aliquot Aesopi elegantissima, hæ uidelicet, De-
um ante omnia cole. Regem honora. Bene agentibus ne
inuide. Lingue continens esto, Mulieri nunquam cre-
das secreta. Ne pudeat te semper discere meliora. Fac
quæ te non inæstificent. Bonum esse non te pœniteat.
Aesopus cū apud Samios ageret, libertate donatus est,
missusq; Cresso regi, bellum cum Samijs agenti, id sua
cum prudentia, tum urbanitate effecit, ut Samijs pla-
catus rex reconciliaretur. Samij multis honoribus re-
deuntem Aesopum exceperunt. Qui discedens ex insu-
la, orbem peragrauit, cui maximam familiaritem fu-
isse me-

isse memorant cum Lycero rege, à quo statua aurea
 Aesopo iussa erigi. Deinde peragrata gratia, Delphos
 peruenit. A quibus nullo affectus honore est, sed ab
 apsis post multa salutaria praecepta, è rupe praeceptis de-
 uolutus, mortuus est. Cuius mors graui pestilentia ul-
 ta, iniusti occisi Aesopi indicium Delphis exhibuit.

EX PHILOSTRATI

Imaginibus.

Abulae se ad Aesopū, sua
 in eū beneuolentia, conferunt.
 quod satagat sui. Fabula quip-
 pe & Homero & Hesiodo, nec
 non & Archilocho in Lycam-
 ben curae fuit, sed ab Aesopo hu-
 mana omnia ad fabellas reda-

ta sunt, sermone brutis nō temere impertito. Nā et cu-
 piditatē tollit, & libidinem insectatur, & fraudē. Atq̃
 haec ei Leo quispiā agit, & uulpes, et p̃ Iouē, nec equus,
 nec testudo muta, ex quibus pueri discunt, quae in uita
 gerātur. Habentur igitur in praeicio fabulae propter Ae-
 sopū, Accedūt ad ianuam docti huius, uitis eū deuinctu-
 re, coronāq; oleagina coronaturae, Hic, ut puto, fabu-
 lā aliquā texit. Risus enim faciei, & oculi in terram de-
 fixi, id prae se ferunt. Pictorem Fabularum curas re-
 missiore animo indigere non latuit. Philosophatur au-
 tem & fabularum corpora. Bruta enim cum hominibus

A A conste-

conferens, coetum circa Aesopum statuit, ex illius scena
confictum. Chori dux uulpes depicta est, utitur enim ea
Aesopus ministra argumetorum plurimū ceu Dauo co=
mœdia .

MARTINVS DORPIVS IOHANNI LEV=
pe, Iacobo Papæ & Ioanni Niniuitæ
eruditissimis in Flandria ludi=
magistris . S.

Quidē in ea & sum,
& sui semper sentētia, uiri or=
natis . quā mutare nullus queā,
Sed nec uelim ut impendio plus
nutantibus literis consultū pu=
tem ab eruditis aliquot nostra
memoria uiris, qui classicos au=
thores castigate ediderūt, quam à quibusdā gloriolæ au=
cupibus (nam alios taceo) qui commentariorū latifun=
dijs omnia occuparunt, Ecquis enim non eo nomine Al=
dum Romanū suspicit, amat, prædicat? hæc mecū iden=
tidem reputans ausus sum & ipse quiddā minus (pene
dixerim) minimo, nempe fabulas Aesopicas rursus emit=
tere, nō carmine quidem illas subrustice conscriptas, sed
prosa oratione nimis quam lepide concinnatas, utpote
à Guilelmo Goudano, tanto uiro, ut ab Erasmo meolit=
eratorum

teratorum quasi phœnice, serio sit laudatus. Eâ opela
lam uobis ingeniosæ flandrorû iuuentutis præceptoribus
nuncupatim dedico, eo utiq; spectans, ut scholasticu
li uestri hoc leuigatorio, omnem tenellarum linguarum
stribiliginem prius abradant, quâ ad Lilium nostrû uetus
atq; adeo primum apud Louanienses politioris lite-
raturæ domicilium profecti, philosophia inicientur. Ad-
ieci paucula ex Gellio, Polliciano, Petro Crinito, sed
selecta. Quod si genio quopiam aspirante leuis hæc
alea foeliciter ceciderit, plusculum aliquando audebo,
& quedam meæ ipsius foeturæ, quæ interim parturio
pariam dialogos, carmina, Prologos in actiones plauti-
nas, complementum Aululariæ atq; id genus alia. Cur
enim (quæso) non ausim? quo nam absterrear? auxi-
lio uidelicet fretus. Thesei quõdam uestri, nunc & mei
Nicolai Buscoducensis uiri (quod uel tacente me ipsi
probe nostis) exquisite docti, siue philosophicas fami-
lias requiratis, siue uenustioris dictiõis lauticias, quin &
amici candidi, synceri, humani, qui curam huius æditi-
uncule in se omnem deriuauit. In reliquis idem (quæ
est hominis uigilantia) lubens obiturus. Rideri inte-
rim ab istis amussis sinistra Minerva natis, hoc ue-
ro mihi palmarum, quando, sui similes, & omnes, &
solos in cœlum ferre obstinauerint. Valete Louanij, ex
nominatissimo lilianorum gymnasio, ad X. Kalen. De-
cembres.

A 5 Index

INDEX FABVLARVM OMNI^m
 um quæ hoc libello continentur, secun-
 dum ordinem Alphabeti.

A.

	Biete & dumo.	54
A	¶ Accipitre columbam insequente.	87
	Accipitribus inter se inimicis quos columbae pa- cauerant.	130
	¶ Adolescente & cato.	28
	Adolescente ex coitu infirmo & lupo.	127
	Adolescente in funere matris canente.	113
	Adolescente quodam & hirundine.	184
	Adolescentibus & coquo.	142. & 167
	¶ Aegroto & medico.	40. & 145. & 184
	Agno & lupo.	28. & 171
	Agricola & filijs.	165
	Agricola & canibus.	33. & 140. & 165
	Agricola & gruibus.	35
	Agricola & poeta.	119
	Agricola & pelargo.	171
	Agricola militiam & mercaturam affectante.	110
	Agricola seuiente in filios.	140
	¶ Alite & pullis eius.	55
	¶ Anne suum fontem conuitijs laceffente.	118
	¶ Anguilla conquerente quod magis quam serpens in- festaretur.	92
		Anser

Anfere.	59
Anseribus.	43
Anu & ancillis.	41
Anu demonem accusante.	99
¶ Ape & Ioue.	183
Apro & asino.	4
Apro & rustico.	58
¶ Aquila & cornicula.	6
Aquila & coruo.	36. & 152
Aquila & homine.	159
Aquila & pica.	96
Aquila & scabrone.	152
Aquila & uulpe.	151
Aquila filios cuniculi rapiente.	122
¶ Aranea & hirundine.	87
Aranea & podagra.	76
Arboribus pulchris & deformi.	90
Ariete cum tauro pugnante.	121
Arione & delphino.	73
Artubus humanis & uentre.	85
Arundine & olea.	142
¶ Asino.	41. & 48. & 65
Asino egrotante & lupis uisitantibus.	114
Asino & equo.	42. & 186
Asino & Ioue.	185
Asino & lupo.	146. & 187
Asino & secure.	110
	asino

Asino & uiatoribus.	64
Asino & uitulo.	88
Asino laborum finem non inueniente.	115
Asino qui hero ingrato seruierat.	116
Asino, simia & talpa.	92
Asino tubicine & lepore tabellario.	129
¶ Avaro & inuido.	55
Aucupe.	174
Aucupe & fringilla.	102
Aucupe & merula.	141
Aucupe & palumbo.	31
Aucupe & uipera.	143
Auibus.	40
Auibus & noctua.	70
Auibus & quadrupedibus.	20
Auibus plures reges eligere uolentibus.	112
Auibus scarabeos timentibus.	101
Auiculæ castitæ nido.	68
Auriga & rota currus stridente.	124
B.	
B oue & iuueno	60
¶ Buccinatore.	31
C.	
C alamo & oliua.	168
Camelo.	49
Caluo crines externos gerente pro natiuis.	149
Canceris matre & filio.	47
	Cane

Cane ad coenam uocato.	158
Cane carnes portante.	177
Cane & Asino.	8
Cane & hero.	101
Cane & Ianio.	27
Cane & Ianione.	144
Cane & leone.	61
Cane & lupo.	176
Cane & oue.	28
Cane & umbra.	2
Cane inuido & boue.	36
Cane mordaci.	49
Cane oues domini sui occidente.	120
Cane uenatico.	13
Canibus urbanis uillaticum insequentibus.	99
Caponibus pinguibus & macro.	89
Carbonario & fullone.	20. & 136
Carbonario & lotore.	160
Carduele & puero.	104
Castore.	175
Castore uirilia sibi amputante.	144
Cato & Gallo.	154
Cata in foeminam mutata.	163
¶ Cera duritiem appetente	109
Ceruo.	20
Ceruo & bobus.	23
Ceruo & leone.	170
	Ceruo

Ceruo & lupo.	14
¶ Cicada & formica.	60
¶ Coclea petente à Ioue ut suam domum secum ferre posset.	117
Columba & miluis.	11
Columba & pica.	83
Coriario emente pellem ursi à uenatore nondum capti.	107
Cornice & oue.	37
Cornice & urna.	56
Coruo agrotante.	176
Coruo & lupis.	72
Coruo & uulpe.	175
Coruo & uulpecula.	6
¶ Cuculo & accipitre.	88
Cucurbita ad pinum sata.	71
Culice cibum & hospitium ab ape petente.	129
¶ Cygno in morte canente reprehenso à Ciconia.	90

D.

D iuite quodam & seruo.	98
¶ Duabus ollis.	50
Duobus adulescentibus.	27
Duobus amicis & urso.	49. & 141
Duobus amicis & ursa.	167
Duobus gallis intra sese certantibus.	181
Duobus inimicis.	168
	Equite

E.

E quite caluo.	50
E quo & asino.	19. & 138
E quo & ceruo.	26. & 84
E quo & leone.	18
E quo inculto sed ueloci & ceteris eū irridentibus.	126
E rimatio uiperam hospitem eijciente.	118

F.

F abro & cane.	172
F ele in foeminam mutata.	139
F ilio cuiusdam senis & leone.	148
F ormica.	39
F ormica & cicada.	45. & 196
F ormica & columba.	182
F ure & cane.	12

G.

G allina & uulpe.	189
G allis & perdice.	135. & 157
G allo & cato.	35
G allo gallinaceo.	1.
G liribus quercum eruere uolentibus.	100
G raculo.	16

H.

H eremita & milite.	108
H eremita uirgine agrotante.	97
H ero rustici malum ad se transferente.	38
	Hiruna

¶ Hirundinibus.	10
¶ Hædo & lupo.	14. & 41
Homine à cane morso.	166
Homine & ligneo deo.	158
Homine quem canis momorderat.	141
I.	
I ouc.	195
Ioue & coruo.	171
Ioue & simia.	43
Iuvene senis curuitatem irridente.	95
L.	
L æna & uulpe.	180
Legato auro tubicines decipiente.	94
Leone, asino & uulpe.	178
Leone cuiusdam rustici filiam amante.	179
Leone & alijs.	40
Leone & capella.	56
Leone & capra.	42
Leone & homine.	189
Leone & mure.	8. & 180
Leone & quibusdam alijs.	3
Leone & rana.	39. & 177
Leone & tauro.	46. & 178
Leone & uenatore	56
Leone & uulpecula.	24
Leone porcum sibi socium eligente.	129
Leone sene.	177
	Leone

Leone senectute confecto.	7
Lepore calliditatem & uulpe celeritatem à Ioue pe- tentibus.	175
Lepore & testudine.	191
Lepore sese uulpi præferente ob pedū uelocitatē.	118
Leporibus & ranis.	14 & 186
¶ Lignatore quodam.	184
Lupis & agnis.	22
Lupo & agno.	1. & 180
Lupo & cane.	32
Lupo & capite picto.	16
Lupo & grue.	3. & 180
Lupo & sucula.	12
Lupo & uulpe.	20
Lupo ouis pelle induto, qui gregem deuorabat.	119
Lupo pisce fluuij maris regnum affectante.	123
Lupo suadente histrici ut tela deponeret.	117
Luscinia cantum accipitri pro uita pollicente.	128

M.

M Edico quodam.	174
Membris & uentre.	22 & 73
Milite & equo.	103
Miluo egroto.	9
¶ Mula quadam.	173
Muliere amatoris discessum flente.	91
Muliere & gallina.	141. & 166. & 187
Muliere & medico.	146

B Muliere

Muliere ignem in mariti domum ferente.	130
Muliere quæ pro uiro mori se uelle dicebat.	112
Muliere uirum morientem fleute.	91
Mulo & equo.	106
Mure in cista nato.	86
Mure liberante miluum.	117
Mure qui cum fele amicitiam cōtrahere uolebat.	116
Mure urbano & rustico.	5
Muribus & cato.	169
Musca. 183.	Muribus & ranis. 2
Musca & formica.	17
Musca quæ quadrigis insidens puluerem se excitasse dicebat.	92
Mustela & seniculo mure.	37

N.

N Autis sanctorum auxiliū implorantibus.	93
Nuci, asino, & mulieri profunt uerbera.	114
Nutrice & lupo.	46

O.

O Ve pastori conuiciante.	123
Opilione & agricolis.	36

P.

P Ardo & uulpecula.	62
Partu montium.	12
Partu terræ.	73
Pastore artem nauticam exercente.	148
Pastore & mari.	193
	Patre

Patre & filijs .	29
Patre filium ad uirtutes frustra hortante.	120
Pauone & grue.	52
Pauone & lusciniā.	37
¶ Philomena & accipitre.	153
¶ Piscatore .	137
Piscatore & pisciculo.	45 . & 54
Piscatore & Ismaride pisciculo .	155
Piscatore quodam.	161
Piscatoribus quibusdam.	64 . & 161 . & 162 .
Piscibus.	61
Piscibus e sartagine in prunas desilientibus.	93
¶ Porco & equo.	106
¶ Prætoꝛe repetundarum damnato.	131
¶ Puerō & fortuna .	169
Puerō & fure .	57
Puerō & matre.	147
Puerō & scorpione .	190
Puerō oues pascente.	175
Puerō quodam fure.	192
Pulice.	195
Pulice & homine .	196
Punica & malo arboribus.	193

Quadrupedibus societatem aduersus aues cum
piscibus ineuntibus . 94

Quercu & arundine. 44, & 52

B 2 Rana

R.

R ana & boue.	18
Rana & uulpe.	48, & 188
Ranis & earum rege.	10
Ranis regem petentibus.	163
¶ Rege & simijs.	63
¶ Rustico annem transituro.	87
Rustico & angui.	15
Rustico & colubro.	4
Rustico & equo.	30
Rustico & fortuna.	51
Rustico & Hercule.	59
Rustico & iuueno.	57
Rustico & mure.	96
Rustico impetrante ut triticum absq; aristis nascere- tur.	86
Rustico per uocē hoedi ad iurisconsultū admissō.	126

S.

S acerdote & pyris.	105
Salice & securi.	191
Satyro & rustico.	67
Satyro & uiatore.	57
Scarabeo & aquila.	65
¶ Scurra & episcopo.	104
¶ Sene iuuenem poma sibi surripientem satis deiici- ente.	127
Sene mortem differre uolente.	131
	Sene

Sene mortem uocante.	164
Sene ob impotentia libidine carnis relinquente.	119
Sene puellam in uxorem accipiente.	95
Serpente & agricola.	188
¶ Simia.	195
Simia & duobus eius natis.	60
Simia & eius prole.	52
Simia & uulpe.	170
Simia & uulpecula.	23
Simijs & pardale.	66
¶ Sole & aquilone.	47
¶ Sue & cane.	103
Sylua & rustico.	22

T.

T Alpa & matre.	194
Tauro & capro.	51
Tauro & mure.	58
Tauris & leone.	53
¶ Testudine & aquila.	47
Testudine & ranis.	100
¶ Tigride & uulpe.	53
¶ Trabe boum pigritiam increpante.	103
Trabe & bobus eam trahentibus.	90
¶ Tubicine.	134 & 172
Turdo amicitiam cum hirundine incunte.	96
¶ Thyno & Delphino.	144 . & 173

V.

B 3 Vate

V Ate quodam.	144 .	181
Venatore & perdice .		191
Vespis, perdicibus & agricola.		194
Viatore .		189
Viatore & pera inuenta .		147
Vidua & asino uiridi.		121
Vidua uirum petente .		98
Vipera & lima.		21
Viro agricola.		159
Viro amicos experiri uolente.		124
Viro Apollinem tentante.		137
Viro auaro sacculum nummorum alloquente .		132
Viro chysteria recusante .		114
Viro & satyro .		138
Viro & uxore & bigamis.		108
Viro & uxoribus.		197
Viro iactabundo .		136
Viro inope & infirmo.		161
Viro maligno & demone .		111
Viro Cardinali nuper creato gratulatur .		94
Viro Zelotypo qui uxorem dederat custodiendam.		113
Vitula & boue .		168
Vitulo & cerua.		182
¶ Vlmo & silere.		109
¶ Vpupa indigne honorata.		105
¶ Vrso & apibus.		102
¶ Vulpecula & ciconia.		15
		Vulpe

Vulpecula & mustela.	25
Vulpecula & pardale.	62
Vulpe carnem leporis cani laudante.	125
Vulpe & Erimatio.	89
Vulpe & aquila.	34
Vulpe & fele.	63
Vulpe esuriente.	160
Vulpe & capite reperto.	136
Vulpe & capro.	134
Vulpe & crocodillo.	156
Vulpe & larua.	158
Vulpe & leone	34. & 135. & 154
Vulpe & mulieribus gallinam edentibus.	89
Vulpe & pardo.	139. & 162
Vulpe & rubo.	156
Vulpe & trago.	153
Vulpe & uenatoribus.	157
Vulpe quadam.	190
Vulpe sine cauda.	155
Vulture alijsq; auibus.	45

B 4

De Gallo o Minaco
hervit omnia hinc p^{ri}ncipia
Sterora Invenit p^{ri}ncipia ipse hinc

AE S. O P I O F A B V L A E. R
DE GALLO GALLINACEO.

ALLVS GAL

linaceus dum uerit stercora-
rium offendit gemmam. Quid
(inquiens) re sic nitidam repe-
rio? Si gemmarius reperisset,
nihil esset eo letius, ut qui pre-
tium sciret. Mihi quidem nulli

est usui, nec magni estimo, imo equidem omnibus gem-
mis granum hordei malim. MORALE.

Per gemmam artem, sapientiamq; intellige, per
gallum hominem stolidum & uoluptarium. Nec sto-
lici artes liberales amant, cum usum earum nesciant,
nec uoluptarius, quippe cui una placeat uoluptas.

DE LVPO ET AGNO.

Lupus ad caput fontis bibens, uidens agnum pro-
cul infra bibentem. Accurrit, agnum increpat,
q; turbarit fontem. Trepidare agnus, supplicare,
ut parcat innocenti, se, quando longe infra biberit,
potum lupi ne potuisse quidem turbare, nedum uoluis-
se. Lupus contra intonat, nihil agis sacrilega, semper
obes, Pater, Mater, oiane tuum inuisum genus, sedulo
mihi aduersatur. Tu mihi dabis hodie poenas.

MORALE.

Vetus dictum est, ut canem cedas, facile inueniri

B

S

baculum

AE S O P I.

Baculum. Potens, si libet nocere, facile capit nocendi causam. Satis peccavit, qui resistere non potuit. *figura*

DE MVRIBVS ET RANIS.

Bellum gerebat mus cum rana, De paludis certabatur imperio. Pugna erat uehemens, & anceps. Mus callidus sub herbis latitans, ex insidijs ranam adoritur, rana uiribus melior, pectore, & insultu ualens, aperto Marte hostem lacescit. Hasta utriusque erat iuncea. Quo certamine procul uiso miluus adproperat, dumque praestudio pugnae neuter sibi cauet, utrumque bellatorem miluus rapit, ac laniat.

MORALE.

Et idem euenire solet factiosis ciuibus, qui accensi libidine dominandi, dum inter se certant fieri magistratus, opes suas plerumque etiam in periculo ponunt.

DE CANE ET VMBRA.

non **C**anis tranans fluuium, rictu ueliebat carpe. Splendente sole, ita ut sit, umbra carnis lucebat in aquis. Quam ille uisum auide captans, quod in faucibus erat, perdidit. Itaque tum rei, tum spei iactura percussus, primum stupuit, deinde animu recipiens. sic elatrauit. Miser, deerat cupiditati tuae modus. Satis superque erat ni desipuisses. Iam per tuam stulticiam minus nihilo tibi est.

MORALE.

Monemur hac fabella modestiae, monemur prudentiae, ut & cupiditati sit modus, ne certa pro incertis amittamus.

mittamus. Astutus certe Terentianus ille Samio. Ego
 inquit, spem pretio non emam. *in lingua uulgata*
 DE LEONE & quibusdam alijs.

Cum oue quibusdāq; alijs pepigerat Leo, uenati-
 onem fore cōmunem, itur uenatū, capitur cer-
 uis, partiuntur, singulas singulis partes, tollere,
 ut cōuenerat, incipientibus. Leo irrugit. Vna inquiring
 pars mea est, quia sum dignissimus. Altera item mea
 est, quia uiribus praestantissimus. Porro quia in capiun-
 do ceruo plus sudauerim, uendico tertiam. Quartam
 deniq; partem ni concesseritis, actum est de amicitia.
 Socij hoc audito, discedunt uacui, & taciti nō ausi mu-
 tire contra leonem. MORALE.

Rara semper fuit fides, apud hoc seculum rarior
 est, apud potentes, & est, & fuit semper rarissima.
 Quo circa satius est, ut uiuas cum pari. Qui enim cum
 potentiore uiuit, necesse habet saepe de suo iure conce-
 dere, cum equali; equale tibi ius erit.

DE LVPO ET GRUE.

Lvpo uoranti ouē, forte ossa haesere in gula. Am-
 bit, orat opē, opitulatur nemo. Omnes dictitāt tu-
 lisse eum precium uoracitatis. Tandē blādicijs mul-
 tis, pluribusq; promissis gruem inducit, ut collo lon-
 gissimo in gulam inserto, os infixum eximeret. Pcten-
 ti autem praemium illudit, inepta, inquit, abi. Non sat ha-
 bes q; uiuis, uitam debes mihi. Si libuisset, licuit pra-
 mordere

mordere collum tuum. MORALE.

☞ Tritum est. Perire quod facis ingrato.

DE RVSTICO ET COLVBRO.

X
R Vsticus repertum in niue colubrū frigore propē
 enectum, domum tulit, abiicit ad focū. Coluber
 ab igne uim, uirusq; recipiens, deinde flammam
 non ferens, omne tugurium sibilando infecit. Accur-
 rit rusticus, correpta sude, uerbis, uerberibusq; cum eo
 iniuriam exostulat. Num hanc referat gratiam? num
 uitam erepturus sit illi, qui uitam ipsi dederit.

MORALE.

☞ Fit interdum ut obsint tibi, quibus tu profueris, &
 male de te mereantur ij, de quibus tu bene sis meritus.

DE APRO ET ASINO.

D Vm iners asinus irrideret aprum, ille indignans
 frendebat. Malū quidem ignauissime fueras me-
 ritus, sed etiam si tu poena fueras dignus, tamen
 ego indignus, qui à te poenas sumam. Irride tutus, im-
 pune tibi licet, tutus enim es ob inertiam.

MORALE.

☞ Demus operam, ut cum indigna nobis audimus,
 Aut patimur, ne indigna nobis dicamus aut faciamus.
 Mali enim & perditī plerunq; gaudent si quispiam bo-
 norum eis resistat. Magni pendunt haberi se dignos ul-
 tione. Imitemur equos, & magnas bestias, qui oblatran-
 tes caniculos cum contemptu prætereunt.

DE MUS

DE MVRE VRBANO & Mure rustico.

L Ibitū est urbano muri deambulare rus. Vidit hūc
 Mus rusticus, inuitat, apparatus, itur cœnatum.
 Depromit rusticus quicquid posuerat in hyemem
 & exhaurit omne penu ut tanti hospitis expleat lauti-
 ciam. Urbanus tamen frontem corrugans, ruris damnat
 inopiam, urbis subinde laudat copiam, Remeans ducit
 secum in urbem rusticum, ut quæ uerbis iactitaret, re-
 comprobaret. Ineunt conuiuium, quod urbanus splen-
 dide compararat. Inter epulandum auditur in sera mur-
 mur clavis trepidare illi, & fugitare fugitando. Rusti-
 cus & insuetus, & loci ignarus, egre se tueri. Disce-
 dente famulo, redit urbanus ad mensam, uocat rusticum,
 ille uix tandem metu deposito prorepat. Inuitantem ad
 pocula urbanum percunctatur, num hoc periculum
 crebrum sit? Respondet ille quotidianum esse, oportere
 contemni. Tum rusticus, Quotidianum inquit? Me-
 hercule, Iste dapes plus fellis q̄ mellis sapiunt, Equidem
 malo cum securitate meam inopiam, quam cum tali an-
 xietate istam copiam.

MORALE.

¶ Diuitie præ se ferunt quidem uoluptatem, sed si
 introspicias, habent pericula, & amaritudinem. Eu-
 trapeles quidam fuit, qui cum inimicis suis quàm maxi-
 me nocere uellet, diuites eos faciebat, dictitans ita se
 eos ulcisci, quippe accepturos cum diuitijs ingentem
 sarcinam

sarcinam curarum.

DE AQUILA ET CORNICULA.

Aquila nocturna coelcam non vi aut arte quiuit eruere piscem. Accedens cornicula dat consilium. Suadet subuolare, et est sublimis cocleam in saxa precipitare, sic enim fore, ut concha frangatur. Humi manet cornicula, ut praestoletur casum, precipitat aquila, frangitur testa, subripitur piscis a cornicula, dolet elusa aquila. MORALE.

Noli quibusuis habere fidem, et consilium, quod ab alijs acceperis, fac inspicias, Multi enim consulti, non suis consultoribus, sed sibi consulunt.

DE CORVO ET VULPECULA.

Praedam nocturnus strepitat in ramis coruus. Videt vulpecula gestientem, accurrit. Coruum inquit plurima salute impertit uulpes. Saepenumero audieram famam esse mendacem, iam re ipsa experior. Nam ut hac forte iam praetero, suspiciens te in arbore, aduoluo culpans famam. Fama enim est, te nigriorem pice esse, et uideo candidiorem niue. Meo sane iudicio cygnos uincis, et haedera formosior alba es. Quod si ut plumis, ita et uoce excellis, omnium auium equidem te dixerim reginam. Hac assentaciuncula illectus coruus, ad canendum apparat, apparanti uero e rostro excidit caseus, quo correpto, uulpecula cachinnum tollit. Tum demum miserum coruum pudet, pigetque sui. Et iactura

Et iactura rei mixta pudore dolet.

MORALE.

Nonnulli sic auidi laudis sunt, ut cum suo probro
& damno ament assentatorem. Eiusmodi homuntiones
prædæ sunt parasitis, quod si uitaueris iactantiam, fa-
cile assentatorum pestiferum genus uitaueris. Si tu uo-
les esse Thraso, nusquam deerit Gnatho.

DE LEONE SENECTUTE CONFECTO.

Leo qui in iuuentute complures sua ferocitate fece-
rat inimicos, in senectute exoluit poenas. Reddūt
talionem bestiae. Dente aper, cornu petit Taurus.
In primis asellus, uetus ignauiae nomen cupiens abolere.
uerbis, & calcibus strenue insultat. Tum gemebundus
leo. Hi quibus olim nocui, iam uicissim nocent, & me-
rito. Sed hi quibus aliquando profui, iam uicissim non
profunt, imo etiam immerito obsunt. Stultus fui, qui
multos fecerim inimicos, stultior, qui falsis amicis confi-
sus fuerim.

MORALE.

In secundis rebus non esferaris, non sis ferox. Nam
si uultum mutarit fortuna, ulciscuntur quos laesisti.
Et inter amicos fac habeas discrimen. Sunt enim qui-
dam amici, non tui, sed mensæ tuæ, sed fortunæ tuæ.
Quæ quidem fortuna simul ac mutata erit, & illi
mutabuntur. Et bene tecum actum erit, si non inimi-
ci fuerint. Merito queritur Ouidius, En ego non pau-
cis quondam munitus amicis. Dum flauit uelis aura
secunda

secunda meis. Ut fera nymboſo tumuerunt equora uen-
to. In medijs lacera puppe relinquitur aquis.

DE CANE ET ASINO.

Dum blandiretur Canis hero & familiae, herus
& familia canem demulcent. Asellus id uidens al-
tius gemit, coepit eum pigere suae sortis, inique pu-
tat comparatum, Canem gratum esse cunctis, pasci de mensa
herili, idque ocio ludoque consequi. Sese contra portare cli-
tellas, caedi flagello, nunquam ociosum esse, & cunctis
tamen odiosum. Si haec fiant blanditijs, eam artem, quae
tam utilis sit, statuit sectari. Igitur quodam tempore re-
deunti domum hero, rem tentaturus, procurrit obviam
subsilit, pulsat unguis, exclamante hero accurrere ser-
ui, & ineptus asellus, qui se urbanum credidit, fuste ual-
pulat.

MORALE.

 Non omnia possumus omnes (ut ait Virgilius in
Bucolicis) Nec omnes omnia decent. Id quisque uelit, id
tentet, quod possit. Non simus id, quod Graece signifi-
cantius dicitur, ὄνος λύρας id est, asinus lyrae
uel lyrae. Sic autem Boetius. Asinus ad lyram positus.
Repugnante natura irritus labor. Tu nihil inuita facies
dicesue Minerua, teste Horatio.

DE LEONE ET MURE.

Leo aestu, cursuque defessus, sub umbra fronde su-
per uiridi quiescebat. Murum autem grege tergum
cius percurrente, experrectus, unum e multis
compre-

comprehendit. Supplicat captiuus, indignum esse cui leo irascatur, clamat. Reputans ille in nece tantillæ bestiolæ nihil esse laudis, captiuum dimittit. Nec uero ita multo post, leo forte dum per saltum currit, incidit in plagas, Rugire licet exire non licet. Rugientem miserabiliter leonē, mus audit, uocem agnoscit, repit cuniculos, laqueorū querit nodos, quesitos inuenit, inuentos corrodit, leo è plagis euadit. MORALE.

☞ Hæc fabella suadet potentibus clementiam. Etenim ut sunt res humanæ instabiles, egent interdum ipsi potentes ope humiliorum, Quare uir prudens, & si potest, timebit uel ulli hominum nocere. Qui autem non timet nocere alteri, ualde desipit. Quid ita? Quia & si iam potentia fretus neminem metuis, forsitan olim erit ut metuas. Constat enim euenisse claris, magnisq; regibus, ut uilium homuntionum, uel gratia indiguerint, uel iram metuerint.

DE MILVO AEGROTO.

Lecto decūbebat Miluus, iam fermè moriens, matrem orat, precatū ire deos. Mater respondet, nil opis illi sperandum à dijs, quorum sacra & aras suis rapinis toties uiolasset. MORALE.

☞ Decet uenerari superos. Illi enim pios iuuant, impios auersantur. In foelicitate neglecti, in miseria non exaudient. Quare in secundis rebus sis eorum memor, ut in aduersis rebus præsentés sint uocati.

C De His

DE HIRVNDINIBVS.

Cum primum coeptū est seri linū, hirundo suadet
 auiculis impedire sementem, dictitans, sibi fieri
 insidias, Irrident illæ, stultam uatem hirundinem
 uocant. Surgente iam lino & uirescente, rursus monet
 euellere sata. Iterum irrident. Maturescit linum, hor-
 tatur populari segetem. Cum ne tunc quidem consulen-
 tem audirent, hirundo auium coetu relicto, hominis sibi
 conciliat amicitiam. Init cum eo foedus, cohabitat, cantu
 demulcet. Cæteris auibus è lino fiunt retia, & laquei.

MORALE.

¶ Multi nec ipsi consulere sibi norunt, nec recte con-
 sulentem audiunt. Sed cum in periculis sunt, & dam-
 nis, tum demum sapere incipiunt, & suam damnare
 socordiam. Tum sat superq; consilij est, hoc, inquiunt.
 & illud factum oportuit. Sed præstat esse Prometheum.
 quam Epimetheum. Fuere hi fratres, nomina sunt
 Græca. Alteri consilium ante rem fuit, alteri post rem.
 Quod declarat interpretatio nominum.

DE RANIS ET EARVM REGE.

Gens Ranarum cum esset libera, Ioui supplica-
 bat dari regem. Ridere Iuppiter uota ranarum.
 ille tamen iterum atque iterū instare, donec ip-
 sum perpellerent. Deicit ille trabem, ea moles ingenti
 fragore quassat fluuium. Territe silent ranae, regem
 uenerantur. Accedunt pedetentim propius, tandem
 abiecto

abiecto metu, insultant, & desultant. Iners rex lusui est, & contemptui. Lacesunt rursus Iouem, orant regem dari, qui strenuus sit. Dat Iuppiter ciconiam. Is praestrenue perambulans paludem quicquid ranarum obuiam fit, uorat. De huius igitur seuitia ranæ frustra questæ sunt. Iuppiter non audit, nam & hodie adhuc, queruntur. Vesper enim Ciconia cubitum eunte, ex antris egressæ rauco ulatu murmurant, sed surdo canunt. Vult enim Iuppiter, ut quæ regem clementem sint deprecatae, iam ferant inclementem.

M O R A L E.

Perinde atq; ranis, euenire solet plebi, quæ si regem paulo mansuetiorem habet, ignauum, inertem esse causatur, optat aliquando contingere sibi uirum. Contra si quando nacta est regem strenuū, huius seuitiam damnat, prioris laudat clementiam. Siue q; semper presentium nos poenitet, siue q; uerum est uerbum. Noua ueteribus non esse potiora.

D E C O L U M B A E T M I L U I S.

Columbæ olim bellū gessere cū miluo, quem ut expugnarent, delegerunt regem accipitrē. Ille rex factus, hostē agit nō regem. Non segnius ac miluus, rapit ac laniat. Poenitet columbas incepti, satius fuisse putantes, pati bella milui, q̄ tyrannidem accipitris.

M O R A L E.

Neminē suæ sortis nimium pigeat. Nihil est (teste
C 2 Flacco)

Flacco) ab omni parte beatum. Equidem meam sortem modo tollerabilis sit, mutari non optem. Multi noua sorte quaesita, ueterem rursus optarunt. Ita pleriq; ingenio sumus omnes, nosmet nostri poenitet.

DE FVRE ET CANE.

FVri aliquando panem (ut sileat) porrigenti, respondit canis. Insidias tuas noui, panem das, quod esinam latrare. Sed ego tuum munus odi, quippe si ego tulero panem, tu ex his tectis cuncta asportabis.

MORALE.

☞ Caue parui commodi causa amittas magnum, caue cuius homini fidem habeas. Sunt enim qui dolo nō tantum benigne dicunt, sed & benigne faciunt.

DE LVPO ET SVCVLA.

PArturiebat Sucula, pollicetur lupo se custodem fore foetus. Respondit puerpera, lupi obsequio se non egere. Si uelit pius haberi, si cupiat gratum facere, longius abeat. Lupi enim officium constare non presentia sed absentia. MORALE.

☞ Nō sunt cuncta credenda cunctis, multi suam operam pollicentur, non tui amore, sed sui, suum querentes commodum, non tuum.

DE PARTV MONTIVM.

OLim rumor erat parturire mōtes, hoies accurrunt, circūstunt, monstri quippiā non sine pauore expectantes. Pariunt tandem montes, exit

MUS.

mus. Tum omnes risu emori. MORALE.

☞ Hanc fabellam tangit Horatius. Parturiunt montes (inquit) nascetur ridiculus mus. Notat autem iactantiam. Iactabundi enim cum magna profitentur, & ostentant, uix parua faciunt. Quapropter Thrasones illi iure sunt materia ioci, & scomatum. Vetat enim hæc fabella inanes timores. Plerunq; enim grauior periculo, est periculi metus, imo ridiculū est quod metuimus.

DE CANE VENATICO.

Canem uenaticū, qui iam senuerat instigat herus, frustra hortatur, tardi sunt pedes, non properat, prehenderat feram, fera edentulo elabatur. Increpitat herus uerberc, & uerbo. Canis respondet, debere sibi iure ignosci, iam senuisse, at iuuenem fuisse strenuum. Sed ut uideo, inquit, nil placet sine fructu. Iuuenem amasti, senem odisti. Amasti prædabundum, odisti tardum edentulum. Sed si gratus esses, quem olim iuuenem frugis causa dilexisti, senem fructuose iuuentutis gratia diligeres.

MORALE.

☞ Recte canis. Nam teste Nasone, Nihil nisi quod prodest, charum est, en detrahe menti, Spem fructus auide, nemo petendus erit. Præteriti commodi nulla est memoria, futuri autem gratia non magna, præsentis commodi summa. Turpe quidem dictus, sed si modo uera fatemur, Vulgus amicitias utilitate probat.

DE LEPORIBVS ET RANIS.

Sylua insolito mugiente turbine, trepidi lepores rapide occipiunt fugere. Fugientes, cū obsisteret palus, steterē anxij, utrinq; comprehensi periculis. Quoq; maioris esset incitamentum timoris, uident in palude mergi ranas. Tum ex leporibus unus prudentior cæteris, ac disertior. Quid, inquit, inaniter timemus? Animo opus est. Corporum quidem agilitas nobis est, sed animus deest. Hoc periculum turbine non fugiendū est, sed est contemnendum.

MORALE.

☞ Omni in re opus est animo. Iacet uirtus sine confidentia. Confidentia enim dux, & regina uirtutis est.

DE HOEDO ET LVPO.

CApra cum esset pastum itura, hœdum domi concludit, monēs aperire nemini, dū redeat ipsa, Lupus, qui id procul audierat, post matris discessum pulsat fōres, uoce caprisat, iubens recludi. Hœdus dolos præsentiens, non aperio inquit. Nam & si uox caprisat, tamen equidem per rimulas lupum uideo.

MORALE.

☞ Obaudire parenti filios ipsis est utile, & iuuenem seni decet auscultare.

DE CERVO ET LVPO.

Ceruus coram lupo ouem ream facit, modium tritici debere clamitans. Ouis debiti quidem erat
insci-

in scia, tamen ob lupi praesentiam spondet se daturam.
 Dicitur solutioni dies. Dies adest, monet cecruus ouem.
 Illa it inficias. Quod enim promiserit, excusat factum
 id metu, & praesentia lupi. Votum extortum non esse
 seruandum.

MORALE.

☞ Sententia iuris est. Vim vi repellere licet. Et hac
 fabella noua quaedam nascitur. Fraudem fraude refelle-
 re licet.

DE RVSTICO ET ANGV. I.

Rusticus quidam nutrierat anguem. Iratus aliquan-
 do, bestiam petit securi. Euadit illa non sine uul-
 nere. Postea rusticus deueniens ad paupertatem
 raturus est, id infortunij propter anguis iniuriam sibi
 accidere, igitur supplicat angui ut redeat. Ille ait ig-
 noscere se, sed redire nolle. Neque enim fore securum,
 cum rustico tanta sit domi securis. Liuorem uulneris de-
 sisse, superesse tamen memoriam.

MORALE.

☞ Ei, qui semel fidem soluit, iterum habere fidem, uix
 est tutum. Iniuriam quidem donare, id sane misericor-
 diae est, cauere autem sibi & decet & prudentiae est.

DE VVLP EC VLA, ET CICONIA.

Vulpecula uocarat Ciconiam ad coenam. Ob-
 sonium in mensam effundit, quod cum liqui-
 dum esset, ciconia frustra rostro tentante, vulpe-
 cula lingit. Abit elusa auis, pudetque pigetque iniuria.

C A Post

Post plusculum dierum redit, inuitat uulpeculam. Vitreum uas situm erat plenum belli obsonij. Quod quidem uas cum esset arcti gutturis, uulpeculae obsonium licuit uidere & esurire, gustare non licuit. Ciconia rostro facile exhausit.

M O R A L E .

☞ Risus risum, iocus iocum, dolus dolum, fraus meretur fraudem.

D E L V P O E T C A P I T E P I C T O .

Lupus in officina sculptoris caput humanum repperit uersat, miratur, sentiens (id quod erat) nihil habere sensus. O pulchrum (inquit) caput, est in te artis multum, sed sensus nihil.

M O R A L E .

☞ Extrema pulchritudo, si astit, grata est, sin alterutra carendum est, praestat externa quam interna carereas. Illa enim sine hac interdum incurrit odium, ut stolidus sit eo odiosior, quo formosior.

D E G R A C V L O .

Graculus ornauit se plumis Pauonis. Deinde pulchellus sibi uisus, fastidito genere suo, contulit se ad pauonum genus. Illi tandem intellecta fraude stolidam auem coloribus nudarunt, & plagis affecerunt. Horatius hanc fabellam primo Epistolarum libro narrat de cornicula. Ait eam olim adornatam collectis, quae auibus exciderant, plumis, post ubi unaquequeq; auium suam plumam decerpfit, ridiculam fuisse.

N e s t

Ne si forte suas repetitum uenerit olim.

Grex auium plumas, moueat cornicula risum.

Furtiuus nudata coloribus. MORALE.

☞ Notat hæc figura eos qui se gerunt æquo sublimi-
us, qui cum his uiuunt, qui & ditiores sunt & magis
nobiles. Quare sæpe inopes fiunt, & sunt ludibrio.
Probe Iuuenalis monet, E cœlo descendit γυνῶντι σὺς
αὐτόπ hoc est, nosce teipsum.

DE MUSCA ET FORMICA.

Musca altercabatur cum Formica, se nobilem,
illam ignobilem, se uolitare, illam repere, se
uersari in tectis regum, illam cauernis latere,
segetē rodere, aquā bibere, se splendide epulari iactita-
bat, & hæc tamen otio nancisci. E regione formica
se non ignobilem esse, sed suis natalibus contentum.
muscam uagam esse, se stabilem, sapere formicæ gra-
na & fluenta, quod muscæ pastilli & uina. Atq; hæc se
non segni ocio at strenua opera nancisci. Porro formi-
cam letam esse & tutam, charam omnibus, exemplar
deniq; laboris, muscam anxiam cum periculo esse, cun-
ctis infestam, cunctis inuisam, exemplar deniq; segnici-
ei. Formicam hyemis memorem, alimēta reponere, mus-
cam in diem uiuere, hyeme aut esurituram, aut certe mo-
rituram. MORALE.

☞ Qui pergit quæ uult dicere, quæ non uult audiet.
Musca si bene dixisset, bene audisset. Assentior autem

C S formicæ

formice. Videtur enim optabilior uita obscura cum securitate, quam cum periculo splendida.

DE RANA ET BOVE.

Rana cupida equandi Bouem, se distentabat. Filius hortabatur matrem cœpto desistere. Nihil enim esse ranã ad bouem. Illa secundũ intumuit clamitat natus. Crepes licet mater, Bouem nunquam uinces. Tertium autem cum intumuisset, crepuit.

MORALE.

Cuiq; sua dos est. Hic forma, ille uiribus, hic opibus, ille pollet amicis. Vnumquemq; suo decet esse contentũ, ualet ille corpore, tu ingenio. Quocirca quisq; semet consulat, nec inuideat superiori, quod miserum est, nec (quod stultitiæ est) certare optet.

DE EQVO ET LEONE.

Venit ad equum comedendum leo. Carens autẽ præ senectã uiribus, meditari cœpit artẽ, medicũ se profitetur, uerborũ ambage equum moratur. Hic dolo dolum, artem opponit arti. Fingit se nuper in loco spinoso pupugisse pedem, orat ut inspiciens sentem medicus educat. Paret leo, at equus quanta potuit ui, calcẽ leoni impingit, & se continuo conijcit in pedes. Leo uix tandem ad se rediens, ictu enim prope exanimatus fuerat. Pretium, inquit, fero ob stulticiam, & is iure effugit. Dolum enim dolo ultus est.

MORALE.

Odio

 Odio digna est simulatio, & simulatioe capienda. Non est timendus hostis, qui hostem præ se fert, sed qui cum hostis sit, benevolentiam simulat, is demum timendus, & odio dignissimus.

DE EQVO ET ASINO.

Equus phaleris sellaq; exornatus cū ingenti hinc nitu per uiam currebat. Currenti autem onustus asellus fortè obstabat. Equus ira fremebundus & frena ferox spumantia mandens, quid, inquit, tarde, ignaue, obsistis equo? Cede, inquam, aut proculco te pedibus. Asellus contrà rudere non ausus, cedit tacitus. Equo autem prouolanti & cursum intendenti, crepat inguen. Tum cursui & ostentui inutilis, ornamentis spoliatur, dein carrario uenditur. Videt postea cum carro uenientem asellus, & affatur. Heus bone uir, quid istuc ornati est? Vbi aurata sella, bullata cingula? Vbi nitidum frenum? Sic amice necesse fuit euenire superbienti.

MORALE.

 Pleriq; in secundis rebus elati sunt, nec sui memores nec modestiæ. Sed quia prosperitate insolescunt, aduersitatem incurrunt. Eos qui foelices uidentur, monuerim esse cautos. Etenim si rota fortunæ circumacta fuerit, sentient miserrimum genus infortunij esse, fuisse foelicem. Accedet ad cumulum infoelicitatis id quoq; mali. Contemnentur ab ijs, quos ipsi contempserunt, & illudent eis ij, quos ipsi risere.

De auis

DE AVIBVS ET QVADRV PEDIBVS.

Avibus pugna erat cum quadrupedibus, Vtrinq;
 spes, utrinq; metus, utrinq; erat periculum. Ve=
 spertilio autem relictis socijs, deficit ad hostes.
 Vincūt aues duce & auspice Aquila. Transfugā uero
 uespertilionem damnant, uti ne ad aues unq̄ illi sit redi=
 tio, uti ne luce unq̄ sit uolatus. Hæc causa uerspertilioni
 est, ut nō nisi noctu uolat. MORALE.

☞ Qui cum socijs aduersitatis & periculi particeps
 esse renuit, prosperitatis & salutis expers erit.

DE LVPO ET VVLPE.

Lpus cū prædæ satis esset, in ocio degebat. Aca=
 cedit Vulpecula, sciscitatur otij causam. Sensit
 lupus insidias fieri suis epulis, simulat morbum
 esse causam, orat uulpeculam, deprecatum iri deos. Illa
 dolens dolum nō succedere, adit pastorem, monet pete=
 re latebras lupi, hostem enim securum posse inopinato
 opprimi. Adoritur pastor lupum, mactat. Illa potitur
 antro & præda. Sed fuit illi breue sceleris sui gaudiū
 Nam non ita multo post, idem pastor & ipsam capit.

MORALE.

☞ Fœda res inuidia est, & ipsi interdū authori quoq;
 perniciosa. Flaccus Epistolarum primo.

Inuidus alterius macrescit rebus opimis.

Inuidia Siculi non inuenere tyranni

Maius tormentum.

DE CERVO.

Cervus

Ceruus in perspicuo fonte se conspicatus, probat
procera frontis, & ramosa cornua, sed tibi arum
exilitatem damnat. Forte iam contemplatur, dū
indicat, interuenit uenator. Fugit ceruus ocyor pilis, &
agente nimbos ocyor Euro. Insectantur fugientem ca-
nes. Sed cum intrasset condensam syluam, implicita sunt
ramis cornua. Tum demum tibias laudabat & cornua
damnabat, quæ fecere, ut præda esset canibus.

MORALE.

¶ Fugienda petimus, petenda fugimus. Placent quæ
officiunt, quæ conferunt displicent. Beatitudinem cu-
pimus priusquam ubi sit intelligamus. Opum excel-
lentiam & bonorum celsitudinem querimus, in his
beatitudinem sitam opinamur, in quibus tamen mul-
tum laboris est & doloris. Pulchre id significat Lyri-
cus ille noster. Sæpius uentis agitur ingens Pinus, &
celsæ grauiore casu Decidunt turres, feriuntq; summos
fulgura montes.

DE VIPERA ET LIMA.

In fabrica offendens limam uipera, coepit rodere.
Subrisit lima, quid, inquens, inepta? Quid agis?
Tu tibi ante contriueris dentes, quam me atteras,
quæ duritiam æris præmordere soleo.

MORALE.

¶ Etiam atq; etiam uide, qui cum tibi res sit. Si in-
fortiorem dentes acuis, non illi sed tibi nocueris.

De lu=

DE LVPIS ET AGNIS.

LVpis & agnis, quibus natura discordia est, fœdus aliquando fuit, datis utrimq; obsidibus. Lupi suos catulos, oues canum cohortem dedere. Quietis ouibus ac pascentibus, lupuli matrum desiderio ulis latus ædunt. Tum lupi irruentes, fidem fœdusq; solutis clamitant, ouesq; canum præsidio destitutas, laniant.

MORALE.

☞ Inscitia est, si in fœdere tua præsidia hosti tradas. Nam qui hostis fuit, hostis forsitan nondum esse desijt. Fortassis & causam cœperit, cur te nudatum præsidij adoriatur.

DE SYLVA ET RVSTICO.

Quo tempore etiam arboribus suus sermo erat. uenit rusticus in syluam, rogans ut ad securim suam tollere liceat capulum, Annuit sylua. Rusticus aptata securi, cœpit arbores succidere. Tum & quidem sero, pœnituit syluam suæ facilitatis. Doluit se ipsam esse causam sui exitij.

MORALE.

☞ De quo bene merearis uide. Multi fuere, qui accepto beneficio, in authoris abusi sunt perniciem.

DE MEMBRIS ET VENTRE.

Pes & manus uentrẽ olim incusarũt, quod ab otioso eo lucra ipsorũ uorarentur. Iubent ut laboret, aut ali ne petat. Supplicat ille semel, & iterum, negant

negant tamen manus alimentū. Exhausto in media uentre,
ubi cœpere omnes artus deficere, tum manus uoluit
tandem officiosa esse, uerum id sero. Nam uenter desue-
tudinē debilis, cibū repulit. Ita cuncti artus dum uentri
inuident, cum uentre pereunte pereunt. MORALE.

☞ Perinde atq; in membrorū societate est, ita habet se
societas humana. Membrum eget membro, amicus eget
amico. Quare mutuis operis, & mutuis officijs utendiū
est. Neq; diuitiæ, neq; dignitatum apices hominem sa-
tis tuentur Vnicum & summum præsidium compluri-
um amicitia est.

DE SIMIA ET VULPECULA.

Simia uulpeculam orat, ut partem caudæ sibi do-
net, ad tegendas nates, illi enim esse oneri, quod sibi
foret usui & honori. Respondet illa nihil nimis
esse, & se malle humum cauda sua uerri, quam simiæ
nates tegi. MORALE.

☞ Sunt qui egeant, sunt quibus superet. Nulli tamen
diuitum id moris est, ut re superflua beet egenos.

DE CERVO ET BOBUS.

Ceruus uenatorem fugiens, coniecit se in stabulū,
boues orat ut in præsepe latitare liceat, boues
tutum esse negant. Mox enim & dominum &
famulum affuturos. Ille securum se esse ait, modo ne
ipsi prodant. Intrat famulus, occultum fœno non ui-
det, exit. Gestire ceruus & nihil iam timere. Tuna

UNUS

Unus è bobus, & auo & consilio grauis, facile, inquit, erat hunc, qui talpa est, fallere, sed ut herum, qui Argus est, lateas, hoc opus, hic labor est. Mox deinde introgreditur herus. Qui ut serui negligentiam corrigat, cuncta lustrans oculis, & presæpe manu tentans, cerui deprehendit sub fœno cornua. Inclamat famulos, accurrunt, feram occludunt, capiunt.

MORALE.

 In aduersis rebus & periculis latebræ difficiles sunt inuentu, aut quia miseros, ut coepit, fortuna exagitat, aut quia ipsi metu impediti, & inopes consilij semet imprudentia produnt.

DE LEONE ET VULPECULA.

Leo egrotabat, uisebant animalia, una officium differente uulpecula. Ad hanc legatū mittit Leonem cum epistola, quæ uenire admoneat. Gratissimam rem egroto fore eius unius præsentiam. Nec quicquam periculi fore cur uulpecula metuat, Leonem enim primum quidem amicissimum esse uulpecule, ideoq; percipere eius colloquium. Deinde egrotum esse & decumbere, ut etiam si id, quod non erat, uelit, nocere tamen non queat. Rescribit uulpecula, optare se ut leo conualescat, idq; oraturam superos. Ceterum minime uisuram, terreri enim se uestigijs. Quæ quidem uestigia, cum omnia sint antro Leonis aduersa, & nulla auersa, eam rem indicium esse, multum quidem animalium

multum introisse, sed exisse nullum. Horatius.

Olim quod uulpes agroto cauta leoni.

Respondit, rejeram quia me uestigia terrent,

Omnia te aduersum spectantia, nulla retrorsum

M O R A L E.

Caue fidem habeas uerbis, ni caueris, saepe tibi dabuntur uerba. Capienda est coniectura cum ex uerbis, tum ex factis, & ex his illa sunt iudicanda.

D E V V L P E C V L A E T M U T S E L A.

Vulpecula longa in media tenuis, forte per angustiorem rimam in cameram frumenti repserat. In qua cum probe pasta fuit, dein rursus tentantem egredi, distentus impedit uenter, Mustela luctantem procul contemplata, tandem monet si exire cupiat, ad cauum macra redeat, quo macra intrarat.

M O R A L E.

Videas complures in mediocritate letos esse atque alacres, uacuos curis, expertes animi molestijs. Sin hi diuites facti fuerint, uidebis eos moestos incedere, nunquam frontem porrigere, plenos curis, animi molestijs obrutos. Hanc fabellam sic Horatius canit.

Forte per angustam tenuis uulpecula rimam

Repserat in cameram frumenti, pastaque rursus

Ire foras pleno tendebat corpore frustra.

Cui mustela procul si uis (ait) effugere istinc.

Macra cauum repetas arctum, quem macra, subiste.

D De equo

DE EQVO ET CERVO.

Equus gerebat bellum cum ceruo. Pulsus tandem
 è pascuis implorabat opem humanam. Redit cū
 homine, descēdit in campum, uictus antea iam fit
 uictor, Sed tamen hoste uicto, & sub iugum misso, ipse
 uictor necesse est seruiat homini. Equitem fert dorso,
 & frenum ore.

MORALE.

☞ Dimicant multi contra paupertatem. Qua per for-
 tunam & industriam uicta, sæpe uictoris interit liber-
 tas. Domini quidem & uictores paupertatis, seruire
 incipiunt diuitijs, aguntur auaritiæ flagris, parsimonie
 cohibentur frenis, nec quærendi tenent modum, nec iusto
 quidem auaritiæ supplicio, partis rebus audent uti.
 Horatius de hac fabella.

Ceruus equum pugna melior, communibus herbis
 Pellebat, donec minor in certamine longo
 Implorauit opes hominis, frenumq; recepit.

Sed postquam uiolens uictor discessit ab hoste.
 Non equitem dorso, non frenum reppulit ore.
 Sic qui pauperiem ueritus, potiore metallis
 Libertate caret, dominum uehet improbus, atq;
 Seruiet æternum, qui paruo nesciet uti.

Aesopi

ÆSOPI

F A B V L A E H A D R I A
no Barlando interprete.

DE DVOBVS ADVLESCENTIBVS.

DVLESCEN

tes duo obsonium apud cocum sese empturos simulant. Cocus alias res agente carnem alter e canistro surripuit, dat socio ut sibi ueste occulat. Cocus subreptam sibi carnis partem, ut uidit, furti utrunq; cepit insimulare. Qui abstulerat per Iouem nihil habere, is uero qui habuit, nihil abstulisse identidem deierat. Ad quos, me quidem, inquit, cocus fur nunc latet, sed is inspexit, is scit, quem iurastis.

MORALE.

☞ Si quid peccauimus, id statim non sciunt homines, at Deus omnia uidet, qui sedet super coelos, & intuetur abyssos. Quod si cogitent homines, suppressius, prudentiusq; peccabitur.

DE CANE ET LANIO.

Canis in macello cū lanio carnem abstulisset, in pedes sese continuo quantum potuit coniecit. Lanus iactura rei, percussus, primum tacuit, deinde animum recipiens, sic procul acclamauit. O furacis-

D 2 cissimo

cissime curre tutus, impune tibi licet, tutus enim es nunc ob celeritatem. Posthac autem cautus mihi obseruaberis.

MORALE.

☞ Hæc fabula significat plerosq; omnes tum demum fieri cautiore, ubi damnum acceperint.

DE CANE ET OVE.

Canis ouem in ius uocat, panem ex mutuo debere clamitans. Illa it inficias. Miluus, lupus, uultur accersuntur, rem affirmant, damnatur ouis, damnatam canis rapit, ac deglubit.

MORALE.

☞ Falsis testimonijs opprimi quum plurimos, cum nemo nescit, tum hæc quamoptime docet fabellula.

DE AGNO ET LVPO.

Agno comitanti caprum, Lupus fit obuiam, rogitat cur relicta matre olidū potius sequatur hircū, suadetq; ut ad distenta lacte matris ubera redeat, sperans ita fore abductum ut laniat. Ille uero, mater me o lupe inquit, huic commisit, huic summa cura seruandi data est. Parenti potius quàm tibi obsequendum, qui me seducere istis dictis postulas, seductum mox percerpere.

MORALE.

☞ Noli omnibus fidem habere, multi enim dum alijs uidentur uelle prodesse, sibi interim consulunt.

DE ADVLESCENTE ET CATO.

Cum adolescens quidam in delitijs amoribusq; usura

usurpasset catum. Venerem precibus fatigavit, ut ca-
 tum in foeminam transfiguraret. Commiserescit, &
 audit orantem Venus, fit metamorphosis, quæ adule-
 scenti misere amanti perplacuit, nempe tota succi ple-
 nula, tota candidula, tota elegantula. Itur deinde in cu-
 biculum, ridetur, luditur. Nec uero ita multo post per-
 cupiens experiri Dea, nunquid catus cum corpore mu-
 tasset & mores? Per impluuium immittit musculum,
 ibi risu prorsus, atq; ludo res digna accidit, Conspectanz
 illico bestiolam insequitur muliercula. Venus indignans
 foeminae uultus iterum Catum.

Cum pedibusq; manus, cum paruis brachia mutat
 Cruribus & cauda est mutatis addita membris.

MORALE.

Coelum non animum mutant, qui trans mare cur-
 runt. Nimisq; difficile est assueta relinquere. Naturam
 expellas furca, tamen usq; recurret, inquit, Horatius.

DE PATRE ET FILIIS.

Complures habebat agricola filios adulescentulos
 inter se discordes, quos pater elaborans trahere
 ad mutuuum amorem, apposito fasciculo, iubet
 singulos breui circumdatum funiculo effringere, imbe-
 cilla nequicquam conatur etatula. Soluit parens reddit-
 q; singulis uirgulam, quam cum pro suis quisq; uiri-
 culis facile frangeret. O, inquit, filioli, sic concordet,
 nos uincere poterit nemo, sed si mutuis uolueritis se-

D 3 uire

uire uulneribus, atq; intestinum agitare bellum, eritis tandem prædæ hostibus. MORALE.

☞ Docet hic Apologus. Concordia paruas res crescere, discordia magnas dilabi.

DE RVSTICO ET EQVO.

Rusticus equum uacuum, asinumq; sarcinulis egregie onustum producit ad uiam. Defessus asellus, equum sibi onera ut adiutet orat, si saluum uelit. Negat facturum equus. Asellus tandem sarcinæ pondere grauatus procumbit, moritur. Herus omne onus, mortui quoq; aselli corium in equi dorsum reclinat, quibus cum ille deprimeretur, me miserum, inquit, merito meo sic nunc exerceor, qui dudum laboranti asino optulari nolui. MORALE.

☞ Monemur hac fabula, ut oppressis subueniamus amicis, ortus nostri (inquit Plato) partem sibi patria uendicat, partem amici.

DE CARBONARIO & FVLLONE.

Fullonem inuitabat Carbonarius, ut secum in unis ædibus habitaret. Fullo non est (inquit) mihi homo istuc mihi uel cordi, uel utile, uereor enim magno opere, ne, quæ ego eluam, tu redas tã atra quã carbo est.

MORALE.

☞ Monemur hoc apologo cum inculpatis ambulare, monemur sceleratorum hominum consortia, ueluti pestem quandam, deuitare. Trahunt, inquit Campa-

nus, hominem sodalitia cōmertia, etiam in mores penetrant, & perinde quisq; euadit, ut quibus cum uersatur.

DE AUCVPE ET PALVMO.

IT uenatum auceps, uidet nidulantem procul in altissima arbore palumbum, adproperat, deniq; insidias molitur, premit forte calcibus anguē. Hic mordere, ille improuiso exanimatus malo. Me miserum, inquit dum alteri insidior, ipse dispereo.

MORALE.

☞ Significat hæc fabula nonnunquam eos suis artibus circumueniri, qui res nouas moliuntur.

DE BUCCINATORE.

Buccinator quidā ab hostibus capitur, abducitur, trepidare ille, supplicare, ut parcant innoxio, se quando nihil unquam armorum præter unam buccinam gestauerit, hominem non potuisse quidem occidere, nedum uoluisse. Illi contra murmure tum sæuo, tum uerberibus intonant, nihil agis scelus, maxime noces, atq; nunc hic trucidabere, quod cum ipse, ut fateris sis rei militaris imperitus, cornu isthoc tuo, aliorum excitas, euibrasq; animos.

MORALE.

☞ Grauiissime peccāt nōnulli, qui ad mala, quiq; satis pronis principibus, ut inique agant, consulunt, atq; huiusmodi quædam ad illorum aures occinunt. Quid etiam dubitas? An te principem esse oblitus es? An non tibi quod lubeat licet? Tu legibus maior, in te legiru-

D 4 pæ noa

pe nomen cadere haud potest, qui ipsis etiam domina-
ris legibus, tui nihil possident, quod tuum non sit, tu
potes & seruare & perdere, tibi fas est opibus, digni-
tateq; augere quem uisum sit. Fas est ubi libuerit adi-
mere, alios alia uel damnant uel commendant, tibi nihil
non honestissimum futurum.

DE LUPO ET CANE.

Lupus Cani ante lucem in sylua sorte fortuna fit
obuiam, salutatur, aduentum gratulatur, denique rogatur
quo pacto tam sit nitidus. Cui ille, herilis cura
hoc efficit, herus me blandientem sibi demulcet, de men-
sa pascor herili nitidissima, nunquam sub dio dormito,
tuum uniuersae familiae, non dici potest, quam sim gra-
tus. Na tu (inquit Lupus) multo es foelicissimus o ca-
nis, cui tam benignus & comis contigit herus, quo cum
o utinam commorari & mihi liceat, nullum me ani-
mantium esset usquam fortunatius. Canis noui status
cupidissimum uidens lupum, effecturum se pollicetur,
ut haereat in parte aliqua apud herum, modo de pristi-
na ferocia aliquid remittere, & seruitutem seruire ue-
lit. Stat sententia. Lupo libitum est deambulare ad uil-
lam sermones edunt in itinere prorsus iucundissimos.
Postea uero quam illuxit, contritum canis collum ui-
dens lupus. Quid sibi uult, inquit, o canis, tua istae
prorsus depilata ceruix? Solebam, inquit ille, ferocu-
lus notis pariter & ignotis allatrare, obmordereq;
nonnunquam

nonnunquam id egre ferens herus, crebris me tunde-
bat uerberibus, prohibens etiam ne quem præter furem,
lupumq; adorirer ego, sic uapulando uictus sum, &
mitior factus, hocq; genialis seuitiæ seruauit signum.
Lupus hoc audito, ego inquit, heri tui amicitiam tantum
non emo. Vale igitur o Canis, cum tua ista seruitute,
mihi mea potior est libertas.

MORALE.

Optabilius est in humili casa dominum esse, & pa-
nem atrum uorare, quam in amplissima regia opiparis
mensis frui, & obnoxium trepidumq; agere. Nam liber-
tas sublimi exulat aula, ubi accipienda uenit, & musi-
tanda iniuria est.

DE AGRICOLA ET CANIBVS.

Agricola cum ruri plusculos hyemasset dies, coe-
pit tandem necessariarum rerum penuria labora-
re. Interficit oues, mox & capellas postremo
boues quoq; mactat, ut habeat quo inædia pene exhau-
stum corpusculum sustentet. Id uidentes canes, salutem
fuga querere constituunt, sese enim non uicturos diuti-
us, quando ne bobus quidem, quorum in opere rustico
faciundo utebatur opera, pepercerit herus.

MORALE.

In quam domum mercedis gratia te tradas, uide.
Nonnulli humanissimi sunt heri. Multi etenim hodie
eo dementiæ prolabantur, ut uel seruos infortunio ma-

D S lo, &

lo & damno libenter mactent.

DE VVLPE ET LEONE.

Vulpècula quæ Leonis immanitatem insuetā habebat, semel atq; iterū id forte animalis cōtemplata, trepidare, & fugitare, cū iam tertio obtulisset sese obuiam leo, tantū absuit ut metueret quicquam uulpes, ut confidenter illū adiuerit, salutaueritq;.

MORALE.

☞ Omnes nos consuetudo audaciores facit, uel apud eos, quos antea aspicere uix ausi fuimus.

DE VVLPE ET AQUILA.

Vlpeculæ proles foras excurrerat, ab Aquila comprehensa, matris fidem implorat. Accurrit illa, ut captiuam prolem dimittat. Aquilam rogat, aquila nactus prædam ad pullos subuolat. Vulpes correpta face, quasi illius munitiones incendio absumptura esset, insequitur. Cum iam arborem conscendisset, & ipsa, nunc te inquit, tuosq; si potes tuere, trepidans aquila, incendium dum metuit, parce inquit mihi, paruusq; liberis, tuum quicquid habeo reddidero.

MORALE.

☞ Per aquilam potentis, atq; audacis animi homines intellige. Per uulpem pauperculos, quos calumnijs premere, contumeliasq; afficere, diuitibus, æque studium est. Verum quando est sua & formicis ira, impotentes ij acceptam interdū probe ulciscuntur iniuriam.

De Agri

DE AGRICOLA & GRVIBVS.

GRuibus, anseribusq; sata depascentibus, laqueum prætendit Rusticus, capiuntur grues, capiuntur anseres, capitur & ciconia. Supplicat illa, innocentem sese clamitans, & nec gruem nec anserem esse, sed auium omnium optimam, quippe quæ parenti sedulo semper inseruire, eundemq; senio confectum alere consueuerit. Agricola horum inquit, nihil me fugit, uerum cum nocentibus postquam te cepimus, cum his quoq; morieris.

MORALE.

¶ Qui flagitium committit, & is qui impuris se adiungit socium, pari poena plectuntur.

DE GALLO & CATO.

Venit ad Gallum comedendum Catus, non satis autem habens ad nocendum causæ. Gallum criminari occipit, obstreperam esse auem dictitans, utpote quæ uoce tam acuta noctu dormientes homines expergesciat. Ille se innocentem ait, cum sic excitet in opera mortales. Catus contra intonat, nihil agis scelesti, cum matre rem habes, nec sorore abstines. Id gallus quoq; expurgare cum niteretur, Nec hoc, inquit, perseuerantius seuiens catus quicquam facis, tu mihi hodie discerperis.

MORALE.

¶ Vetus dictum esse, ait Guilelmus Goudanus, ut eam nem cedas, facile inueniri baculum. Malus si libitum fuerit, quo iure, quaq; iniuria te precipitem dabit.

De Opi

DE OPILIONE ET AGRICOLIS.

P Ver editiore pratulo oues pascebat, atq; per iocū
terq; quaterq; lupum adesse clamitans, agricolas
undiq; exciebat, illi sepius elusi, serio auxilium
imploranti dum non subueniunt, fiūt oues praeda lupo.

MORALE.

☞ Si mentiri insueuerit quispiam, huic, si quando ve-
rum narrare occeperit, haud facile habebitur fides. Su-
periori apologo finitimus est ille apud Horatium de
Plano scurra iocus.

Nec semel irrisus triuijs attollere curat.

Fracto crure Planum, licet illi plurima manet

Lachryma, per sanctum iuratus dicat Osirim.

Credite non ludo crudeles tollite claudum.

Quare peregrinum uicinia rauca reclamat.

DE AQVILA ET CORVO.

R Vpe editissima in agni tergū deuolat Aquila, ui-
dens id coruus, imitari (uelut simius) gestat Aquil-
am, in arietis uellus se demittit, demissus impe-
ditur, impeditus comprehenditur, comprehensus proie-
citur pueris.

MORALE.

☞ Nō aliorū, sed sua se quisq; uirtute aestimet. Tuo te
pede metire, inquit, Horatius. Id uelis, Id tentes quod
possis.

DE CANE inuido & boue.

P Ræsepio foeni pleno decumbebat Canis, uenit
Bos ut comedat. Ille sese surrigens prohibere.

Bos.

Bos, Dij te cū tua istac inuidencia perdant, inquit, qui nec foeno uesceris, nec eo me uesci finis. MORALE.

☞ Eo sunt ingenio pleriq; , ut alijs inuideant, quod ipsi mentis inopia assequi nequeunt.

DE CORNICE ET OUE.

STrepitat in ouicula dorso cornicula. Ouis canis inquit si sic obstreperes, ferres infortunium. At cornix, scio quibus insultem, placidis molesta, semis amica. MORALE.

☞ Impotenti, & syncero perpetua est cū malis parata certatio, illiditur solus innocentissimus quisq; , nocentis uero præferocis hominis aures adstrepit nemo.

DE PAVONE ET LVSCINIA.

PAuo apud summi Iouis sororem, & coniugem Iunonem queritur Lusciniam suaue cantillare, se ob raucam rauim ab omnibus irrideri. Cui Iuno, dos sua à dijs cuiq;. Luscinia cantu, tu plumis longe superas, unumquenq; sua sorte decet esse contentum.

MORALE.

☞ Quæ diui largiuntur grato sumamus animo, neq; maiora quæsierimus. Superi temere agunt nihil.

De Mustela, & seniculo mure.

Mustela præ senio uiribus carens, Mures iam ita ut solet, insequi nõ ualebat, meditari coepit dolū in farinula se colliculam illatebrat, sic sperans fore, ut citra laborē uenetur. Accurrūt mures, & fari-

farinam esitare dum cupiunt, ad unum omnes à mu-
stela uorantur. MORALE.

¶ Vbi uiribus quispiam destitutus fuerit, ingenio opus
est. Lysander Lacedemonius subinde dicere solebat, quo
non perueniret Leonina pellis, uulpinam assuendā esse,
quod sic lucidius dixeris, Vbi uirtus non satis potest, ad-
hibenda est astutia.

APOLOGVS ex Mantuano traductus.

Rusticus quidam ex malo, quam in proximo ha-
bebat agello, sapidissima quotannis legebat po-
ma, hero lecta donabat urbano, qui illectus incre-
dibili pomorum dulcedine, malum tandem ad se transtu-
lit, ea ueterrima repente exaruit, atq; ibi poma pariter
& malus periere. Quod cum patrifamilias nunciare-
tur, heu difficile est, inquit, annosam transplantare ar-
borem, satis superq; fuerat, si frenos meae nouissem im-
ponere cupiditati, fructus ramo decerpere.

Hanc fabulam sic Mantuanus.

Rusticus ex malo dulcissima poma legebat,

Vnde dare urbano dona solebat hero.

Ast herus illectus frugum dulcedine, malum.

Transtulit in laribus proxima rura suis.

At quia malus erat senior, translata, repente

Aruit, & proles cum genitrice obiit.

Heu male transfertur senio cum induruit arbor,

Inquit herus, fuerat carpere poma satis.

Morda

MORALE. EIVSDEM.

 Qui nimium sapiunt, atq; inconcessa sequuntur.
Desipiunt, cohibet, qui sua uota sapit.

 FABVLÆ

M. PETRO SCOTO VIRO
ornatissimo eidemq; humanissimo, scri-
pta à Barlando.

DE LEONE ET RANA.

AVDIRE uocem uisus Leo profilit, subsistit
non sine trepidatione, magni quippiam expe-
ctans, egreditur tandem aquis Ranula, Leo de-
posito metu appropians, bestiolam proculcat pedibus.

MORALE.

 Vetat hic apologus inanes timores ut illa à Guilhel-
mo Goudano uersa fabula de partu montium.

DE FORMICA.

SItiens uenit ad fontem ut biberet Formica, incidit
fortè in puteum, opitulatur eminus ex arbore de-
iecto ramo columba. Ramum conscendens formi-
ca, seruatur, adest columbam ut capiat auceps, non sinit
formica, aucupis pedem arripit mordicus, auolat co-
lumba.

MORALE.

Docet

☞ Docet hæc fabula preclare meritis referendam esse gratiam.

DE AVIBVS.

Gens auium cum libere uagaretur, optabat sibi dari regem. Pauo se in primis dignum qui eligeretur putabat, quia esset formosissimus, hoc in regem accepto. Pica, ò rex (inquit) si te imperante aquila nos prestrenue (ut solet) insequi coeperit, quo illam modo abiges? Quo nos pacto seruabis?

MORALE.

☞ In principe non tam forma, quam corporis fortitudo spectanda est, & prudentia.

DE EGROTO ET MEDICO.

Medicus curabat egrotum, ille tandem moritur. Tum ad cognatos Medicus, hic inquit, intemperantia periit.

MORALE.

☞ Bibacitatē & libidinem, nisi quis mature reliquerit, aut nunquam perueniet ad senectutem, aut perbreuem est habiturus senectutem.

DE LEONE ET ALIIS.

Leo, asinus, uulpes, eunt uenatum, capitur ampla uenatio, capta partiri iussa. Asino singulas singulis partes ponente irrugit Leo, Asinum rapit, ac laniat, postea uulpeculae id dat negocij, quæ astutior cum leoni longe optima posita parte, sibi uix minimam particulam reseruasset, rogat leo, à quo sic docta sit. Cui illa, huius me (inquit) calamitas docuit, mortuum

asinum

asinum ostendens. MORALE.

☞ *Fœlix quem faciunt aliena pericula cautum.*

DE HOEDO ET LVPO.

Fenestra prospectans hoedus, prætereuntem lupum
conuicijs incessere audebat. Cui lupus, nō tu (ait)
scelestē mihi conuiciaris, sed locus.

MORALE.

☞ *Et tempus, & locus sæpe audaciam addunt ho-*
mini.

DE ASINO.

Asinus de hortulani seuitia quærens. Ioui sup-
plicat alium dari herum. Exaudire Iuppiter uo-
ta Asini, dat tegulariū. Apud quem cum tegu-
las grauioraq; tergo uectaret onera, accessit rursus Io-
uem, orat dari, qui mitior sit. Ridere Iuppiter, ille tamē
non desistit, instare, orare, usq; adeo, donec perpelleret,
dat ille coriarium, quem ubi pernouit, asellus, me miserū
inquit, qui dum nullo sum contentus domino, in eum
inciderim, qui nec corio quidem meo, quantum augu-
ror, parcat.

MORALE.

☞ *Semper damnamus quæ presentia sunt, & noua ap-*
petimus, quæ (ut dici solet) ueteribus nō sunt potiora.

DE ANV ET ANCILLIS.

Anus quædam domi habebat ancillas cōplures,
quas quotidie antequam lucefceret, ad galli gal-
linacei, quem domi alebat, cantum excitabat
ad opus, Ancille quotidiani tandem negotij commotæ

E tudio

radio, gallum obtruncant, sperantes iam necato illo in
medios sese dies dormituras, sed hæc spes miseræ fru-
strata est, hera enim, ut interemptum gallum rescuit,
intempesta deinceps nocte surgere iubet.

MORALE.

☞ Non pauci grauius malum dum student euitare, in
alterum diuersum incidunt. Peruulgatum est.

Incidit in Scyllam, qui uult uitare Charybdim.

DE ASINO ET EQVO.

Asimus beatū putabat equū, q̄ pinguis esset, &
in otio degeret, se uero infœlicē dicebat, q̄ ma-
cilentus esset, ac strigosus, quotidieq; ferendis
oneribus ab immiti hero exerceretur. Haud multo post
ad arma conclamatum est, tum equus nō equitem dorso,
non frenū reppulit ore, nec telū corpore, hoc uiso asi-
nus magnas Dijs gratias agebat, quod non equum se, sed
asinum fecisset.

MORALE.

☞ Miseri sunt, quos uulgus beatos iudicat, & non
pauci beati, qui se miserrimos putant. Sutor crepidarius
Regem dicit fœlicem, quem omnium rerum compotem
uidet, non considerans in quantas Rex solitudines di-
strahatur, dum interim ipse optima cum paupertate
cantillet.

DE LEONE ET CAPRA.

Edita rupe ambulantem Caprā forte conspiciatus
leo, monet ut potius in uiride pratum descendat.

Capra

Capra, facerem fortassis, inquit, si tu abesses, qui mihi non istuc suades, ut ego inde ullam capiam uoluptatem, sed ut tu habeas quod uores famelicus.

MORALE.

☞ Omnibus ne habeas fidem, quidam enim non tibi, sed sibi consulunt.

DE VULTURE alijsq; auibus.

Annuum se natalem celebrare adsimulat Vultur, auiculas ad cœnam inuitat. Veniunt plerumq; omnes, uenientes magno plausu, fauoribusq; accipit, acceptas laniat uultur.

MORALE.

☞ Non sunt amici omnes, qui blande dicunt aut benigne se facere simulant, latent sub hoc melle uenena.

DE ANSERIBVS.

Anseres unà cum Gruibus agrum uastabant, quibus auditis rustici protinus in illos feruntur. Rusticos conspiciat & auolant Grues, capiuntur Anseres, qui impediti corporis onere, subuolare non poterant.

MORALE.

☞ Expugnata ab hostibus urbe facile se subducit inops, at diues seruit captus. In bello diuitie magis onerari sunt quàm usui.

DE IOVE ET SIMIA.

Iuppiter scire percupiens quisnam mortalium scitissimos æderet liberos, conuocari iubet quicquid

E 2 uspians

uspiam est animantium. Concurritur ad Iouem undiq; aderat iam alituum pecudumq; genus, inter quos & Simia deformes catulos brachio gestans cum aduenisset, à risu temperare nemo potuit, quimetiam Iuppiter ipse profuse admodum risit. Ibi continuo simia, immo inquit, nouit & Iuppiter iudex noster catulos meos magnopere omnes quotquot sunt præcellere.

MORALE.

☞ *Suum cuiq; pulchrum, ut est adagium. Et alibi apud Theocritum inæglo.*

Que minime sunt pulchra, ea pulchra uidetur amanti.

ANIANI

FABVLAE HADRIANO.

Barlando interprete.

DE QUERCU & arundine.

ASTVS OLIM

atq; adco insolentiae plena quercus, Arundinem aggressa est, si nunc inquiens pectus animosum tibi, procede, agetum ad pugnam, ut noster duarum euentus ostendat, utra uiribus præstet.

Arūdo, quercus cantū, exultationē, fortitudinisq; agitationē uanam nihil mirata, sit respondit, certamen nunc abnuo, nec meae sortis me piget. Nam si in omnem par-

tere

rem mobilis, tempestates tamen peruinco sonoras, tu si
semel uasto Rex Aeolus antro, luctantes emisserit uen-
tos, concides, & mihi tum rideberis.

MORALE.

☞ Declarat hæc fabella non eos semper fortissimos
esse, qui nulla etiam laceßiti iniuria, alijs insultant.

DE PISCATORE ET PISCICVLO.

Piscator iacto in aquam hamo, cibus illito, piscicu-
lum eduxit, orat, obsecratq; captiuus, se minutulū
uti abire sinat, & adolescere, ut postea maiore po-
tiatur. Piscator, ego, inquit spem pretio non emo, qui p-
pe qui eo fuerim ingenio semper, ut quicquid possem,
mallem auferre potius in presentia.

MORALE.

☞ Hæc nos monet fabella, ne certa unq̄ incertorum
spe unguibus amittamus. Quid enim stultius (ut est
apud Ciceronem) quàm incerta pro certis habere.

DE FORMICA ET CICADA.

Appetente hyeme frumentū in areolam ad solem
trahebat Formica, uidet id Cicada, Occurrit, ro-
gitat granū. Formica cur non inquit, & tu meo
exemplo æstate trahis quocunq; potes, atq; addis acer-
uo? Respōdet illa, sibi id temporis cantando transigi. Ri-
dens formica, si, ait, æstate cantitare soles, merito nunc
esuris.

MORALE.

☞ Monemur hac fabula, dum adhuc robur corporis

adest, quærerere ea, quibus imbecilla sustentetur senectus. Per hycmem senectutem intellige. Per æstatem adulescentiam, & florem illum ætatis.

DE Leone & Tauro.

Leonem fugitabat Taurus, in Hircū incidit, is cornu & caperata minitabatur fronte, ad quem plenus iræ taurus. Non tua inquit, in rugas contracta frons me territat, sed immanem metuo Leonem, qui nisi tergo hæreret meo iam scires nō ita parua rem esse pugnare cum tauro, & nostro sequi de uulnere sanguinem.

MORALE.

☞ Calamitosus non est addenda calamitas. Sat miser est qui semel est miser.

 F A B V

LAE ANIANI GUILIELMO Hermano diui Augustini ordinis canonico, interprete mutata, incipiunt fœliciter.

DE NVTRICE ET LVPO.

NVTRIX minatur puerum plorantem (ni taceat) dari lupo. Lupus id forte audit, spe cibi manet ad fores. Puer tandem silescit, obrepente somno. Regreditur lupo in syluam ieiunus & inanis. Lupa ubi sit præda sciscitatur. Gemebundus ille
uerba

uerba, inquit, mihi data sunt. Puerum plorantem se ab-
ijcere minabatur nutrix, at fefellit.

MORALE.

☞ *Fœminæ non est adhibenda fides.*

DE Testudine & Aquila.

Cœperat testudinem tedium reptandi. Si quis eam
in cœlum tolleret, pollicetur baccas maris rubri.
sustollit eam Aquila, poscit premium. Non ha-
bentem fodit unguibus. Ita testudo, quæ concupijt ui-
dere astra, in astris uitam reliquit.

MORALE.

☞ *Tua sorte sis contentus. Fuere nōnulli qui si man-
sissent humiles, poterant esse tuti, facti sublimes, inci-
derunt, in pericula.*

DE Cancris, Matre, & Filio.

Cancrum retrogradum monet mater, antrorsum
ut eat. Filius respondet, Mater, inquit, i præ,
sequar.

MORALE.

☞ *Nullum reprehenderis uitij, cuius ipse queas repre-
hendi.*

DE Sole & Aquilone.

Sol, & uentus Aquilo certant, uter sit fortior.
Conuentum est experiri uires in uiatorem, ut pal-
mam ferat, qui excusserit manticam. Boreas hor-
risono nymbo uiatorem aggreditur, ac ille non desistit,
amictum gradiendo duplicans, Assunt uices solis,
Qui nymbo paulatim cuicto, emolitur radios.

E 4

Incipit

Incipit uiator aestuare, sudare, anhelare. Tandē progredi nequiens, captat frigus opacū, atq; sub frondoso nemore abiecta mantica, resedit. Ita soli contigit uictoria.

MORALE.

Qui cum certes etiam atq; etiam uide. Nam & si tu fortis es, est forsitan alius te fortior. Aut si non fortior, certe callidior, ut consilio suo, tuum uincat robur.

DE ASINO.

Asinus uenit in syluam, offendit exuias leonis, quibus indutus redit in pascua, greges armentaq; territat, & fugat. Venit qui perdiderat, queritat suum asinū. Asinus uiso hero occurrit, imo cū rugitus suo incurrit. At herus prehensis, quæ extabant, auriculis, alios licet inquit, fallas, ego, te aselle mi probe noui.

MORALE.

Quod non es, ne te esse simules, non doctū cum sis indoctus, non diuitem, non nobilem, cum sis pauper & ignobilis, te iactes, Vero enim comperto rideberis.

DE RANA ET VULPE.

Rana egressa paludē, in syluis apud feras medicinam profitetur. Ait se nec Hippocrati, nec Galeno cedere. Cæteris habentibus fidem, illusit uulpes. An hæc, inquit, medicinæ habebitur perita, cui sic pallet os? Quin curet seipsam? Sic illusit uulpes. Est enim rane os cæruleo colore.

Morale

MORALE.

☞ Stulticia est profiteri quod nescias, & ridiculum.

DE CANE MORDACI.

Cani subinde homines mordenti, ut sibi quisq; caueret, alligarat dominus nolam. Canis ratus uirtuti suæ tributum decus, suos populares despicit. Accedit ad hunc canum aliquis etate atq; auctoritate grauis, monens eum ne erret. Nam ista inquit nola data est tibi in dedecus, non in decus.

MORALE.

☞ Gloriosus interdum sibi ducit laudi, quod ipsi est uituperio.

DE CAMELO.

Camelus sui poenitens querebatur tauros insignes ire geminis cornibus, se inermem obiectū ceteris animalibus. Orat Iouem donari sibi cornua, Ridet Iuppiter stulticiam cameli, nec modo uotum negat, uerum & auriculas bestiae decurtat.

MORALE.

☞ Sit quisq; fortuna contentus sua, Etenim multi fortunam secuti meliorem, incurrere peiorem.

DE Duobus amicis & Urso.

Duo amici faciunt iter, occurrit in itinere ursus, Unus arbore conscensa, pericula euitat. Alter cū spes fugæ non esset, collidit se humi. Accedit belua, cōtrectat iacentē, os explorat, & aures, Homine

E 5 Spiritum

Spiritum continente, ac motū, ursus qui mortuis par-
cit, ratus cadauer esse, innocuus discedit. Percontanti
postea socio quidnam bestia dixisset iacenti in aurem,
hoc monuisse ait, ne unquam cum illiusmodi amicis iter
faceret. MORALE.

☞ Rara avis in terris, nigroq; simillima cygno, fides
est, Verum amicum res aduersæ, & pericula mōstrant.

DE EQVITE CALVO.

Eques caluus illigarat pileo comam ficticiā. Ven-
nit in campum acri spirante Borea, ac dum male
obseruat capillatum galerum, subito apparet cal-
uities. Tollit cachinnum corona, nec non & ipse ridet.
Quid noui est inquit, auolare capillos alienos, cū olim
defluxerint, qui fuerant mei?

MORALE.

☞ Belle fecit eques, qui non est indignatus, sed cum ri-
dentibus risit. Socrates uero cum accepisset in foro ala-
pam, hoc modo respondit, Molestum esse nescire homi-
nes quando debeant prodire cum galea.

DE DVABVS OLLIS.

DVAE Ollæ steterē in ripa, altera erat lutea,
altera ærea, utranque tulit uis fluij. Lu-
teæ collisionem metuenti respondet ærea, ne-
quid timeat, sese enim ne collidantur, satis curatu-
ram. Tum altera, seu me, inquit, tecum, seu te mecum
flumen colliserit, cum meo utrunq; fiet periculo.

Quare

Quare certum est à te separari.

MORALE.

☞ Satius est uiuere cum socio pari, quam cum potentiori. A potentiore enim potest esse periculum tibi, nō illi a te.

DE RVSTICO FORTVNA.

Rvsticus cum araret, offendebat in sulcis thesaurum. Gratias agit telluri, quæ hunc dedisset. Fortuna uidens nihil honoris haberi sibi, ita est secū locuta, Thesauro reperto stolidus mihi nō est gratus, at eo ipso thesauro postea amisso, me primam omnium uotis & clamore sollicitabit. MORALE.

☞ Beneficio accepto, gratissimus bene de nobis merenti, ingratitude enim digna est, etiam beneficio quod iam acceperit, priuari.

DE TAVRO ET CAPRO.

Fugit Leonem Taurus, uenit ad speluncā quærens latibulum. Intransi occursum cornibus, qui intus erat, caper. Tum ijs uerbis bos enugit. Tu equidem cornibus tuis meam excipis fugam. Verum si abierit quem fugio, quantum à uiribus tauri distet Caper, tum senties. MORALE.

☞ Quis nescit miseris esse succurrendum, aut certe non nocendum? Quisquis enim a miserorum iniuria non temperauerit, si (ut est fortuna mutabilis) miseris redierit foelicitas, nimirum nocuisse miseris, eū poenitebit

De Simia

DE SIMIA & eius prole.

O Mneis animantes suo cōspectui Iuppiter adesse iusserat, cuius nam soboles esset pulcherrima indicaturus. Properant ferae, aduolant aues, nec non ad id certamen adnatant pisces. Omnium postrema festinat Simia, trahens secum suam prolem. Cuius quidem prolis foedas nates cunctis ridentibus, sic inquit. Maneat cui faueat Iuppiter uictoria. Meo tamen iudicio, hic meus natus est bellus, & omnium natis iure praefendus. Hoc dicto subrisit & Iuppiter.

MORALE.

☞ Et nos, & nostra nobis placent. Sed de nobis, & de nostris factis, aliorum sit iudiciū, ne si ipsi iudicemus, cum simia rideamur.

DE PAVONE ET GRUE.

P AUO & GRUS una cœnant, Pauo se iactat, caudā ostentat. Gruem contemnit. Grus fatetur pauonem formosis esse pennis, se tamen dum uix tectis superuolat pauo, animoso uolatu penetrare nubes.

MORALE.

☞ Nemo alterum contempserit. Sua cuiq; dos, sua cuiq; est uirtus. Qui tua uirtute caret, forsā habet qua careas tu.

DE QUERCU, & arundine.

V ALIDIORE Notho effracta Quercus, in flumen præcipitatur. Dumq; fluitat, hæret forte ramis suis

suas in arūidine, miratur arundinem in tanto turbine stare incolumem. Hæc respondet, cedendo & declinando se esse tutam, inclinare ad Nothum, ad Boream, ad omnem flatum. Nec mirum esse quod quercus exciderit, quæ non cedere, sed resistere concupiuit.

MORALE.

☞ Potentiori ne resistas, sed hunc cedendo, & ferendo uincas, Quod pulchre docet facundissimus poetarum Virgilius.

Nate dea quò fata trahunt retrahūtq; sequamur.

Quicquid erit, superāda omnis fortuna ferēdo est.

DE TIGRIDE ET VVLPE.

Venator iaculis agitabat feras. Tigris iubet omnes feras absistere, sese unam ait bellum cōfecturā. Pergit uenator iaculari. Tigris oppido sauciatur. Fugientem e prelio, telumq; extrahentem percunctatur uulpes, quisnam ualentem beluam tam ualde uulnerasset? Respondet se authorem uulneris haud nosse, uerum ex uulneris magnitudine capere se coniecturam, aliquem fuisse uirum.

MORALE.

☞ Fortes plerunq; sunt temerarij, & ars uim, ingenium fortitudinem superat.

DE TAVRIS ET LEONE.

Quatuor fuere tauri, quibus placuit communem ipsorum esse salutem, & commune periculū
Videt

Videt leo simul pascentes, & si esurit, tamen coniun-
ctos aggredi metuit. Primum dat operam uerbis fal-
lacibus segregare, tum segregatos laniat.

MORALE.

☞ Concordia nihil est firmius, discordia etiam fortes
reddit imbecilles. DE abiete & dumo

Fertur olim Abies despiciere dumos, iactitat se pro-
ceram esse, locari in ædibus, cum uelo stare in na-
uibus, dumos autem humiles, uiles, nulli usui ido-
neos. Quorum quidem tale fuit responsum. Tu sane
Abies tuis gloriaris bonis, ut nostris insultes malis. Ve-
rum nec tua refers mala, & nostra præteris bona. Cum
tu sonanti detruncare securi, quam uelles tum nobis,
qui securi sumus esse te similem.

MORALE.

☞ Et summæ fortunæ sua insunt mala, & humili for-
tunæ sua bona. Ut nil aliud nunc dicam, hæc secura est
ac tuta, illa nec extra metum est, nec caret periculo.

Horatius canit in lyricis,

Celsæ grauiore casu

Decidunt turres, feriuntq; summos

Fulgura montes.

DE PISCATORE & pisciculo.

Subductus hamo pisciculus, orat piscatorem se di-
mitti. Ait se modo à matre fusum, & mensam, cū
adhuc minutus sit, nō multum iuuare. Si dimittat,
postea gran-

postea grandem ultro ad hamum eius rediturum. Piscator negat se dimittere prædam certam, licet exiguam. Quid habeam, inquit, scio, quid sim habiturus, nescio. Ego spem precio non emo. MORALE.

☞ Certum præstat incerto, præsens futuro, & si non nunquam exile commodum omissum, attulit magnum.

DE ALITE & pullis eius.

Ales positos in segete pullos monet, ut dum ipsa abest diligenter attendat, si fiat sermo de occasione. Rediit e pastu matri pulli anxij narrant dominum agri operam illam mandasse vicinis. Respondet nihil esse periculi. Item alio die trepidi aiunt rogatos ad metendum esse amicos. Iterum iubet illa ut sint securi. Tertio ut audiunt ipsum dominum cum filio statuisset postero mane cum falce messem intrare, iam, inquit, tempus est ut fugiamus. Vicinos & amicos non timui, qui non uenturos sciui. Timeo dominum, illi enim res est cordi.

MORALE.

☞ Secordes alienis in rebus plerique sumus. Quod si quid recte curatum uelis, alteri ne mandes, sed cures ipse.

DE AVARO ET INVIDO.

Duo homines orabant Iouem, Cupidus & inuidus. Mittitur a Ioue Appollo, per hunc ut eorum uotis satisfiat, dat hic utrique optandi liberam facultatem hac conditione, ut quodcumque petisset alter, id ipsum

Idipsum alter acciperet duplicatum. Haeret diu cupidus, cum nihil putat fore satis. Petit tandem non pauca. Et duplum accipit socius. Porro inuidus hoc petit, ut ipse uno priuetur oculorum, letus socium mulctandum esse utroq;.

MORALE.

☞ Auariciam quid possit faciare? Inuidia uero demeritius est nihil. Quae dummodo noceat alteri, sibi met imprecatur malū.

DE Leone & Capella.

Vidit Leo pendere dumosa de rupe capellā. Suedet descēdere, ut campo thymum, salicesq; carpat. Recusat capella descendere, uerba quidem eius haud sane mala, sed mentem esse plenam doli reclamans.

MORALE.

☞ Cogita quis quid suadeat. Multi suadent utilia, nō tibi sed sibi.

DE CORNICE & Urna.

Sitibunda cornix reperit urnam aquae, sed erat urna profundior, quam ut posset a cornice aqua cōtingi. Conatur effundere urnam, nec ualet. Tū lectos ex harena scrupulos iniecit, hoc modo aqua leuatur, & cornix bibit.

MORALE.

☞ Interdum id quod non potes efficere ui, efficies prudentia & consilio.

De Leone & Venatore.

Litigat Leo cū Venatore, suam praefert fortitudinem hominis fortitudini. Post longa iurgia, uenator ducit leonem ad mausoleum, in quo sculptus erat leo, caput deponens in gremium uiri. Negat fera id satis

id satis esse indicij, homines enim sculperre quod uellent. ait, q̄ si & leones forent artifices, iam uirum sculptum iri sub pedibus leonis.

MORALE.

☞ Quisq; quoad potest, & dicit, & facit, quod suæ parti, & causæ putet prodesse.

DE PVERO ET FVRE.

SEdebat puer flens apud puteū. Fur rogat causam flendi. Puer dicit rupto fune incidisse in aquas urnam auri. Homo exiit se, insilit in puteum, quærit. Vase non inuento, conscendit, atq; ibi nec puerum, nec suam inuenit tunicam. Puer quippe sublata tunica fugerat.

MORALE.

☞ Falluntur interdum, qui fallere solent.

DE RVSTICO ET IUVENCO.

ERat Rustico Iuuenicus, uinculi omnis, iugiq; impatiens. Homo astutus, bestie rescac cornua (cornibus enim petebat.) tum iungit non currui, sed aratro, ne, ut solet, herum pulsaret calcibus. Stiuanam ipse tenet, gaudens industria effecisse, ut iam foret tutus & a cornibus, & ab unguis. Sed quid euenit? Taurus subinde resistens, spargendo pedibus, os caputq; rustici opplet harena.

MORALE.

☞ Sunt nonnulli sic intractabiles, ut nulla queant arte, nullo consilio tractari.

DE SATYRO ET VIATORE.

F Satyrus

Satyrius, qui deus nemorum olim est habitus. Viator
rem niue obrutum, atq; algore enectum miseratus, du-
cit in antrum suum, fouet igni. Spirantem autem
in manus, percontatur causam, Qui respondens, ut ca-
lescant, inquit. Postea cum accumberent, sufflat viator
in polenta. Quod cur faceret interrogatus, ut frigescat
inquit. Tum continuo Satyrus viatorem eiciens, nolo
inquit, in meo sit antro, cui tam diuersum est os.

MORALE.

 Caue sit in tuo conuictu homo duplici ore, quiq; in
sermone est Proteus.

DE APRO ET RVSTICO.

Apro vastati segetes, Rusticus praecidit auriculam
Iterum deprehenso, praecidit alteram. Et tunc
quoq; redeuntem, capit, captum portat in urbem
destinatum lauticiae sui patroni. Secta iam in conuiuio
belua, nusquam apparet cor.. Excandescente hero, et
flagitante cocos, uillicus respondet, Patrone inquit, non
est mirum non apparere cor, nam credo stultum Aprum
nunquam cor habuisse. Nam si cor habuisset, nunquam in poenam
suam ad meas segetes toties redisset. Sic rusticus. At om-
nes conuiuae emori risu, cachinnari de stulticia rustici.

MORALE.

 Multorum hominum tam est excors uita, ut an cor
habeant, possis ambigere.

DE TAVRO ET MVRE.

Mus

Mvs tauri pedem momorderat, fugiens in antri-
suum. Taurus uibrat cornua, quærit hostem,
nusquam uidet, irridet eum mus. Quia inquit,
robustus es & uastus, non idcirco quemuis contempse-
ris. Nunc te (& quidem gratis) lesit exiguus mus.

MORALE.

☞ Tritum illud est uerbum, quod significantius no-
strate lingua dixerim. Niemandt sol verachten seinen
feindt. Latine sic. Nemo suum hostem floccipendat.

DE RVSTICO ET HERCVLE.

Rvstici currus hæret in profundo luto. Mox su-
pinus Deum Herculem implorat. Intonat uox e-
cælo, inepte inquit, flagella equos, & ipse anni-
tere rotis, atq; tum Herculem uocato, tum enim aderit
Hercules uocatus. MORALE.

☞ Nil profunt otiosa uota, quæ sane deus non audit.
Iuua temet (inquiunt) ipse tum iuuabit te deus.

DE ANSERE.

Fuit anser, qui ponebat oua aurea, singulis diebus
singula, dominus ut subito fiat diues Anserem iu-
gulat, sperans intus latere gazam. Sed anse-
re inuento uacuo, stupet miser, anxieq; dehinc suspirat,
ac plangit, & rem & spem perijsse.

MORALE.

☞ Moderanda sunt uota. Curandum est ne uel præ-
properi simus, uel nimij. Nam & festinantia nocet &

F 2 qui

qui plura q̄ decet, quærit, interdum acquirit nihil.

DE CICADA ET FORMICA.

Cum per æstatem Cicada cantat. Formica suam exercet messem, trahit in antrum grana, reponēs in hyemem. Sæuiente bruma famelica cicada uenit ad formicam, mendicat uictū. Renuit formica, dictitans sese dum illa cantabat laborasse.

MORALE.

☞ Qui segnis est in iuuetate, egebit in senectate, & qui non parcit, olim mendicabit.

DE SIMIA & duobus eius natis.

Simia ut ferunt, cum peperit gemellos, alterum diligit, alterum negligit. Erat puerpera cum gemellis. Atq; cum incidisset terror, uitatura periculū, dilectum prehendit ulnis, quem dum præceps fugitat, collidit petrae atq; enecat, neglectus autem qui in hirsuto hæserat tergo fugientis, mansit incolumis.

MORALE.

☞ Solet euenire, ut ipsi parentes filio, quem tenere amant, præ nimia indulgentia sint mali occasio & periculi, eo, quem minus amant, præstante se strenuum ac probum.

DE BOVE ET IUVENCO.

Bos iam grandis æuo quotidie trahebat aratrū. Iuuenicus laboris expers, uicinis exultat in pascuis, ac tandem insultat fortunæ senioris. Iactat se iugi

lugi ac uinculi inscium, se liberum, se ociosum, illi attri-
tum esse labore collum. Deniq; se glabrum, ac nitidum,
illum esse hirtum ac squalidum. Senior tum quidem ni-
hil contra, sed breui post tempore uidet hunc insultorem
duci ad aras, ac tum hisce uerbis affatur. Quo tua mol-
lis uita peruenit? Securum illud otium redijt ad secu-
rim. Iam saltem (ut opinor) potius suades mihi labo-
rem, qui me tuetur, quam otium, quod nunc te traxit
ad necem.

MORALE.

☞ Ad uitam recte gerendam opus est labore & uigi-
lantia. Secors autem & uoluptati deditus, suarum re-
rum quem nolet, sortiatur exitum.

DE CANE ET LEONE.

Occurrit Canis Leoni, iocatur, quid tu miser ex-
haustus inedia, percurris syluas & denia? Me
specta pinguem ac nitidum, atq; hac non labore
consequor, sed otio. Tum Leo. Habes tu quidem tuas
epulas, sed habes stolide etiam uincula. Tu seruus esto,
qui seruire potes, equidem sum liber, nec seruire uolo.

MORALE.

☞ Pulchre respondit Leo, quibuslibet enim rebus po-
tior est libertas.

DE PISCIBVS.

Piscis fluuiialis ui fluminis correptus est in mare.
Vbi sua efferens nobilitatem, omne marinū genus
uilipendebat. Non tulit hoc phoca, sed ait
tunc fore iudicium nobilitatis, si cum phoca porte-

F 3 tur ad

tur ad forum. Se emptum iri à nobilibus, illum autem à plebe.

MORALE.

☞ Multi sic capti sunt libidine gloriae, ut sese ipsi praedicent & iactent. Sed laus sui oris non datur hominibus laudi, at excipitur eum auditorum risu.

DE PARDO ET VVLPECVLA.

Pardus cui pictum est tergum, ceteris feris etiam leonibus despectis, intumescibat. Accedit ad hunc vulpula, suadet non superbire, dicens, illi quidem speciosam esse pellem, sibi uero speciosam esse mentem.

MORALE.

☞ Discrimen est bonorum & ordo. Bona corporis praestant bonis fortunae. Vtrisque illis animi bona praeferrantur oportet.

APOLOGI

EX CHILIADIBVS AD A-

giorum Erasmi desumpti ad communem puerorum fructum.

DE VVLPECVLA ET PARDALE.

CVM ALIQVANDO Pardalis vulpem praese contemneret, quae ipsa pellem haberet omnigenis colorum maculis uariegatam, respondit Vulpes, sibi id decoris in animo esse, quod illi esset in cute.

Morale

MORALE.

☞ Neq; uero paulo satius est ingenio præditum esse uastro, quam cute uersicolore.

DE VULPE & Fele.

Cum aliquando uulpes in colloquio, quod illi erat cum Fele, iactaret sibi uarias technas, adeo, ut uel peram haberet dolis refertam. Feles autē responderet sibi unicam dumtaxat artem esse, cui fideret si quid esset discriminis. Inter confabulandum repente canum accurrentium tumultus auditur. Ibi feles in arborem altissimam subsiliit, cum uulpes interim à canum agmine cincta capitur.

MORALE.

☞ Innuit fabula præstabilius esse nonnunquam unicū consilium, modo id sit uerum & efficax, quam plures dolos, consiliaq; friuola.

DE REGE ET SIMIIS.

Rex quidam Aegyptius aliquot Simias instituit, ut saltandi rationem perdiscerent, ut enim nullum animal ad figuram hominis propius accedit, ita nec aliud actus humanos, aut melius, aut libentius imitatur. Artem itaq; saltandi protinus edoctæ, saltare cœperunt, insignibus indutæ purpuris, ac personatæ. Multoq; iam tempore maiorem in modum placebat spectaculum, donec è spectatoribus facetus quisspiam, nucis, quas clanculum in sinu gestabat, in medium ab-

F 4 iecit.

iecit, ibi statim simiæ, simul atq; nuces uidissent, oblita choreæ, id esse cœperunt, quod ante fuerant, ac repente è saltatricibus in Simias redierunt. Contritisq; personis, dilaceratis uestibus, pro nucibus inter se pugnabant non sine maximo spectatorum risu.

MORALE.

☞ Admonet hæc fabula, fortunæ ornamenta non mutare hominis ingenium.

DE ASINO ET VIATORIBVS.

Dvo quidam cū in desertis locis asinum quempiã forte fortuna nacti essent, contendere inter se cœperunt, uter eorum, uti suum, domum abduceret. Nam utriq; pariter à fortuna uidebatur obiectus. Hac interim de re illis inuicem altercantibus, asinus sese subduxit, ac neuter eo potitus est. MORALE.

☞ Quidam à præsentibus commodis, quibus ob inscientiam uti nesciunt, excidunt.

DE PISCATORIBVS.

Piscatores aliquot iacto reti, testudines eduxerunt, eas cum essent inter sese partiti, neq; sufficerent omnibus comedendis, Mercurium forte accedentē inuitarunt ad conuiuium. At is intelligens se neutiquã humanitatis gratia uocari, sed ut eos fastidito cibo subleuaret, recusauit, iussit, ut ipsi suas testudines ederent, quas cœpissent. MORALE.

☞ Nonnulli posteaquam inconsulte quippiam adorati sunt

ti sunt, aliorum implorant auxilium, quos suo negotio admisceant.

DE ASINO.

A pud Cumanos Asinus quispiam per se servitutē, abrupto loro in sylvā aufugerat, illic fortē repertū Leonis exuviū corpori adplicabat suo, atq; ita pro leone sese gerebat, homines pariter ac feras voce caudāq; territans. Nam Cumani leonem ignorant. Ad hunc igitur modum regnabat aliquandiu personatus hic asinus, pro leone immani habitus ac formidatus, donec hospes quispiam Cumas profectus, qui sepe numero uiderat & leonem & asinum, atque ob id non erat difficile dignoscere aurium præminentium inditio, neque non alijs quibusdam coniecturis, asinum esse deprehendit, ac probe fustigatum reduxit, dominoq; agnoscenti reddidit, Interim autem risum non mediocrem conceitabat omnibus Cumanis asinus iam agnitus, quos, dudum creditus leo, læto propemodum exanimauerat. MORALE.

☞ Haud facile tegimus uitia, quæ à puero nobiscum adoleuerunt.

DE SCARABEO ET AQUILA,

Scarabeus aliquando spreus ab Aquila, cœpit de uindicta quoquo pacto sumenda cogitare. Peruestigauit ubi nam aquila nidum collocasset, adrepsit Scarabeus, & oua simili dolo deiecit. Aquila cum sepius domicilium commutasset, neq; quicquam profi-

E 5 ceret

erret, Iouem patronum adiit, exponit calamitatē suam. Is iubet, ut suo in gremio ponat oua uel istic in tuto futura. Et huc per uestis lacinias, sinusq; prorepfit pertinax Scarabeus, haud quaquam sentiente Ioue. Deinde ubi uidet oua commoueri Iuppiter, neq; satis animaduertit, unde territus rei nouitate, excusso gremio, in terram deiecit.

MORALE.

☞ Monet hæc fabula neminem quantumuis pusillum contemnendum esse. DE Simijs & Pardale.

IN Maurisia Simiarū ingens copia. Pardalis autē animal est natura Simijs infestissimū, quas tamē uiribus assequi non potest, nimirum illis in summas arbores subuolantibus. His itaq; dolis in eas utitur. Sternit se supinam sub ramis, ac porrectis cruribus emori fingit sese. Gaudent eo spectaculo Simiæ confidentes in arbore, deinde ut iam mortuam arbitrantur, unam aliquam emittunt exploraturam, num uere mortuus sit hostis. Illa cautim ac pedetentim accedens ubi nullum uitæ uidet argumentum. Pardale nimirum modis omnibus cadauer imitante, demum audet etiam conscendere. Quod simul ac reliquæ simiæ conspexerint, iam deposito omni metu descendunt, & pardalum omnia ferentem, circumfultant. Postremo conculcantes ludibrii causa, donec sentiens illas iam saltando defatigatas, de repente reuiuiscens, aliam dentibus, aliam unguibus corripit, dilaniatq; ac deuorat.

Morale

☞ Hostem simulantem vires deficere, summopere fugiendum esse.

DE SATYRO ET RVSTICO ANIANI

Fabula, Erasmo quoq; interprete.

Satyrus quidam cum uehementer algeret, hyberno gelu supra modum seuiēte, a rustico quodā indutus est in hospicium. Admiratus autem cur homo inflaret in manus ori admotas, rogauit cur ita faceret? Is respondit, ut frigidas manus halitus tepore calefaceret. Deinde ubi extructo foco, apposita mensa in pulterem feruidam rursum inflaret, magis etiam admiratus, sciscitatus est, quid hoc sibi uellet, uti pulterem inquit ille, nimium feruentem halitu refrigerem. Tum Satyrus surgens à mensa, quid ego audio inquit, Tun eodem ex ore pariter & calidum & frigidum efflas? Valebis, neq; enim mihi ratio est cum eiusmodi homine commune habere hospitium. MORALE.

☞ Notantur bilingues, qui eundem modo laudant, modo uituperant.

I S Q V I E M E N D A N D I S
ijs fabulis præfectus fuit, sequentes apologos ex uarijs & his optimis authoribus collegit, ut à pueris quoq; legerentur, quibus nunquam est bene instructa, atq; copiosa bibliotheca.

Ex secū

EX SECVN=

DO NOCTIVM ATTICARVM

Gellij Apologus, Aesopi Phrygis me=
moratu non inutilis.

ESOPVS IL=

le è Phrygia fabulator, haud
immerito sapiens existimatus
est, cū quæ utilia monitū, suaz
suq; erant, non seuerē, nō im=
periose præcepit & censuit, ut
philosophis mos est, sed festi=
uos delectabilesq; Apologos commentus, res salubriter,

ac prospicienter animaduersas, in mentes animosq; ho=
minū cū audiendi quadā illecebra induit, uelut hæc eius
fabella de auiculæ nidulo, lepide atq; iucunde præmonet
spē, fiduciaq; rerū, quas efficere quis possit haud unquā
in alio, sed in semetipso habendam. Auicula, inquit, est
parua, nomen est cassita, habitat, nidulaturq; in sege=
tibus, id ferme temporis ut appetit messis pullis iam iam
plumantibus. Ea cassita in sementes quoq; forte conces=
serat tempestiuiores, propterea frumentis flauescenti=
bus pulli etiam tunc inuolucres erant. Cum igitur ipsa
iret cibum pullis quasitum, monet eos, ut si quid ibi
nouæ rei fieret dicereturue, animaduertent. Idq; uti
sibi ubi redisset, renunciarent. Dominus postea segetum
illarum

illarum, filium adolescentem uocat, & uides ne, in-
 quit, hæc ematuruisse, & manus iam postulare? Ic-
 circo die crastino, ubi primum diluculabit, fac amicos
 adeas, & roges ut ueniant, operamq; mutuam dent, &
 messem hanc nobis adiuuent. Hæc ubi ille dixit, disces-
 sit atq; ubi redit Cassita, pulli trepidi circumstrepe-
 re, orareq; matrem ut statim iam properet, atq; ali-
 um in locum sese asportet, nam dominus inquit,
 misit qui amicos rogaret, uti luce oriente ueniant, &
 metant. Mater iubet eos à metu ociosos esse. Si enim
 dominus, inquit, messem ad amicos reijcit, crastino se-
 ges non metetur, neq; necesse est hodie uti uos aufe-
 ram. Die igitur postero, mater in pabulum uolat, do-
 minus quos rogauerat operitur. Sed feruit & fit nihil,
 & amici nulli erant. Tum ille rursum ad filium, ami-
 ci isti, inquit, magnam in partem cessatores sunt, quin
 potius inus, & cognatos, affines, uicinosq; no-
 stros oramus, ut adsint cras tempori ad metendum.
 Itidem hoc pulli pauefacti matri nunciant, Mater hor-
 tatur, ut tum quoq; sine metu, ac sine cura sint, co-
 gnatos, affinesq; nullos ferme tam esse obsequibiles
 ait, ut ad laborem capescendum nihil cunctentur, &
 statim dicto obediant. Vos modo inquit, aduertite, si
 modo quid denuò dicetur. Alia luce orta, auis in pastu
 profecta est, cognati & affines operam, quam dare ro-
 gati sunt, supersedent. Ad postremum igitur dominus
 filio, ualeant inquit, amici cum propinquis. Affines
 prima

prima luce falces duas, unam egomet mihi, & tu tibi capies alteram, & frumentum nosmetipsi manibus nostris cras metemus. Id ubi ex pullis dixisse dominum mater audiuit, tempus, inquit est cedendi, & abeundi, fiet nunc dubio procul, quod futurum dixit. In ipso enim iam uertitur, cuius est res, non in alio, unde petitur. Atq; ita Cassita nidum migravit, & seges à domino demessa est. Hæc quidem est Aesopi Fabula, de amicorum plerunq; & propinquorum leui & inani fiducia. Sed quid aliud sanctiores libri philosophorum monent? quam ut in nobis tantum ipsis nitamur, Alia autem omnia quæ extra nos, extraq; nostrum animum sunt, neq; pro nostris, neq; pro nobis ducamus, hunc Aesopi Apologum. Quin. Ennius in Satyris, scite admodum & uenuste uersibus quadratis composuit, quorum duo postremi isti sunt, quos habere cordi, & memorie, operæ precium esse Hercle puto. Hoc erit tibi argumentum semper in promptu situm. Ne quid expectes amicos, quod tu agere possis.

FABVLA ex Lamia Politiani desumpta.

AVes olim propè uniuersæ noctuam adierunt, rogaruntq; eam, ne post hac in ædium cauis nidificaret, sed in arborū potius ramis, atq; inter frondes, ibi enim uernari suauius. Quin eidem quercum modo enatam pusillam, tenellamq; adhuc ostendebant, in qua scilicet molliter (ut aiebant) & sidere ipsa aliquando

quando noctua, & suum sibi construere nidum posset. At illa facturam se negauit. Quin inuicem consilium dedit ijs, ne arbuscula illi se crederent. Laturam enim quandoq; esse uiscum, pestem uidelicet auium. Contempserit illae (ut sunt leue genus, & uolaticum) sapientis unius noctuae consilium. Iam quercus adoleuerat, iam patula, iam frondosa erat. Ecce ibi aues illae omnes gregatim ramis inuolitant, lasciuunt, insultant, colludunt, cantillant. Interea quercus ea uiscum protulerat, atq; id homines animaduenterant, implicite ergo repente ibi omnes pariter misellae, frustra eas sera poenitentia subiit, q; salubre illud consilium spreuissent. Atq; hoc esse aiunt, cur nunc aues omnes, ubi ubi noctuam uiderint frequentes eam quasi salutant, deducunt, sectantur, circumsidunt, circumuolitant. Etenim consilij illius memores admirantur eam nunc ut sapientem, stipantq; densa caterua, ut uidelicet ab ea sapere aliquando discant. Sed opinor frustra, imo uero etiam interdum cum magno ipsarum malo. Nam ueteres illae noctuae reuera sapientes erant. Nunc multae noctuae sunt, quae noctuarum quidem plumas habent, & oculos, & rostrum, sapientiam uero non habent.

MORALE. Bene mouentis consilia ne spernas, haec fabula docet.

APOLOGVS EX SECVNDO LIBRO PETRI Criniti de honesta disciplina desumptus.

Sata

Sata est olim Cucurbita iuxta arborem pinum, quæ
 grandis admodum & ramis patulis extabat. Cucurbita uero cum multis pluuijs atq; cœli temperamento creuisset, lasciuire incipit, & ramulos audacius porrigere. Iam serpebat in pinum, iam surgere, iam ramos & frondes inuoluere audebat, ampliora fœlia, cadentes flores, prægrandia poma, & uirescentia ostentans, Itaq; tanto fastu, atq; insolentia intumuit, ut pinum arborem ausa sit aggredi, & uides, inquit, ut te supero amplis folijs, ut uirore præsto, & iamiam ad cacumen profurgo? Tum pinus quæ senili prudentia, & robore pollebat, nihil mirata est cucurbitæ insolentis audaciam, sed ita ad eam respondit. Ego hic multas hyemes, calores, æstus, uariasq; calamitates peruici, & adhuc integra consisto, Tu ad primos rigores minus audaciæ habebis, cum & folia concident, & uiror omnis abierit.

MORALE.

☞ *Secundis rebus non esse superbiendum.*

FABVLA DE CORVO ET LVPIS.

Ex Ioanne Anto. Campano desumpta.

Corvus Lupos per ardua montium iuga comitatur, partem prædæ fieri postulat, qui eos secutus nullo tempore destitisset, sociusq; fuisset. Repulsus deinde à lupis, tanq̃ non eos sed prædam cibumq; secutus, nec minus luporum si occiderentur, quam cæterorum animalium extra fuisset uoraturus.

Morale

MORALE.

☞ Non quid agamus semper inspiciendum est, sed quo simus animo, cum agimus.

ALTERA De partu Terræ, ex eodem.

Turgida olim facta tellus, & mirum in modum tumida, magnum aliquod paritura uidebatur. Accurrunt finitimi, stupent agricolæ, terræ partum inter spem, metumq; expectant, alij Typhœa illum Cœtimanum, alij montes erepturos putabant. Aperitur terra, prodijt mus, & quod miraculo fore omnibus arbitrabatur, in risum atq; iocum conuerterunt.

MORALE.

☞ Non semper credendum promissis magnificis.

APOLOGVS DE MEMBRIS ET uentre, ex Plinio desumptus.

Humani artus cum uentrem ociosum uiderent, ab eo discordarunt, & suum illi ministerium negauerunt. Cum eo pacto & ipsi quoq; deficerent, intellexerunt uentrem cibos acceptos per omnia membra diuidere, & cum eo in gratiam redierunt.

MORALE.

☞ Magnæ res discordia pereunt, concordia ualent.

DE ARIONE ET DELPHINO. FABVLA elegantissima ex LI. XVI. Gellij.

Vetus & nobilis Ario cantator fidibus fuit. Is loco & oppido Methymnaeus, terra, atq; insula omni

G la omni

la omni Lesbios fuit. Eū Arionem rex Corinthi Peri-
 ander amicum amatumq; habuit artis gratia. Is inde
 à rege proficiscitur, terras inclytas, Siciliam, atq; Ita-
 liam uisere. Vbi eò uenit, auresq; omnium mentesque
 in utriusq; terræ urbibus demulsit. In quæstibus
 istic & uoluptatibus amoribusq; hominum fuit. Is
 tum postea grandi pecunia & re bona multa copiosus,
 Corinthum instituit redire. Nauem igitur & nautas,
 ut notiores amicioresq; sibi Corinthios delegit. Sed
 eo Corinthios homine accepto, nauiq; in altum pro-
 uecta, prædæ, pecuniæq; cupidos, cœpisse consiliū de
 necando Arione. Tum illum ibi pernicie intellecta, pe-
 cuniam cæteraq; sua, ut haberent dedisse, uitā modo sibi
 ut parcerent, orauisse. Nautas præcum eius harum com-
 misertos esse illatenus, ut ei necem adferre per uim suis
 manibus temperarent. Sed imperauisse, ut iam sta-
 tim desiliret præceps in mare. Homo, inquit, ibi terri-
 tus spe omni uitæ perdita, id unum postea orauit, ut
 priusquam mortem oppeteret induere permitterent sua
 sibi indumenta, & fides capere, & canere carmen ca-
 sus illius sibi consolabile. Feros & immanes nauitas
 prolubiū tamen audiēdi subiit. Qd' orauerat, impetrat.
 Atq; ibi mox de more cinctus, amictus, ornatus, stansq;
 in summæ puppis foro, carmen, quod Orthium dicitur,
 uoce sublatissima cantauit. Ad postrema cantus, cum
 fidibus, ornatuq; omni, sicut stabat, canebatq;, eiecit
 sese

sese procul in profundum. Nauta haud quaquam
 dubitantes quin perisset, cursum quem facere coepe-
 rant, tenuerunt. Sed nouum, & mirum, & pium fa-
 cinus contigit. Delphinum repente inter undas adna-
 uisse, & dorso super fluctus edito uectauisse. Inco-
 lumiq; eum corpore & ornatu. Tanarum in terram
 laconicam deuexisse. Tum Arionem prorsus ex eo loco
 Corinthum petiuisse, talemq; Periandro regi, qualis
 Delphino uectus fuerat, sese obtulisse, eiq; rem, sicuti
 acciderat, narrauisse. Regem istaec parum credidisse,
 Arionem quasi falleret, custodiri iussisse. Nauitas
 requisitos, ablegato Arione, dissimulanter interroga-
 se, ecquid audissent in ijs locis, unde uenissent, super
 Arione? Eos dixisse hominem cum inde irent, in ter-
 ra Itala fuisse, eumq; illic bene agitare, & studijs
 delectationibusq; urbium florere, atq; in gratia pecu-
 niacq; magna fortunatum esse. Tum inter haec eorum
 uerba, Arionem cum fidibus & indumentis, cum qui-
 bus se in salum eiaculauerat, extitisse. Nautas stupefa-
 ctos, conuictosq; ire inficias non quisse.

MORALE.

Documento est haec fabula, plus aliquando inue-
 niri in brutis animalibus clementiae, quam in ijs ho-
 minibus, qui praeter opes nihil habent pensi, praeter fi-
 guram nihil humanitatis.

NICOLAI

GERBELII PHOHR=

censis Apologus Lepidissimus.

De Aranea & Podagra.

ARANEAE PAV=

Alum à texendo opere quietior, animi re=
laxandi gratia commodum deambulabat.
Huic se obuiam præbuit podagra, tametsi
passibus ambiguis admodum ægra illam assequeretur.
Eius diei itinere utcunq; emenso, non longe aberant
ab oppidulo, cui regionis eius incolæ Tichæ nomen
indiderant. Vtriq; consilium fuit, conditionis suæ
hospitem peruestigare Aranea non maximopere da=
ta opera, in opulenti cuiusdam ciuis ædes diuertit. Inibi
quaquaversum telas suas præpandebat, Prætende=
batq; retia, aderant illico, nescio qui trygodæmones,
qui textrinam illius demoliebantur. Momentaneum
itaq; erat ipsius, quo etiam cunq; se uerteret, ædificium,
Nusquam etenim scopariorum oculatas scopas pote=
rat effugere. Misera planè quæ in tanta rerum omni=
um affluentia, solâ ægebat perturbabaturq;. Podagra
uero mendicabuli instar uix tandem egestosi cuiuspi=
am rugurium impetrarat. In id loci cum decubisset,
nihil non experiebatur miseriarum. Apponebatur cœ=
naturienti panis cibarius, aridis uix faucibus hianti hy=
dropo=

dropoterium. Iamq; diurno itinere lassescenti torus
 ligneus, nullis frondibus, nullo gramine, sed prætenui-
 bus paleis insternebatur. Atqui dicere non est huius
 instituti, quam conuenerint male membris mollibus, cu-
 ticulæ (ut ita dixerim) holosericæ stragula tam dura,
 tam barbari uilli. Oriente igitur uix tandem illo au-
 gusto sydere, quod exaudit, quod intuetur omnia, con-
 uenere rursus Aranea simul, & Podagra. Prior Ara-
 nea præteritæ noctis molestias, tot locorum commuta-
 tiones denarrat. Nunc heri exprobrans mundiciem,
 nunc nimiam scopariorum obseruantiam. Podagra
 cōtra de hospitis sui ægestate complura comminiscitur.
 Nec ocium habet admonstrare araneæ liuidas uibices
 quas adamantina fulcra tenellæ cuticulæ impresserant.
 Consilium incunt, araneam deinceps pauperum tugu-
 ria, podagrā uero diuitum aulas debere subingredi, in
 hanc aranea pedibus, podagra animis uadit senten-
 tentiam. Veruntamen tenebris iamiam increfcentibus,
 urbi cuiquam sese approximant, Podagra instituti non
 immemor, pedetentim se in nummesi cuiusdam domum
 illatebrauit. Qua commodum ab hero conspecta, Di
 boni qua beueuolentia, qua humanitate, quibus nomi-
 nibus excipitur. Supponuntur, substruunturq; olori-
 næ culcitæ, toralia perdicum subalaribus plumis re-
 ferta. Taceo uinum dulce, uinum nigrum, Lesbium.
 Surrentinum, Taceo ficedulas, phasianos, atq; cas au-
 G 3 culas

culas, quæ binis superbiunt cordibus. In summa, nihil deliciarum, nihil uoluptatum non exhauriebat. Aranea pauperis casam ingressa, telas orditur quaqua uorsum parietes interpatent, retia suspendit. Orbiculari operi manibus pedibusq; incumbit. Rescit abrupta, perficit intercepta. Et ut dicam breuiter, uacua dominatur in aula. Nullas insidias, nullius formidabat insultus. Imo uero etiam iam scopis superior omnibus. Non multo post podagra araneam conuenit, delicias suas, fœlicitatem, fortunas, ampliter exornat. Aranea miris laudibus extollit imperium suum, edificandi texendiq; libertatem. Placuit tandem hæc utrisq; sententia. Quorsumcunq; proficiscerentur podagram in diuitum domos, araneam in pauperum tuguria debere diuertere.

MORALE.

☞ Apologus hic tametsi ad usus uarios accommodari queat, id tamē in primis declarat aliū alio loco fortuna-
torem esse. Præterea morborum domicilium esse diui-
tum aulas. Ad ultimum, nusquam libertatem maiorem
quàm ubi diuitiarum minus. Fabu. Aesopi Finis.

 LAVREN

TII ABSTEMII VIRI

Elcgantis, & amoeni ingenij Fabulæ elegan-
tissimæ, nuper per clarissimum poëtam, &
Philosophum Gargetium emaculatæ.

DOMICIVS

PALLADIVS SOVRA=
 nus Pollioni Vadio, Sacerdoti ue=
 nerando. S. P. D.

IAM PRIDEM TVO SER=
 moni de Absternio frequenti literarū confessu Pollio
 uenerande non inuitus interfui. Cum minime præ=
 textatis (ut ita dicam) laudibus hominem celebrares,
 adeoq; in arcem euasisti, ut nemo sanè (mea sententia)
 eum cumulatius laudare potuerit. Mox inde scedens
 diu hæc omnia mecum animo uolutabam, unde tanta
 conflueret laudationis abundantia, unde tanta non
 uulgaris obseruatio emanaret, unde deniq; amicitia
 adeo perfecta exoriretur. Proculdubio non aliunde
 mecum tandem collegi, quam ex præclare eius uirtutis
 nomine proficisci, cuius quidem uis magna & præpo=
 tens est. Quamobrem non possum profecto non suspi=
 cere ingenium tuum amabile, tuumq; animum uirtuti=
 bus fultum diligentius non admirari, qui neq; ambiti=
 one, neq; inuidia, neq; aliquo alio liuore deuincitur. Si=
 quidem omnes, quas meretur Absternius noster, lau=
 des, non transis silentio, imo alias ipsas cumulan=
 das, ob eius incredibilem eloquentiam, singularemq;
 G 4 doctri=

doctrinam ultro accedis, idq; haud ab re, cū pater omnium elegantiarum, atq; idem leporum omnium merito sit & habeatur. Et ut haec clariora luce, non officij gratia, aut temere dicantur quotidie, quemadmodum aliqua eius laborum monumenta existere uidemus, quae undiq; perfecta uerborum concinnitate, perspicacissimisq; sententijs scatent. Nam modo dicam de hoc Apologorum libello nuper impresso, in quo perspicua ac insignis eius ingenij amenitas non absq; laude maxima redundare uidetur. Quare non uereor, ut is remisso cuiuscunq; animo pessum eat, Abstemiocq; (absit inuidia uerbo) omnium quam iucundissimo detrahatur. Cui & te & me ob tanti nominis celebritatem nulla unquam re defuturos esse liquido constabit.

V A L E.

LAVREN

TIVS ABSTEMIVS OCTAVI=

ano Vbaldino Comiti Mercatelli. S. P. D.

AEDITVRVS HVNC APO=

logorum libellum quem de numero fabularum hecatomythium nuncupavi, multum diuq; dubitanti Octauiane Princeps inclyte, tuo ne eum
nomini

AD VBALDINVM.

81

nomini potissimum dedicarem. Nam cum tuam in me non sine plurimis beneficijs perspicerem beneuolentiam non aliquid mearum uigiliarum tibi deuouere, ingratiissimi hominis esse uidebatur. Rursus cum tuorum in me officiorum numerum, diuinasq; uirtutes tuas mecum ipse reuoluerem, indignum tantis meritis, tantaq; sapientia munusculum hoc esse cernebam. Hanc tandem dubitationem meam amouit humanitas & prudentia tua, qua non tam res tibi dono datas, quam offerentium uoluntatem soles inspicere. Addidit quoq; mihi animum, Guidus Vbaldu clarissimus Dux & Princeps ~~ex~~ omni laude maior, qui opusculum meum de nonnullis locis obscuris superiori anno ei dedicatum uultu ita placido & serena fronte suscepit, ut sperare merito possem, hoc tibi qualecunq; fore non ingratum. Non mediocriter etiam me incitarunt Georgius Emus, pro Venetis hic agens legatus, non solum patritia nobilitate, uerum etiam bonarum artium studijs clarus, & Carolus Verardus Cæsenas Archidiaconus Cæsena, & Alexandri Pontificis Maximi Cubicularius, uir omni literarum genere præstans, nec non Renatus Melioratus, & Robertus Vrsus Ariminenses Iurisperiti clarissimi, nec minus quæ humanitatis uocant studijs, eruditi. Hi enim alijsq; complures optimi harum rerum censors, cum hunc libellum legissent, multis me uerbis sunt ad ædicionem cohortati. Non putauit igitur

G S tam

tam humano principi hoc munus ingratum futurum quod tot eruditis uiris ante placuisse cognoueram. Accipe igitur hoc quicquid est libelli ab Abstemio tuo, cuius mentem, animumq; si penitus posses inspicere, in hac tenui re magnum munus tibi iudicares oblatum. Ne quis autem inutilem & inanem hunc meum scribendi laborem existimaret, præfatiunculam quandam præponendam censui, qua intelligeretur doctos etiã & claros uiros in magnis rebus huiusmodi fabulis non uoluptatis tantum uerumetiam utilitatis gratia delectatos. Sedulo dedimus operam, ut seria potius quàm iocos saperent, unde ridiculas multas, quæ inter componendum sese mihi offerebant, consulto præterij, quia nimis lasciua, & tanti principis grauamine mihi uidebantur indignæ. Non tamen ita agrestis esse uolui, quin eas aliqua urbanitate aspergerem, maxime ad principem scribens cum principes curarum mole pressi, soleant interdum recreandi animi gratia, iocos appetere. Vale.

EIVSDEM Abstemij Proœmium.

Cogitanti mihi uaria scriptorum genera Qui, ut humane uitæ prodesse, cogitationes suas literarũ mandauere memoriæ, qui Apologos scripsere, non postremo loco digni esse uidentur. Non enim modo mortalium animos incredibili quadam afficiunt uoluptate, uerumetiam ad res honestas, utilesq; peragenda

agendas suis fabellis, magis quam Philosophi suis præceptis alliciunt. Nam ita in legentium animos quadam iucunditate penetrant, & quibusdam similitudinibus, quæ maxime ad commouendos animos ualent, quid uitandum, faciendumq; sit ostendunt, ut omnes etiam inuiti, illis assentire cogantur. Sensus enim audiendi fastidiosissimus, res etiam utiles honestasq; haud facile admittit, ni fuerint aliqua urbanitate conditæ. Testis quidam orator Atheniensis, qui ad Athenienses uerba faciens, cum eos minus attentos uideret, rogauit, ut saltem fabulam audire dignarentur, quo impetrato, Ceres inquit, & hirundo & anguilla simul iter facientes ad quendam fluuium peruenerunt. Hirundo quidem superuolauit, Anguilla autem amnem tranauit. Quod quum dixisset obticuit, interrogantibus autem illis, quid Ceres egisset? Vobis inquit. Dea uestra succensuit? qui eos qui uobis utilia suadent, audire nolentes, tam attentis auribus confabulantes auditis. Quantam uim Apologi habeant ad animos commouendos, cum multis possem, tribus ero contentus exemplis ostendere. Samijs rectorem populi morti addicere uolentibus. AEsopus hac fabella dissuasit dicens, Vulpem quendam fluuium transeuntem in lacunam fuisse propulsam. Unde cum exire non posset, tenaci lino retenta, muscarum affligeretur aculeis. Quod Herimaceus conspicatus, misericordia motus est, interrogauitq; an uellet,

let, ut ab ea muscas abigeret, illa abnuit dicens, he meo sanguine iam plenæ, paruam mihi possunt inferre molestiam, si autem has abegeris, alie famelicæ superuenient, quæ quicquid mihi superest sanguinis, exhaurient. Ita ò uiri Samij uobis eueniet, si enim hunc rectorum uestrum iam locupletem occideritis alios eligatis necesse est, qui dum se opibus uolent implere, quicquid hic uobis reliquerit, eripient. His uerbis moti Samij, ab incepto destiterunt. Hac ratione adductus Tiberius Cæsar, diurnos magistratus dabat, unde (ut refert Iosephus) sub eo per uiginti annorum spatia, per duos tantum præsidem. Gratum scilicet, & Pilatum est gubernata Iudea. Non parcit populis regnum breue, ut inquit Statius. Himerenses Phalaridem Agrigentinarum tyrannum ducem exercitus sui eligere uolentes. Stesichorus poeta hoc Apologo deterruit. Equus, dicens, solus pascebat in prato. Adueniente autem ceruo, & pascua corrumpente, consuluit hominem, qua posset illum arte punire. Cui homo, si frenum inquit, acceperis, & me armatum dorsum tuum ascendere permiseris. Cum huic consilio esset obsecutus. Ceruum quidem hominis auxilio uictor abegit. Sed non amplius hominem dorso, non frenum depulit ore. Ita, inquit, Stesichorus Viri Himerenses uobis eueniet, si Phalaridem ducem efficietis. Hostes quidem uestros punietis, sed huic tyranno perpetuo seruietis. Quibus uerbis

territi

territi Himerenses, huiusmodi ducis eligendi consilium
 decesserunt. Cum populus Romanus a senatu secessisset,
 quod tributum & militiam toleraret, nec ullo pacto
 reduci posset, nonne Agrippa Menenius cum hoc Apo=
 logo reuocauit? Olim, inquiens, Quirites, humani ar=
 tus uentrem otiosum & desidem intuentes, ab eo discor=
 darunt, nec amplius illi cibum ministrare decreuerunt.
 Sed cum ipsi quoq; alimenta illi denegando, quæ per
 omnia membra deferuntur, deficerent, cum eo in grati=
 am redierunt. Eodem inquit modo, Senatus & popu=
 lus, quasi uenter & membra, alterum alterius auxilio
 indigent, & ut discordia intereunt, ita concordia ua=
 lent. Qua fabula Populus reuocatus, cum Senatu in
 gratiam redijt. Non immerito igitur, non solum Græ=
 ci & Latini poëtæ, ut Hesiodus & Horatius, huiusmo=
 di fabulas suis operibus inseruerunt, uerumetiam ma=
 ximi & celeberrimi Philosophi, ut Plato, Aristoteles,
 Plutarchus, & multi alij eas plurimum commenda=
 runt, & ad institutionem moralis & ciuili uitæ non
 minimum facere arbitrati sunt. Quo circa Omnibonus
 Leonicens, & Laurentius Valla, ætatis nostræ do=
 ctissimi, paucos Aesopi Apologos è greco in latinum
 uertere sibi laudi, cæteris uero uoluptati & utilitati
 fore non dubitarunt. Et iure quidem. Leguntur enim,
 & in doctissimorum uirorū manibus quotidie uersan=
 tur. Non uideo igitur cur has cõponendo fabulas laude
 fraudari

fraudari debeam, quam ceteri Latini ex translatione consecuti sunt, nisi adeo inuidi sumus, ut Latinis licere non putemus, quod Græcis est cum summa omnium laude concessum.

DE MVRE in cista nato, fabula. I.

VS IN CISTA

natus, omnē serē ibi duxerat ætatem, nucibus pastus, quæ in ea seruari solebāt. Dum autē circa oras cistæ ludens decidisset, quæ reretq; ascēsum, reperit epulas lautissime paratas, quas cū gustare cœpisset, quàm stultus, inquit, hætenus fui, qui in toto terrarum orbe nihil melius cistula mea esse credebam. Ecce quàm suauioribus hic uescor cibus.

☞ Hæc fabula indicat, non ita patriam diligendam, si ignobilis sit, ut alia non adeamus loca, cum alibi beatiore esse possimus.

DE RVSTICO IMPETRANTE, VT TRITICUM absq; aristis nasceretur. II.

Impetrauerat à Cerere Rusticus quidā, ut triticum absq; aristis nasceretur, ne metentium trituratorum q; manus læderet, quod ubi inaruit, à minutis aibus depastum est. Tum Rusticus, quam digna, inquit, patior, qui parue commoditatis causa, emolumenta quam maxima perdidit. ☞ Fabula indicat parua incommoda maiori utilitate pensanda.

De acci-

DE ACCIPITRE, columbam insequente. III.

CUm accipiter columbam præcipiti insequeretur uolatu, uillam quandam ingressus, a rustico captus est. Quem blande, ut se dimitteret, obsecrabat. Non enim te læsi dicens, Cui rusticus, nec hæc, respondit, te læserat. Fabula indicat merito puniri, qui innocentes lædere conantur. IIII.

DE ARANEA, & hirundine.

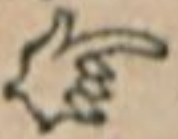
Aranæ in hirundinem excandescens, quæ muscas qui suus est cibus, capiebat, retia in foribus, per quas uolitare solebat, ut eam caperet, suspenderat. Hirundo uero aduolans, retia cum textrice per aëra portabat. Tunc aranea in aëre pendens, & se iam iam perituram intelligens, Quam iuste hæc patior dicebat, quæ minima uolatilia magno labore uix capiens, credidi tam magnas aues posse comprehendere. Hac admonemur fabula, ne uiribus maiora aggrediamur.

DE RVSTICO amnem transituro. V.

Rusticus torrentem transiturus, qui forte imbris excreuerat, querebat uadū. Et cū primum eam fluminis partem tentasset, quæ quietior, placidiorq; uidebatur, reperit eam altiore, quam animo erat opinatus. Rursus ibi breuiorem, tutioremq; aduenit, ubi maiori aquarum strepitu fluuius decurrebat. Tunc secum. Quam tutius inquit, clamoris aquis, quam

quàm quietis, & silentibus uitam nostram credere possumus. Hac admonemur fabula ut minus uerbosos & minaces, quàm quietos extimescamus.

DE COLVMBIA ET PICA. VI.

Columba interrogata à Pica, quid eam induceret, ut in eodem semper loco nidificaret, cum eius pupilli inde sibi semper surriperentur? simplicitas respondit. Hæc indicat fabula, Facile esse uiros probos sepe decipi.

DE CUCULO & Accipitre. VII.

Irisus ab Accipitre Cuculus, q̄ cum sibi & corpore par, & colore non absimilis esset, præ angustia animi potius uermibus terrenis, quam suauibus aliarum auium carnibus uesceretur, uidit paucis post diebus accipitrem, à rustico, cuius columbas insectabatur, captum, ad metum cæterorum ex alta turre pendere. Cui cuculus. Quam melius tibi inquit, amice fuisset, uermes uenari, quam alienas aues impetere.

 Hæc fabula indicat eorum uitam tutiorem esse, & magis probandam, qui suis rebus sine periculo contenti sunt, quàm illorum qui aliena appetentes, ad eunt magna uitæ discrimina.

DE ASINO ET VITULO. VIII.

Asinus & Vitulus in eodem pascentes prato, sonitu cæpanæ hostilem exercitum aduētare præsenferant. Tum uitulus, fugiamus hinc o sodalis inquit

inquit, ne hostes nos captiuos abducant. Cui asinus, fuge tu, inquit, quem hostes occidere & esse consueuerunt, asini nihil interest cui ubiq; eadem ferendi oneris est proposita conditio. Hæc fabula seruos admonet, ne dominos magnopere mutare formident, modo prioribus deteriores futuri non sint.

DE Vulpe & Mulieribus gallinam edentibus. IX.

Vulpes iuxta uillam quandam transiens, conspexit cateruam mulierum plurimas gallinas oppare assatas, alto silentio comedentes ad quas conuersa, Qui clamores inquit, & canū lacratu contra me essent, si ego facerē, quod uos facitis? Cui respondens quædam anus, pessima animalium, inquit, Nos quæ nostra sunt, comedimus, tu uero aliena furaris.

 Hæc fabula nos admonet, ne putemus nobis in aliena licere, quod proprijs dominis licet.

DE CAPONIBVS pinguibus & macro. X.

Vir quidam cōplures Capones in eodem Ornithobosco inclusos, largo nutricauerat cibo, qui pingues effecti sunt omnes præter unū, quem ut macilentū irridebant fratres, Dominus nobiles hospites lauto & sumptuosè accepturus cōuiuio, imperat coco, ut ex his interimat, coquatq; quos pinguiore inuenierit. Hoc audientes corpulenti, sese afflictabant dicentes, quanto præstitisset nos macilentos esse.

 Hæc fabula in pauperum solamen conficta est, quo

H

rum

rum uita tutior est, quàm diuitum.

DE TRABE ET BOBUS.

eam trahentibus. XI.

TRabs ulmea de Bobus conquærebatur dicens, Ingrati, ego multo tempore meis uos frondibus alui, uos uero me nutricem uestram per saxa et luta trahitis. Cui boues, gemitus suspiriaq; nostra, et stimulus, quo pungimur, te docere possunt, quod te trahamus inuiti, Ignouit trabs.

Hæc nos docet fabula, ne in eos excandescamus, qui non sua sponte nos ledunt.

DE ARBORIBVS PVLCHRIS

et deformibus. XII.

ARbores complures in eodem creuerant loco proceræ, rectæ, enodesq; præter unã humilem paruam, nodosamq;, Quam ut deformem pusillamq; ceteræ ludibrio habere solitæ erant. Aedificaturus domum loci dominus, iubet omnes excidi, præter eam, quæ breuitate, et deformitate sua ædificiũ indecorum redditura uidebatur. Cæteris excisis, deformis hæc secum dicebat. De te non amplius querar natura q; me turpem genueris, cum formosis tam magna uideam imminere discrimina.

Hæc fabula nos admonet, ne doleamus nos natos esse deformes, cū multis formositas sepe nocuerit.

DE CYGNO IN MORTE CANENTE.

reprehens

REPREENSO A CICONIA. 13.

CYgnus moriens interrogabatur à Ciconia, cur in morte, quam cætera animalia adeo exhorrent, multo suauiores quàm in omni uita emitteret sonos, cum potius mæstus esse deberet. Cui Cygnus, quia inquit, neq; cibi quærendi cura amplius cruciabor, neq; aucupum laqueos extimescam.

Hæc fabula nos admonet, ne mortem formidemus, qua omnes uitæ præsentis miseriæ præciduntur.

DE MULIERE VIRVM MORIENTEM

flente, & Patre eam consolante. 14.

Mulierem adhuc iuuenem, cuius uir animã agebat, pater cõsolabatur dicens, Ne te afflictes, ne tantopere filia, Alium enim uirum tibi inueni, isto longe formosiorẽ, qui prioris desyderium facile mitigabit, At mulier doloris impatiens, ut quæ maritum ardenti amore prosequabatur, non modo uerba parentis non admittebat, sed intempestiuam alterius mariti mentionem accusabat. At ubi maritum defunctum uidet, inter lachrymas & luctus parentem interrogat, an adsit ibi iuuenis ille, quem sibi in uirum dare uelle se dixerat?

Fabula indicat quàm cito defunctorum maritorum amor ex uxorũ animo excidere soleat.

DE MULIERE AMATORIS

discessum flente. 15.

H 2. Mulier

Mulier impudica Amatorē suum abeuntem, quē omnibus serē rebus spoliauerat, multis lachrimis prosequabatur. Interrogante autem eam uicina, cur ita inconsolabiliter fleret. Non discessum eius inquit, sed pallium, quod ei reliqui, fleo.

☞ Fabula indicat, non amatores, sed eorum bona à meretricibus amari.

DE MUSCA, QVAE QVADRIGIS INSIDENS, puluerem se excitasse dicebat. XVI.

Quadrigæ in stadio currebant quibus musca insidebat. Maximo autem puluere tum equorum pedum pulsu, tum rotarum uolutatione exorto, dicebat musca, quā magnam uim pulueris excitauit? ☞ Hec fabula ad eos spectat, qui cum ignaui sint, alienam tamen gloriam suis magnificis uerbis in se transferre conantur.

DE Anguilla conquærente, quod magis quā serpens infestaretur. XVII.

Anguilla interrogabat serpentē, quare cū similes essent atq; cognati, homines tamen se potius, quā illum insequerentur. Cui serpens, quia rarus inquit, me lædit impune.

☞ Fabula indicat minus lædi solere, q̄ sese ulciscuntur.

DE Asino, Simia, & talpa. XVIII.

Conquærenti Asino, quod cornibus careret, Simiæ uero quod cauda decisset, tacete, inquit, Talpa

Talpa, cum me oculis captam esse uideatis.

☞ Hæc fabula ad eos pertinet, qui non sunt sua sorte contenti, qui si aliorum infortunia considerarent, equiore animo tolerarent sua.

DE NAVTIS, SANCTORVM AVXILI-
um implorantibus. XIX.

Nauta quidam in mari subita & atra tempestate deprehensus, cæteris eius socijs diuersorum auxilium implorantibus, nescitis inquit, quid petatis. Ante enim quàm sancti isti ad Deum pro nostra liberatione se conferant hac imminente procella obruemur. Ad Deum igitur confugiendum censeo, qui absq; alterius adminiculo, a tantis malis nos poterit liberare. Inuocato igitur Dei omnipotentis auxilio, illico procella cessauit. ☞ Fabula indicat, ubi potentioris auxilium haberi potest, ad imbecilliores non fugiendum.

DE PISCIBVS E SARTAGINE IN
prunas desilientibus. XX.

Pisces adhuc uiui in Sartagine feruenti oleo coquebantur, quorũ unus, fugiamus hinc fratres inquit, ne pereamus. Tunc omnes pariter e sartagine exilientes, in arduas prunas deciderũt. Maiori igitur dolore affecti, damnabant consilium quod cœperant, dicentes. Quanto atrociori nunc morte perimus?

☞ Hæc nos admonet fabula, ut ita presentia uite-

H 3 mus

mus pericula, ne incidamus in grauiora.

DE QVADRVPEDIBVS SOCIETATEM
aduersus Aues cum Piscibus ineuntibus. 21.

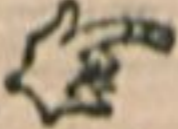
Quadrupes cum bellum sibi ab Auibus esset
indictum cum piscibus foedus inierunt, ut eor-
um auxilio se ab auium furore tueretur. Cū
autem optata expectarent auxilia. Pisces negant per
terram ad eos accedere posse. Hæc nos admo-
net fabula, ne eos nobis socios faciamus, qui cum opus
sit nobis adesse non possint.

DE Legato auaro Tubicines decipiente. 22

Quidam auarus pro patria legatus, in aliam ur-
bem profectus erat. Cui tubicines præsto affu-
erunt, ut illius aures tubarum clangore, locu-
los autem suos pecunia implerent. Quibus ille renun-
tiari iubet, non esse nunc locum cantibus, se in summo
luctu & mœrore constitutum, matrē enim suam obisse.
Tubicines autem spe frustrati, & mœsti abeunt. Ami-
cus quidam legati audiens luctum, ad eum uisendum
consolandumq; accedit, interrogatq; quam diu mater
eius obisset. Quadraginta iam anni sunt, inquit. Tunc
amicus intellecta legati strophæ, in risum effusus est.
 Hæc fabula ad auaros facit. Qui omni arte studēt
conseruare pecuniam.

DE VIRO QVI AD CARDINALEM
nuper creatum gratulandi gratia accessit. 23.

Vir qui

Vir quidam facetus admodū, & urbanus, audiens
amicum suum ad cardinalatus dignitatē assum-
ptum, ad eum gratulandi gratia accessit. Quē
honore tumidus, amicum ueterē agnoscere dissimulans,
quisnā esset interrogabat. Cui ille, ut erat ad iocos pro-
motus. Miseresco inquit tibi, ceterisq; qui ad huiusmo-
di honores perueniunt. Quam primum enim dignita-
tes eiusmodi estis assecuti, uisum, auditumq;, & cete-
ros sensus ita amittitis, ut pristinos amicos amplius non
cognoscatis. Hęc fabula eos notat, qui in al-
tum sublati, ueteres despiciunt amicitias.

DE Iuuenē Senis curuitatem irridente. 24.

Iuuenis quidam cōspicatus senem in arcus tensi simi-
litudinem curuum, interrogauit an sibi arcū uellet
uendere? Cui ille, Ecquid, inquit, est tibi opus pe-
cuniam amittere? Si enim ad meam perueneris etatem,
absq; pecunia arcum tibi natura concedet.

 Hęc fabula indicat minime irridenda uitia senilis
etatis, quam nemo uiuendo effugere potest.

DE Senē Puellam in uxorem accipiente. 25

Vir quidam imprudens exacto septuagesimo uitę
anno, Puellā duxerat in uxorem, qui ad id tem-
pus in coelibatu permansisset. Cui cum debitum
soluere non posset, dicere solebat. Quam male uitam
meam disposui. Iuueni enim mihi uxor deerat, nūc autē
senex desum uxori.

H & suo

suo tpe peragenda. DE Aquila & Pica. XXVI.

Pica Aquilam rogabat, ut se inter suos familiares & domesticos acciperet, quando id mereretur cū corporis pulchritudine, tū ad mandata peragēda linguae uolubilitate. Cui Aquila, hoc facerem respondit, ni uererer, ne quae intra tegulam fiunt, tua loquacitate cuncta efferres. Hac fabula monet linguaces & garrulos domi non habendos.

DE TURDO AMICITIAM CVM

Hirundine ineunte. XXVII.

Gloriabatur Turdus se amicitiam contraxisse cū Hirundine. Cui mater, stultus es fili inqt, si credis cū ea posse conuiuere, cum uterq; uestrum diuersa soleat appetere loca. Tu enim frigidis, illa tepidis delectatur locis. Hac monemur fabula, ne eos nobis faciamus amicos, quorū uita à nostra dissentit.

DE RVSTICO ET MVRE. XXVIII.

Rusticus quidā erat admodū pauper, sed adeo factus, ut ne calamitatis quidem tempore natiui leporis obliuisceretur. Is cum uillam suam casu, igne iniecto, ita ardentem uideret, ut aliquo modo ignē extinguere posse diffideret, moestus spectabat incendium. Interim cernit murem quendam qui uilla egressus, periculum quā ocysime fugiebat. Oblitus damnorum rusticus, cucurrit, & murem corripiens, illum in medium iecit incendium, dicens, Ingratum animal, tempore

tempore fœlicitatis mecum habitasti, nunc quia fortuna mutata est, uillam meam deseruisti.

☞ Fabula indicat eos non esse ueros amicos, qui aridente fortuna, à latere tuo non discedunt, turbata autem præcipiti abeunt cursu.

DE HEREMITA uirgine egrotante. XXIX.

Insitum est à natura omni animantium generi, ut rei ueneræ libidine incitentur, à qua si qui homines, qui coruo albo rariores sunt, se abstinere uolunt sepe in graues morbos incidere solent. Quidam igitur Heremita ab ipsa adulescentia ita titillationes carnis euicerat, ut usq; ad quintum & uigesimum ætatis annum uirgo permaneret. Cum autem in eam ætatem grauissime egrotare cœpisset, medici nullum aliud salutis eius remedium se inuenire dicebant, nisi ut cum aliqua muliere coiret. Diu Heremita recusauit, mori se potius uelle dicens, quã uirginitatem, rem tam præclaram, & deo maxime gratam amittere. Assueti enim uirtutibus, ægre illas à se discedere patiuntur. Victus tandem præcibus & cupiditate uitæ, qua nihil homini sanæ mentis dulcius est, adductæ sibi mulieris infusus gremio, placidum petiuit per membra soporem. Experrectus autem uehementer angebatur, & tantam uim lachrymarum effundebat, ut omnes qui aderant, illius misererentur. Quisq; igitur consolari, & ut bono animo esset, hortari quoniam deus clementissi-

H 5 mus

mus pater ei ignosceret, quia non uoluptatis, sed recuperande sanitatis causa opus tale patrasset. At ego inquit, istud non fleo, sed quod tantam dulcedinē citius expertus non sum.

☞ Hæc indicat fabula, humanam naturam adeo peccatorum illecebris delectari, ut uiciorum uoluptatem facile uirtutum amaritudinī anteponat.

DE DIVITE quodam & Seruo. 30.

Vir erat diues, seruum habens tardi ingenij, quem regem stultorum solebat nuncupare. Ille his uerbis sæpius irritatus, statuit Hero par referre. Semel enim in herum conuersus utinam, inquit, rex stultorum essem, in toto enim terrarum orbe, nullum meo latius esset imperium, & tu quoq; meo subesses imperio.

☞ Fabula indicat omnia plena esse stultorum.

DE VIDVA Virum petente. 31.

Vidua quædam diues à uicina petebat, ut maritum sibi repeteret, quem non coitus gratia, qui ingratus admodum sibi erat, sed ne bona sua dilapidarentur, exoptare se dicebat. Mulier sagax, & uide uersutias intelligens, se inquisituram pollicetur. Paucis post diebus uiduam conueniens, reperi inquit, tibi uirum ex animi tui sententia. Est enim uir prudens & ad res gerendas natus, & genitalibus caret, quæ tibi cordi non sunt. Cui uidua abi hinc inquit in malam rem, cum isto marito tuo tam illepedo, & si enim coitus ap-

tus ap-

tus appetens non sum, uolo tamen habeat, quod nos reconciliet, si quando cœperimus esse discordes.

☞ Hæc fabula indicat nullum matrimonium fœlix, si clauus defuerit, qui uirum & mulierem arctissime constringit.

DE CANIBVS VRBANIS VILLATICVM
insequentibus. 32.

Canes complures urbani, quendam uillaticũ præcipiti insequabantur cursu, quamdiu ille fugit, nec pugnare ausus est. At ubi ad insequentes conuersus substitit, & dentes ipse quoq; ostendere cœpit, omnes pariter substititerunt, nec aliquis urbanorum illi propinquare audebat. Tunc imperator exercitus, qui fortè ibi aderat, ad suos conuersus milites, Cõmitones inquit, hoc spectaculum nos admonet, ne fugiamus, cum præsentiora fugientibus, quàm repugnantibus uideamus imminere pericula.

DE ANV Dæmonem accusante. 33.

Volunt homines ut plurimum, quando sua culpa aliquid sibi acciderit aduersi, in fortunã uel in dæmonem culpam conferre, ut se crimine exuant, adeo omnes sibi indulgent. Hoc dæmon egreffens, cum uideret anum quandam arborem ascendentẽ, ex qua illam ruituram, & in se culpam collaturã præuiderat, accitis testibus dixit, Videte Anum illam absq; meo consilio arborem ascendentem, unde eam casuram esse

am esse prospicio. Estote mihi testes, me ei non fuisse, ut soleata illuc ascenderet. Mox anus accedit, & cum interrogaretur cur soleata arborem ascendisset, Dæmon inquit, me impulit. Tunc dæmon adductis testibus, probauit id ab Anu absq; suo factum esse consilio.

☞ Fabula indicat homines minime uenia dignos, qui cum libere peccent, fortunam uel dæmonem accusant.

DE TESTVDINE ET RANIS. XXXIII.

TEstudo conspicata Ranas quæ in eodem stagno pascebantur, adeo leues, agilesq; ut facile quolibet prosilirent, & longissime saltarent, naturã accusabat, quod se tardum animal, & maximo impedimentum onere, procreasset, ut neq; facile se mouere posset & magna assiduo mole præmeretur. At ubi uidit Ranas anguillarum escam fieri, & cuiuscunq; uel leuissimo ictui obnoxias, aliquantulũ recreata dicebat, Quanto melius est onus, quo ad omnes ictus munita sum ferre, quàm tot mortis subire discrimina.

☞ Hæc fabula indicat, ne egre feramus dona naturæ quæ maiori nobis commodo sæpe sunt, quam nos intelligere ualeamus.

DE GLIRIBVS QUERCVM ERVERE uolentibus. XXXV.

GLires Quercũ arborẽ glandiferam dentibus erugere destinauerunt, quo paratiorem haberent cibum, ne uictus gratia toties ascendere & descendere

scendere cogerentur. Sed quidam ex eis, qui etate, et usu rerum ac prudentia ceteros longe antebat, eos absterruit dicens, Si nutricem nostram nunc interficiemus, quis futuris annis nobis ac posteris nostris alimenta præbebit? Fabula hæc monet, uirum prudentem debere non modo præsentia intueri, uerumetiam futura longe prospicere.

DE CANE ET HERO. XXXVI.

Canem quidam habens, quo magis ab illo diligere-
retur, semper eum suis pascebat manibus, liga-
tumq; soluebat. Ligari autem et uerberari iu-
bebat à seruo, ut beneficia à se, maleficia autem à seruo
in illum uiderentur esse collata. Aegre autem ferens
canis se assidue ligari uerberariq; aufugit, et cum in-
creparetur à domino ut ingratus, et tantorum bene-
ficiorum immemor, qui se fugisset, à quo semper dile-
ctus, pastusq; fuisset, ligatus autem uerberatusq; nun-
quam, respondit. Quod seruus tuo iussu facit, à te fa-
ctum puto. Hæc fabula indicat eos malefacto-
res habendos, qui maleficiorum causa fuere.

DE AUIBUS SCARABEOS TIMENTIBUS. XXXVII.

Magnus timor Aues incesserat, ne Scarabei ar-
cu pilari eas occiderent, à quibus magnam pila-
rũ uim in sterquilinio summo labore fabrica-
tã audierũt. Tũc passer, nolite inquit, expauescere. Quo
modo enim pilas in nos per aera uolantes iacere po-
terunt

terunt, cum eas per terram magno molimine uix tra-
bant. ¶ Hæc fabula nos admonet, ne hostium opes
extimescamus, quibus deesse uidemus ingenium.

DE VRSO ET APIBUS.

38.

Vrsus ictus ab ape, tanta ira percitus est, ut alue-
aria, in quibus apes mellificauerant, tota ungni-
bus discerperet. Tunc apes uniuersæ, cum do-
mos suas dirui, cibaria auferri, filios necari uiderent, fa-
cto impetu aculeis ursum inuadentes, pene necauere.
Qui ex earum manibus uix elapsus secum dicebat, quan-
to melius erat, apis unius aculeum tolerare, quam tot in-
me hostes mea iracundia concitare.

¶ Hæc fabula innuit longè melius interdum esse, in-
iuriam unius sustinere, quam dum unum punire uolu-
mus, multos nobis inimicos comparare.

DE AUCVPE, & fringilla.

39

Auceps tetēderat uolucris retia, largamq; illis
in area effuderat escam, pascentes tamen aucs
non capiebat, quia sibi uidebantur pauca, qui-
bus pastis ac uolantibus, aliæ pastum adueniunt. Quas
quoq; propter paucitatem capere neglexit. Hoc per
totum diem ordine seruato, ac alijs aduenientibus, alijs
abeuntibus, illo semper maiorem prædam expectante,
tandem aduesperascere cœperat. Tunc Auceps amis-
sa spe multas capiendi, cum iam tempus esset quiescen-
di, attrahens retia, unam tantum fringillam, quæ
infor-

infaelix in area remanserat, cepit.

☞ Hæc fabula indicat, qui omnia comprehendere uolunt, sæpe pauca uix capere posse.

DE MILITE ET EQVO. 40

Miles equum habens optimum, emit alium nequaquam illi bonitate parem, quem multo diligentius, quam priorem nutrabat, tunc priori sic ait, Cur me dominus quam te impensius curat? cum tibi neq; pulchritudine, neq; robore, neq; uelocitate comparandus sim. Cui ille, Est hæc inquit, hominum natura, ut semper in novos hospites benigniores sint.

☞ Hæc fabula indicat hominum amentiam qui noua, etiam si deteriora sint, solent ueteribus antepone.

DE SVE ET CANE. 41

Sus irridebat Canem odorisequum, qui domino murmure & cauda adularetur, à quo ad artem aucupatoriam multis uerberibus, auriumq; uellicationibus fuerat instructus. Cui Canis, Nescis inquit, insane nescis quæ ex uerberibus illis sim consecutus? p ea enim suauissimis perdicum, coturnicumq; carnibus uescor.

☞ Hæc fabula nos admonet, ne iniquo feramus animo præceptorum uerbera, quæ multorum bonorum causa esse consueuerunt.

DE Trabe, Bouum pigritiam increpante. 42

Trans quæ curru uehebatur, boues ut lentulos increpabat, dicens, Currite pigri, onus enim leue por-

ue portatis. Cui boues. Irrides nos responderunt, igna-
ra quæ te pœna maneat. Onus hoc nos cito deponemus,
tuum autem tu quo abrumparis, sustinere cogeris, in-
doluit trabs, nec amplius boues conuicijs laceffere au-
sa est. Hæc fabula quemlibet monet, ne ali-
um insultet calamitatibus, cum ipse possit maioribus
subiacere.

DE CARDVELE, & Puero. XLIII.

Carduelis auis interrogata à puero, quo in deli-
tjjs habita, & suauibus & largis cibis nutrita
fuerat, cur cauea egressa, regredi nollet, ut meo
inquit, me arbitrato, non tuo pascere possim.

 Hæc fabula indicat uitæ libertatem cunctis delitijs
anteponendam.

DE SCURRA ET EPISCOPO. XLIIII.

Scurra quidam Calēdis Ianuarijs ad Episcopū quē-
dam diuitem quidem, sed auarū accedens, numi-
sma aureum strenæ nomine petijt, Antistes insa-
nire hominem dixit, qui crederet tantam pecuniam si-
bi in strenam dari. Tunc Scurra nummum argenteum
efflagitare cœpit. Sed cum ille hoc quoq; nimium si-
bi uideri diceret, æreum quadrantem, ut saltem sibi tra-
deret, orabat. Sed cum ne hunc quoq; posset ab Episco-
po extorquere, Reuerende inquit pater, saltem bene-
dictione tua me pro strenâ imperti. Tunc Episcopus
flecte inquit genua fili, ut te benedicam. At ego inquit,
scurra

scurra, benedictionem istam tuam tam uilem nolo. Si enim nummum æreum ualeret, eam mihi nunquam profecto concederes.

☞ Hæc fabula, contra eos Episcopos & sacerdotes conficta est, qui diuitias & opes pluris faciunt, quàm cuncta ecclesiæ sacra, atq; misteria.

DE VPVPA indigne honorata. 45.

Inuitatæ ferè omnes aues ad Aquilæ nuptias, indigne ferebant upupam cæteris præferri, quia corona insignis esset & uersicoloribus pennis ornata, cum semper inter stercorea & sordes solita esset uolutari.

☞ Hæc fabula stulticiam eorū arguit, qui in hominibus honorandis, potius uestitū, nitorem, præstantiamq; formæ quam uirtutes, moresq; soleant attendere.

DE SACERDOTE & pyris. 46.

Sacerdos quidam gulosus extra patriam ad nuptias proficiscens, ad quas fuerat inuitatus, reperit in itinere pyrorum aceruum, quorum ne unum quidem attigit, quamuis magna affectus fame. Quin potius ea ludibrio habens, lotio conspersit, indignabatur enim huiusmodi cibos sibi in itinere offerri, qui ad lautas accedebat epulas. Sed cum in itinere torrentem quen- dam ita imbribus auctum offendisset, ut sine uitæ periculo, eum transire non posset, domum redire constituit. Reuertens autem ieiunus, tanta est oppressus fame, ut nisi pyra illa, quæ urina consperserat comesset,

I

CUM

cum aliud non inueniret, extingueretur.

☞ Hæc fabula monet nihil esse contemnendum, cum nihil sit tam uile & abiectū, quod aliquando usui esse non possit. DE MVLO & Equo. 47

Mvlus conspiciens equum aureo freno, ephippioq; insignē, & purpureis opertū phaleris, rumpebatur inuidia, illū beatū reputans, qui continue optimis uesceretur cibus, & decoro amiciretur ornatu, se autem præ illo infœlicem, qui clitellis male dolatis oppressus, quotidie maxima onera ferre cogeretur. At ubi uidit equum pugna redeuntem, multis affectum uulneribus, præ illius calamitate se fœlicem appellabat, longe melius esse dicens, quotidiano labore durum uictum quæritare, & turpiter uestiri, q̄ post optimos & delicatos cibos, & tantos ornatus, mortis adire discrimina.

☞ Hæc fabula monet, regibus & principibus minime inuidendum, quia diuitijs & opibus abundant, ut cum uitam eorum longe pluribus periculis, quam pauperum uideamus esse subiectam.

DE PORCO ET EQVO. 48

Porcus conspiciens Equum bellatorem, qui cataphrattus ad pugnam prodibat. Stulte inquit, quo properas? in pugna enim fortasse morieris. Cui equus, At tibi inter lutum, sordesq; impinguato, quamuis nihil dignum laude gesseris, cultellus adimet uitam.

mortens

mortem uero meam comitabitur gloria. Hæc fabula innuit honestius esse rebus præclare gestis occumbere, quam uitam turpiter actam protrahere.

DE CORIARIO EMENTE PELLE. VR=

si a uenatore nondum capti. 49.

Coriarius ad uenatorem accedens, emit ab eo pelle ursi pecuniamq; pro ea protulit. Ille sibi in præsentia pellem ursi non esse, cæterum postridie uenatum profecturum, Ursoq; interfecto, pellem illius ei se daturum pollicetur. Coriarius animi gratia cum uenatore in syluam profectus, altissimam arborem ascendit, ut inde ursi, Venatorisq; certamen prospiceret. Venator intrepidus ad antrum ubi ursus latebat, profectus, immisissis canibus, illum exire compulit, qui ciuitato uenatoris ictu, eum prostrauit humi. Tunc uenator sciens hanc feram in cadauera non seuire, anhelitu retento, se mortuum simulabat. Ursus naribus admotis olfaciens, cum illum nec naso, nec corde spirantem deprehenderet, abscessit. Coriarius cum feram abesse prospiceret, ac nihil amplius adesse periculi, ex arbore se deducens, & ad uenatorem, qui nondum surgere audebat, accedens, illum ut surgeret monebat, interrogauit deinde, quid ad aurem ei ursus locutus esset. Cui uenator, monuit me, inquit, ne deinceps Ursi pellem uendere uelim, nisi eum prius coeperim.

 Hæc fabula indicat, incerta pro certis nõ habēda.

I 2

De Herc=

DE Heremita & Milite.

50

Heremita quidam uir sanctissimæ uitæ, Militē hor-
tabatur, ut relicta seculi militia, quam absq; Dei
offensa, & animæ discrimine pauci exercent,
tandem se corporis traderet quieti, & animæ consule-
ret salutem. Cui miles, faciam, inquit, quod mones Pater,
Verum enim est, q; hoc tempore milites, neq; stipen-
dia exigere ualeant, licet exigua sint, neq; prædari pos-
sunt. Fabula significat multos uitij renuntiare,
quia amplius exercere non possunt.

DE VIRO & uxore bigamis.

51.

Vir quidam defuncta uxore, quam ualde dilexe-
rat, duxit alteram, & ipsam uiduam, quæ assi-
due ei prioris mariti uirtutes, fortiaq; facinora
obijciebat. Cui, ut par referret, ipse quoq; defunctæ uxo-
ris mores probatissimos, pudicitiamq; insignem refere-
bat. Quadam autem die uiro irata, pauperi elemosy-
nam petenti, partem caponis, quem in coenam utriq;
coxerat, dedit, dicēs. Do tibi hoc pro anima prioris ui-
ri. Quod audiens maritus, accersito paupere, reliquum
caponis dedit dicens, & ego quoq; do tibi hoc pro ani-
ma uxoris meæ defunctæ. Sic illi, dum alter alteri nocere
cupiunt, quid coenarent tandem non habuerunt.

 Hæc fabula monet, non esse contra eos pugnandū,
qui se possunt optime uindicare.

DE LEONE ET MVRE.

52

Leo

Leo laqueo captus in sylua, cum se ita irretitū uideret, ut nullis uiribus se inde posse explicare cōfideret, murem rogauit, ut abroso laqueo eum liberaret, promittens tanti beneficij se non immemorē futurum. Quod cum mus prompte fecisset, leonem rogauit, ut filiam eius sibi traderet in uxorem. Nec abnuit leo, ut benefactori suo rem gratam faceret. Noua autem nupta ad uirum ueniens, cum eum non uideret, casu illum pede pressit, atq; contriuit.

☞ Hec indicat fabula, matrimonia & cetera consortia improbanda, quæ ab imparibus contrahuntur.

DE VLMO ET SILERE. 53

Vlmus in ripa fluminis nata, siler sibi proximū irridebat, ut debile & inualidum, quod ad omnem uel leuissimum undarum impetum flecteretur, suam autem firmitatem & robur, magnificis extollebat uerbis, q, multos annos assiduos annis impetus inconcussa pertulerat. Semel autem maxima undarum uolentia, ulmus perfracta trahebatur ab equis. Cui siler ridens, inquit, Cur me deseris uicina, ubi est nunc fortitudo tua? ☞ Fabula significat, sapientiores esse qui potentioribus secedunt, quam qui resistere uolentes turpiter superantur.

DE CERA duriciem appetente. 45.

Cera ingemiscebat se mollem, & cuicumq; leuissimo ictu penetrabilem procreatam. Videns

I 3 autem

autem lateres ex luto multo molliori factos, in tantam duritiem ignis calore peruenisse, ut multa perdurarent secula, se iecit in ignem, ut eandem duritiem consequeretur. Sed statim igne liquefacta, consumpta est.

☞ Hac admonemur fabula ne appetamus, quod est nobis natura denegatum.

DE AGRICOLA MILITIAM, ET
mercaturam affectante. 55.

Agricola quidam ægre ferebat se assidue terram uoluerere, nec perpetuis laboribus ad magnas diuitias peruenire, cum nonnullos uideret milites, qui actis prælijs, ita rem auxerant, ut bene induti incederent, & lautis epulis nutriti, beatam agerent uitam. Venditis igitur ouibus, capris, ac bobus, equos emit, & arma, & in militiam profectus est, ubi cum ab imperatore suo male pugnatum esset, non solum quæ habebat perdidit, sed etiã pluribus uulneribus affectus est. Quare damnata militiã, mercaturam exercere statuit, ut ubi maius lucrum, & minorem laborem existimabat. Prædijs igitur uenditis, cum nauem mercibus impleuisset, nauigare coeperat, sed cum in alto esset, tempestate subito coorta, nauis submersa est, & ipse cum cæteris, qui in ea erant, ad unum omnes periere.

☞ Hac fabula monet, quemlibet debere sua arte esse contentum, cum ubiq; sit parata miseria.

DE ASINO ET SCVRRA. 56.

Asinus

A Sinus indigne ferens, Scurrā quendā honorari,
 & pulchris uestibus amiciri, quia magnos uen-
 tris edebat sonos, ad magistratus accessit, pe-
 tens ne se minus quam Scurram honorare uellent, &
 cum magistratus admirantes eum interrogarent, cur se
 ita honore dignum duceret, inquit, quia maiores quam
 scurra crepitus uentris emitto, eosq; absq; foetore.

☞ Hec fabula eos arguit, qui in rebus leuissimis, suas
 pecunias profundunt.

DE amne suum fontem conuitijs laceffente. 57

A Mnis quidam suum conuitijs fontem laceffebat,
 ut inertem q; immobilis staret, nec ullos haberet
 pisces, se autem plurimum commendabat, q; op-
 timos crearet pisces, & per ualles blando murmure ser-
 peret. Indignatus fons in annem uelut ingratum, undas
 repressit. Tunc annis & piscibus & dulci sono priua-
 tus, euanuit. ☞ Hec fabula eos notat, qui bo-
 na quæ agunt, sibi arrogant, non deo attribuunt, a quo
 largo fonte nostra bona procedunt.

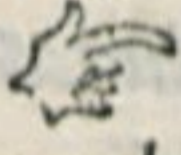
DE VIRO maligno, & Dæmone. 58

V Ir malignus, cum plurima perpetrasset scelera,
 & sæpius captus, & carcere conclusus, arctis-
 sima & peruigili custodia teneretur. Dæmonis
 auxilium implorabat, qui sæpenumero illi affuit, & e
 multis cum periculis liberauit. Tandem iterum de præ-
 henso & solitū auxilium imploranti, Dæmon magnum

I 4 calceo

calceorum pertusorum fascem super humeros habens, apparuit dicens, Amice, amplius tibi auxilio esse non possum, tot enim loca pro te liberando haecenus peragravi, ut hos omnes calceos contriuerim. Nulla mihi superest pecunia, qua alios ualeam comparare. Quare pereundum est tibi. Hæc admonet fabula, ne existimemus nostra semper impunita fore peccata.

DE AUIBUS plures reges eligere uolentibus. 59.

Aves consultabant de pluribus regibus eligendis, cum Aquila tantos uolucrū greges sola regere non posset, fecissentq; uoto satis, nisi, cornicis monitu a tali consilio destitissent, quæ, cum causam rogaretur, cur non plures reges duceret eligendos, quia difficilius, inquit, plures, quam unus saccus implentur. Hæc fabula docet, longe melius ab uno, quam a multis principibus gubernari.

DE MULIERE, QVAE PRO VIRO

se mori uelle dicebat. 60

MAtrona quædam admodū pudica, et uiri amantissima, egre ferebat maritū aduersa ualetudine detineri. Lamentabatur, ingemiscebat, et ut suū in uirū amorē testaretur, rogabat mortē, ut si maritum sibi esset ereptura, se potius quam illum uellet occidere. Inter hæc uerba, mortem cernit horribili aspectu uenientem, cuius timore perterrita, et iam sui uoti poenitens, Non sum ego inquit, quem petis, iacet ibi in lecto

lecto, quem occisura uenisti. Hæc fabula indicat, neminem esse adeo amantem amici, qui non malit sibi bene esse quam alteri.

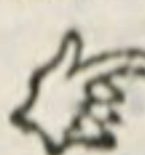
DE Adolescente in funere matris canente. 61.

Vir quidam defunctam uxorem, quæ ad sepulchrum efferebatur, lachrymis & fletibus prosequiebatur. Filius uero eius canebat, qui cum a patre increparetur ut amens & insanus, qui in matris funere cantaret, cū una secum mœstus esse, & flere deberet, inquit, Pater mi, si sacerdotes ut canerent conduxisti, cur mihi irasceris gratis concinenti. Cui pater, Non tuum inquit, & sacerdotum est idem officium.

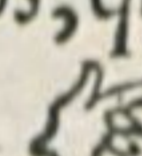
 Fabula indicat non omnia omnibus decora.

DE Viro Zelotypo, q̄ uxore dederat custodiendā. 62

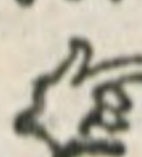
Vir Zelotypus, uxorem quam parum pudice uiuere compererat, cuidā amico, cui plurimum fidebat, dederat custodiendā, ingentem pollicitus pecuniam, si eam ita diligenter obseruaret, ut nullo modo conjugalem uiolaret copulam. At ille ubi aliquot dies expertus custodiam hanc nimis difficilem, & ingenium suum uersutia mulieris uinci comperisset, ad maritum accedens, dixit se amplius nolle hanc tam duram gerere prouinciam, quandoquidem ne Argus quidem, qui totus oculcus fuit, mulierem inuitam posset custodire. Addidit præterea si necesse sit, malle se anno integro saccum plenum pulicibus quotidie in pratam deferre

deferre, solutoq; sacco, eos inter herbas pascere, uespe-
 req; facto, omnes domum reducere, quam una die impu-
 dicam mulierem seruare. Hæc fab. indicat nul-
 los custodes esse ita diligentes, qui impudicas mulieres
 ualeant custodire.

DE VIRO clysteria recusante. 63.

Vir quidã natione Germanus, diues admodũ ægro-
 tabat, ad quẽ curandum plures accesserant me-
 dici (ad mel enim cateruatim conuolant mus-
 cæ) quorum unus inter cætera dicebat, opus esse clyste-
 ribus, si uellet conualescere, quod cum uir, huiusmodi
 insuetus medicinæ, audiret, furore percitus, medicos do-
 mo eijci iubet, dicens eos esse insanos, qui cum caput si-
 bi doleret, podici uellent mederi. Hæc Fabula
 innuit omnia etiam salutaria insuetis, & inexpertis,
 aspera & obfutura uideri.

DE ASINO AEGROTANTE ET
 lupis uisitantibus. 64.

Asinus ægrotabat, fama q; exierat eum cito mori-
 turũ, ad eum igitur uisendũ, cũ lupi, canesq; ue-
 nissent, peterentq; a filio, quõ pater eius se habe-
 ret? Ille per hostij rimulã respondit. Melius q̃ uelletis.
 Hæc indicat fabula, q̃ multi fingunt moleste ferre
 mortem aliorũ, quos tamen cupiunt celeriter interire.

QVOD NVCI, ASINO ET, MV-
 lieri profunt uerbera. 65.

Mulier

Mulier quædam interrogabat nucem secus uiam
 natam, quæ a prætereunte populo saxis impe-
 tebatur, quare esset ita amens, ut quo pluribus,
 maioribusq; uerberibus caderetur, eo plures, præstan-
 tioresq; fructus procrearet. Cui iuglans, es ne, inquit,
 prouerbij immemor ita dicentis?

Nux, asinus, mulier, simili sunt lege ligati.

Hæc tria nil recte faciunt, si uerbera cessent.

☞ Hæc fabula innuit, sæpe homines proprijs iaculis
 se solere confodere.

DE ASINO LABORVM FINEM

non inueniente. 66.

Asinus Hyberno tpe plurimum angebatur, qd ni-
 mio afficeretur frigore, & durum palearū ha-
 beret uictum. Quare uernam temperiem, & te-
 neras herbas optabat. Sed cum Ver aduenisset, cogere-
 turq; a domino, qui figulus erat, argillam in aream &
 ligna ad fornacem, indeq; lateres, imbrices, tegulas,
 ad diuersa loca deferre, pertesus Veris, in quo tot la-
 bores tolerabat, æstatem omnibus uotis expetebat, ut
 dominus messe impeditus, eum quiescere pateretur. Sed
 tunc quoq; cum messes in aream, & inde domum tri-
 ticum ferre compelleretur, nec quieti locus sibi esset,
 Autumnum saltem laborum finem fore sperabat. Sed
 ubi ne tunc quoq; malorum terminum adesse cernebat,
 cum quotidie uinum, poma, ligna, portanda essent, rur-
 sus

sus hyemis niues & glaciem efflagitabat, ut tunc saltem aliqua sibi requies a tantis laboribus concederetur.

☞ Hæc fabula indicat, nulla esse præsentis uitæ tempora, quæ non perpetuis sint subiecta laboribus.

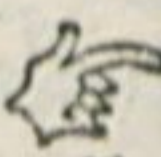
DE MVRE QVI CVM FELE AMI

citiam contrahere uolebat. 67

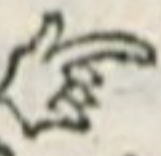
MVres complures in cauo parietis commorantes contemplabantur felem, quæ in tabulato, capite demisso, & tristi uultu recumbebat. Tunc unus ex eis, hoc animal, inquit, benignum admodum, & mite uide. Vultu enim ipso sanctimoniam quandam præfert, uolo ipsum alloqui, & cum eo indissolubile necere amicitiam. Quæ cum dixisset, & propius accessisset, a fele captus & dilaceratus est. Tunc cæteri hoc uidentes, secum dicebant, Non est profecto, non est uultui temere credendum. ☞ Hæc fabula innuit, non ex uultu, sed ex operibus homines iudicandos, cum sub ouili pelle sæpe atroces lupi delitescant.

DE Asino, qui Hero ingrato seruiert. 68

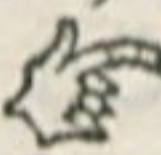
ASinus qui uiro cuidam ingrato multos annos inoffenso pede seruiert, semel, ut fit, dum sarcina pressus esset graui, et salebrofa incedit uia, sub onere ceciderat. Tunc dominus implacabilis multis uerberibus surgere compellebat, pigrum animal & ignauum nuncupans. At ille miser inter uerba hæc secum dicebat, Infœlix ego, quam ingratum sortitus sum.

sum herū. Nam quāuis ei multo tpe sine offensa serui-
rim, tamen non hoc unū delictū, tot meis pristinis bene-
ficijs cōpēsāt. Hęc fabula, in eos cōficta est, qui be-
neficiorū sibi collatorū immemores, etiā minimā bene-
factoris sui in se offensam, atroci pœna prosequuntur.

DE Lupo suadente Histrici ut tela deponeret. 69

Lupus esuriens in Histricē intenderat animū, quē
tamē quia sagittis undiq; munitus erat, inuadere
non audebat. Excogitata autem eum perdendi
astutia, illi suadere cœpit ne pauco tempore tantum te-
lorum onus tergore portaret, quandoquidem ne aliquid
sagittarij, nisi cum prelij tempus instaret, portarent.
Cui histrix, aduersus lupum, inquit, semper præliandi
tempus esse credendum est. Hęc fabula innuit, uirū
sapientem oportere aduersus inimicorum & hostium
fraudes semper esse munitum. 70.

DE MURE liberante Miluum.

Mus conspicatus miluum laqueo aucupis impli-
citū, misertus est auis, quāuis sibi inimicæ, ab-
rosisq; dente uinculis, euolandi uiam ei fecit.
Miluus tanti immemor beneficij, ubi se solutum uidit,
murem nil tale suspicantem corripuens unguibus, rostro
lacerauit. Fabula indicat malignos uiros huius-
modi gratias suis benefactoribus solere rependere.

DE COCHLEA PETENTE AB IOVE, VT
suam domum secum referre posset. 71

CUM

Cum Iuppiter ab exordio mundi singulis animabilibus munera quæ petissent, elargiretur. Cochlea ab eo petijt, ut domum suam posset circumferre. Interrogata a Ioue, quare tale ab eo munus exposceret, quod illi graue & molestum futurum erat. Malo inquit, tam graue onus perpetuo ferre, quam cum mihi libuerit, malum uicinum non posse uitare.

☞ Fabula indicat, malorum uicinitatem omni incōmodo fugiendam.

DE ERINACIO, VIPERAM HOSPITEM EIJCIENTE. 72

Erinacius hyemē aduentare præsentēs, blandè uiperam rogauit, ut in propria illius cauerna aduersus uim frigoris locum sibi concederet. Quod cum illa fecisset, Erinacius huc atq; illuc se prouoluens, spinarum acumine uiperam pungebat, & uehementi dolore torquebat. Illa male secum actum uidens, quando Erinacium suscepit hospicio, blandis eum uerbis, ut exiret orabat, quandoquidem locus ambobus esset angustus. Cui Erinacius, exeat, inquit, qui hic manere non potest, quare uipera sentiens sibi locum ibi non esse, illi cessit hospicio. ☞ Fabula indicat eos in consortia non admittendos, qui non possunt eijci.

DE LEPORE SESE VVLPI OB PEDVM
uelocitatem præferente. 73

Lepus sese dignum reputabat, qui uulpi præferretur, quoniam longe illam pedum pernitate
superat

superabat. Tunc uulpes, At ego inquit, ingenium sum sortita præstantius, quo sæpius quam tu pernitate tua, canes eludo. Hæc indicat fabula corporis uelocitatem & uires, ab ingenio longe superari.

DE SENE OB IMPOTENTIAM LIBIDINEM carnis relincente. 74.

Vir quidam sanctitate præditus singulari, senem quendam admonebat, ut tandem uitiū libidinis dimitteret, cui uehementer insudarat, Cui senex, obtēperabo, inquit, pater sancte, sanctissimis, optimisq; admonitionibus tuis. Nam usum Veneris admodum mihi obesse sentio, & uirga amplius non arrigitur.

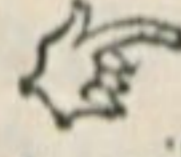
 Fabula indicat multos non amore uirtutis & Dei, sed timore poenæ, & impotentia a consuetis uitijs solere desistere.

DE AGRICOLA ET POETA. 75

Agricola quidam ad poetam accedēs, cuius agros colebat, cum eum inter libros solum offendisset, interrogauit eum, quo pacto ita solus uiuere posset. Cui ille, solus, inquit, tantum esse cœpi, postquā te huc contulisti. Hæc indicat fabula, eruditos uiros, qui doctissimorum uirorum turba continue stipantur, tunc solos esse, cum inter illiteratos homines fuerint.

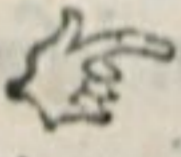
DE LVPO OVIS PELLE INDVTO, qui gregem deuorabat. 76.

Lupus

Lupus ouis pelle indutus, ouium se immiscuit grege, quotidieq; aliquam ex eis occidebat. Quod cū pastor animaduertisset, illū in altissima arbore suspendit, interrogantibus autem ceteris pastoribus, cur ouem suspendisset, aiebat, pellis quidem ut uidetis. est ouis, opera autem erant lupi. Hæc indicat fab. homines non ex habitu, sed ex operibus iudicandos, quoniã multi sub uestimentis ouium, supina faciunt opera.

DE PATRE FILIUM AD VIRTUTES frustra hortante. 77.

Pater quidam filiū uitijs deditū, multis hortabatur uerbis, ut derelicta uitiorum uia, uirtutibus inuigilaret, quæ ei laudem & decus erant pariturae. Cui filius, frustra, inquit, pater, ad hæc facienda hortaris. Multos enim prædicatores (ut aiunt) audiui, qui longe te melius ad uirtutem hortabantur uia, nunq̄ tamen eorum admonitionibus obsecutus sum.

 Fabula indicat uiros malignæ naturæ nullius hortatu à uitijs uelle desistere.

DE CANE OUES DOMINI OCCIDENTE, à quo suspensus est. 78.

Pastor quidã cani oues suas dederat custodiendas, optimis illum pascens cibus. At ille sæpe aliquam ouem occidebat, Quod cū pastor animaduertisset, canem capiens, eum uolebat occidere. Cui canis. Quid me inquit, perdere cupis? sum unus ex domesticis tuis.

eis tuis, interfice potius lupum, qui continue tuo insidiatur ouili. Imo, inquit, pastor, te quam lupum morte dignum magis puto, ille enim palam se meum hostem profitetur. Tu uero sub amicitiae specie, quotidie meum imminuis gregem.

☞ Hæc innuit fabula, longe magis puniendos, qui sub amicitiae specie nos lædunt, quam qui aperte se nostros inimicos profitentur.

DE ARIETE cum Tauro pugnante. 79

Aries quidam inter lanigeros erat greges, tanta cornuum & capitis firmitate, ut ceteros arietes facile superaret, Quare cum nullum amplius arietem inueniret, qui occursanti sibi auderet obsistere, crebris elatus uictorijs, taurum ausus ad certamen prouocare. Sed primo congressu, cum in taurinam frontem arietasset, tam atroci ictu repercussus est, ut fere moriens hæc diceret, Stultus ego, quid egi? Cur tam potentem aduersarium ausus sum laceffere, cui me imparẽ creauit natura. ☞ Fabula indicat, cum potenti-
oribus non esse decertandum.

DE VIDVA & asino uiridi. 80

Vidua quædam coelibatũ exosa, nubere cupiebat, sed nõ audebat, uerita uulgi irrisiones, qui maledictis eas solet incessere, quæ ad secundas transeunt nuptias. Sed commater eius, quam contemnendæ essent populi uoces, hac arte monstrauit, iussit enim asi-

K

NUMB

num album, quem uidua habebat, uiridi colore depin-
gi, & per omnes urbis uicos circumduci. Quod dū fi-
eret, tanta admiratio ab initio omnes inuaserat, ut non
solum pueri, uerumetiam senes hac re insolita moti, asi-
num animi gratia concomitarentur. Deinde cum hu-
iusmodi animal quotidie per urbem duceretur, desie-
runt admirari. Itidem inquit ad uiduam commater eue-
niet tibi. Si enim uirum acceperis, per aliquot dies eris
fabula uulgi. Deinde hic sermo conticescet.

☞ Hæc fabula indicat, nullam rem esse tanta dignam
admiratione, quæ diuturnitate temporis non desinat esse
miraculum.

DE Aquila filios Cuniculi rapiente. 81.

Aquila in altissima arbore nidulata, catulos cu-
niculi, qui longe inde pascebantur, in escã pul-
lorum suorum rapuerat, quam cuniculus blan-
dis orabat uerbis, ut suos sibi filios restituere dignare-
tur. At illa eum, ut pusillum & terrestre animal, & ad
sibi nocendum impotens arbitrata, eos in conspectu ma-
tris unguibus dilacerare, & pullis suis epulandos ap-
ponere non dubitauit. Tunc cuniculus filiorum mor-
te commotus, hanc iniuriam minime impunitam abi-
re permisit, arborem enim quæ nidum sustinebat, ra-
dicitus effodit. Quæ leui impulsu uentorum procidens,
pullos Aquilæ adhuc implumes & inuolucres, in hu-
mum deiecit, qui a feris depasti, magnum doloris sola-
tium

tium cuniculo præbuerunt. Hæc indicat fabula neminem potentia sua fretum, imbecilliores debere despiciere, cum aliquando infirmiores potentiorum iniurias ulciscantur.

DE LVPO PISCE FLVVII MARIS REG-
num affectante. 82

LVpus piscis erat in amne quodam, qui pulchritudine, magnitudine, ac robore ceteros eiusdem fluminis pisces excedebat. Unde cuncti eum admirabantur, & tanquam regem præcipuo prosequabantur honore. Quare in superbiam elatus, maiorem principatum cœpit appetere, relicto igitur amne, in quo multos annos regnauerat, ingressus est mare, ut eius regnū sibi uendicaret. Sed offendens delphinum miræ magnitudinis, qui in illo regnabat, ita ab illo insectatus est, ut aufugiens uix amnis ostium ingrederetur unde amplius non est ausus exire.

 Hæc fabula nos admonet, ut rebus nostris contenti, ea non appetamus, quæ nostris uiribus sunt longe maiora.

DE OVE Pastori conuiciante. 83

Ovis conuiciabatur pastori, quod non cōtentus lacte, quod in usum suum filiorumque ab ea mulgebat, insuper illam uellere denudaret. Tunc pastor iratus, filium eius trahebat ad mortem. Ecquid, inquit, uis peius mihi facere potes? Ut te, inquit, pastor occi-
dam,

dam, & lupis, canibusq; proijciam deuorandam, siluit
 ouis, maiora adhuc mala formidans. Hæc fabula
 indicat, non debere homines in deum excandescere, si
 diuitias, si filios ipsis permittat auferri, cum etiam ma-
 iora & uiuentibus & mortuis possit inferre supplicia.

DE AVRIGA ET ROTA CVRRVS

stridente.

84

Avriga interrogabat currum, quare rota, quæ
 erat deterior, strideret, cum cæteræ idē nō face-
 rēt. Cui currus, Aegroti, inquit, semper, morosi
 & queruli esse consueuerunt. Hæc indicat fabula.
 mala solere homines ad quærimoniã semper impellere.

DE VIRO AMICOS EXPERIRI UOLENTE.

85

Vir quidam diues admodum & liberalis, magnã
 habebat amicorum copiã, quos ad coenã sæpissi-
 me inuitabat, ad quam libentissime accedebant.
 Volens autem experiri, an in laboribus & periculis si-
 bi fideles essent, omnes pariter conuocauit dicens, obor-
 tos sibi inimicos, ad quos perdendos ire statuerat. Qua-
 re correptis armis secum irent, ut illatas sibi ulcisceren-
 tur iniurias, tunc omnes præter duos, sese excusare cœ-
 perunt. Cæteris igitur repudiatis, illos tantum duos in
 amicorum numero habuit, quos deinde singulari amore
 profecutus est.

 Hæc indicat fabula aduersam fortunam amicitie
 experimentum esse quam optimum.

De Vulpe

DE Vulpe carnem leporis cani laudante. 86

Vulpes cū fugaretur a cane, & iamā esset capi-
enda, nec ullam aliam euadēdi uiam inuenire se
posse cognosceret. Quid me, inquit, o canis,
perdere cupis, cuius caro tibi usui esse non potest? Cape
potius leporem illum (non procul enim lepus aberat)
cuius carnem suauissimam mortales esse commemorant.
Canis igitur motus consilio uulpis, omīssa uulpe, lepo-
rem insecutus est, quem tamen ob incredibilem eius ue-
locitatem capere non potuit. Paucis post diebus, lepus
conueniens uulpem, uehementer eam accusabat (uerba
enim eius audiuerat) q̄ se cani demonstrasset. Cui uul-
pes, Quid me accusas lepus? quæ te tantopere laudauī?
Quid diceres, si te uituperassem?

*Hæc fabula indicat multos mortales sub laudationis
specie alijs perniciem machinari.*

DE LEPORE CALLIDITATEM, ET VUL-
pe celeritatem a Ioue petentibus. 87

Lepus & Vulpes a Ioue petebant, hæc, ut callidi-
tati suæ pedum celeritatem, ille, ut uelocitati suæ
calliditatē adiūgeret. Quibus Iuppiter ita respō-
dit, Ab origine mundi e sinu nostro liberalissimo singu-
lis animantibus sua munera sumus elargiti. Vni autem
omnia dedisse, aliorum fuisset iniuria. *Hæc innuit
fabula, Deum singulis sua munera ita esse equali lance
largitum, ut quisq; esse debeat sua sorte contentus.*

K 3 De equo

DE EQVO INCVLTO SED VELOCI

et ceteris eum irridentibus. 88.

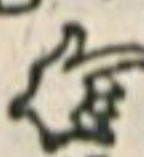
Equi complures ad Circenses ludos fuerant adducti pulcherrimis phaleris ornati, praeter unum, quem ceteri ut incultum, et ad huiusmodi certamen ineptum irridebant, nec unquam uictorem futurum opinabantur. Sed ubi currendi tempus aduenit, et dato tuba signo, cuncti e carceribus exiliere, tum demum innouit, quando hic pauloante irrisus, ceteros uelocitate superaret. Omnibus enim alijs post se longo interuallo relictis, palmam affecutus est.

☞ Fabula indicat, non ex habitu, sed ex uirtute homines iudicandos.

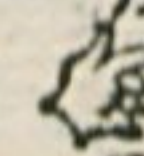
DE RVSTICO PER VOCEM HOEDI AD

iurisconsultum admissio. 89

Rusticus quidam graui lite implicatus, ad quendam Iurisconsultum accesserat, ut eo patrono sese explicaret. At ille alijs negotijs impeditus, renuntiare iubet, se non posse nunc illi uacare, quare abiret alias rediturus, rusticus, qui huic ut ueteri, fidoque amico plurimum fidebat, pluries rediens, nunquam admissus est. Tandem hoedum adhuc lactantem et pinguem, secum deferens, ante aedes iurisperiti stabat, et hoedum uellicans, illum balare cogebat. Ianitor, qui ex praeccepto heri dona portantes statim admittere solebat, audita hoedi uoce, ianuam ilico aperiens, hominem introire iu-

ire iubet. Tunc rusticus ad hœdum conuersus, gratias, inquit, ago, hœdule mi, qui tam faciles mihi has effecisti fores. Fabula indicat, nullas res tam duras, difficilesq; esse, quas munera non aperiant.

DE Adulescente ex coitu infirmo, & Lupo. 90

Adulescens quidã uxore duxerat, & ipsam quoq; adulescentulã, formosam admodũ, & libidinofam, cuius effrenæ libidini dum satisfacere cupit, ita lumbos exhaustit, ut paucis diebus macilentus fieret, & mortuo magis quam uiuo similis uideretur, non ingredi, non stare, non aliquod opus facere poterat, ut senex quidam appricatione gaudebat. Dum ergo in aprico stans loco, calore solis sese calefaceret, accidit ut uenatores, qui lupum fuerant insectati, illac iter haberent, quos cum adulescens interrogaret, cur lupum non ceperant, ob incredibilem, inquit, illius uelocitatem, illum assequi non potuimus. Tunc ait adulescens, Vxorem profecto hic lupus habere non debet, si enim uxori iunctus esset, nunquam tanta pedum pernecitate polleret. Hæc indicat fabula neminem esse adeo robustum & fortem, quem nimius ueneris usus non infirmum & debilem reddat.

DE SENE IUVENEM POMA SIBI SURRIPIENTEM satis deijciente. 91.

Senex quidã Iuuenem sibi poma surripientem, blandis orabat uerbis, ut ex arbore descenderet

K 4 nec res

nec res suas uellet auferre. Sed cū incassum uerba funderet, iuuenē eius aetatem ac uerba contemnente, non in uerbis tantum, inquit, uerumetiam in herbis audio esse uirtutem. Herbas igitur uellere, & in illum iacere coepit. Quod iuuenis conspiciatus, in uehementem risum effusus est, & senem delirare arbitratur, qui crederet eum ex arbore herbis posse depellere. Tunc senex omnia experiri cupiens, quando, inquit, uerborum & herbarum uires aduersus raptorem mearum rerum nullae sunt, lapidibus agam, in quibus quoq; dicunt esse uirtutem, lapidesq; quibus gremium impleuerat, in iuuenem iaciens, illum descendere & abire coegit.

☞ Hæc fabula indicat omnia prius sapienti tentanda, quam ad armorum confugiatur auxilium.

DE LVSCINIA CANTVM ACCIPITRI

pro uita pollicente.

92.

Lvscinia ab Accipitre famelico comprehensa, quum se ab eo deuorandam intelligeret, blande eum rogabat, ut se dimitteret, pollicita pro tanto beneficio ingentem mercedem sese relaturam. Cum autem accipiter eam interrogaret, quid gratiæ sibi referre posset. Aures, inquit, tuas, mellifluis cantibus demulcebo. At ego, inquit, accipiter, malo mihi uentrem demulceas, sine tuis enim cantibus uiuere, sine cibo uero non possum.

☞ Hæc fabula innuit, utilia iucundis anteponenda.

De Leo

DE LEONE Porcum sibi socium eligente. 93

LEo cū socios asciscere sibi uellet, multaq; animalia sese illi adiungere optarent, idq; precibus & uotis exposcerent, cæteris spretis, cum porco solū societatem uoluit inire, rogatus autē causam respondit. Quia hoc animal adeo fidum est, ut amicos & socios suos in nullo quantumuis magno discrimine unquā relinquat. Hæc fabula docet eorum amicitiam appetendam, qui aduersitatis tempore a præstando auxilio non referunt pedem.

DE CVLICE CIBVM ET HOSPITI
um ab Ape petente. 94

Cvllex hyberuo tempore, cū fame & frigore se periturum cōijceret, ad apium accessit aluearia, ab eis cibum & hospitium petens. Quæ si ab eis fuisset consecutus, promittebat filios earum se artem musicam edoctrum, Tunc quædam apis, At ego artem meam malo liberi mei discant, quæ eos a famis & frigoris periculo eximere poterit. Fabula nos admonet ut liberos nostros ijs artibus crudiamus, quæ eos ab inopia ualeant uendicare.

DE Asino tubicine, & lepore tabellario. 95

LEo rex quadrupedum aduersus uolucres pugnaturus, suorum acies instruebat. Interrogatus autē ab urso, qd ei asini inertia, aut leporis timiditas, ad uictoriam cōferre possent, quosubi inter cæteros mi-

K 5 lites

lites adesse cernebat, Respondit. Asinus tubæ suæ clangore milites ad pugnam concitabit. Lepus uero ob pedum celeritatem, tabellarij fungetur officio.

☞ Fabula significat, neminem adeo contemptibilem, qui aliqua re nobis prodesse non possit.

DE ACCIPITRIBVS INTER SE INIMICIS, quos Columbae pacauerant. 96

Accipitres inuicem inimici quotidie decertabant, suisq; odijs occupati, alias aues minime infestabant. Columbae illorum uicē dolentes, eos missis legatis, composuere. Sed illi, ubi inter se amici effecti sunt, cæteras aues imbecilliores, & maxime columbas uexare, & occidere non desinebant. Tunc secum columbae, quam utilior accipitrum discordia, quā concordia, nobis erat. ☞ Hæc monet fabula malorum inter se ciuium odia alenda potius, quam extinguenda, ut dum inter se digladiantur, uiros bonos quiete uiuere permittant.

DE MULIERE IGNEM IN MARITI domum ferente. 97.

Vir quidam prudens uxorem ducebat, Interrogatus autem ab amicis, quid sibi uellet facula illa, quam noua nupta accensam a paterna domo effert rursusq; mariti domum ingressura accendit & introfert. Significat, inquit, me hodie ignem e soceri mei ædibus ablatum, in domum meam inferre.

Fabula

 Fabula significat, sepe numero mulieres igne quemdam esse, qui mariti bona comburit.

DE PRAETORE REPETVNDARVM

dammato.

98

Praetor qui provinciam, cui praesuerat, expilauerat, repetundarum damnatus fuerat. Cumq; egregie ablata restitueret, dicebat, quidam e provincialibus, hic noster praetor mulieres imitatur, quae foetus concipientes, mira uoluptate afficiuntur, cum autem eos amittunt, incredibili dolore torquentur.

 Fabula significat, aliena non esse surripienda, ne illa deponere coacti, moerore conficiamur.

DE SENE mortem differre uolente. 99

Senex quidam mortem, quae eum e uita raptura aduenerat, rogabat, ut paululum differret, dum testamentum conderet, & caetera ad tantum iter necessaria praepararet. Cui mors, cur non, inquit, haecenus praeparasti toties a me admonitus? Et cum ille cum nunquam a se uisam amplius diceret, cum, inquit, non aequales tuos modo, quorum nulli ferè iam restant, uerum etiam iuuenes, pueros, infantes quotidie rapiebam, non te admonebam mortalitatis tuae? Cum oculos hebescere, auditum minui, caeterosq; sensus indies deficere, corpus ingrauescere sentiebas, nonne tibi me propinquam esse dicebam? & te admonitum negas? quare ulterius differendum non est.

 Haec fabula indicat

indicat ita uiuendum, quasi mortem semper adesse cer-
namus.

DE Viro auaro Sacculum numorum alloquente. 100

Vir quidā auarus, qui ingentē aureorū aceruū ma-
le partum relicturus moriebatur, interrogabat
sacculum numorum, quem morienti sibi iusserat
afferri, quibus uoluptatem esset allaturus? Cui saccu-
lus, heredibus, inquit, tuis, qui numos a te tanto sudo-
re quæsitos, in scortis & conuiujs profundent, & de-
monibus, qui animam tuam æternis supplicijs mancipa-
bunt. ¶ Hæc indicat fabula, stultum esse in ijs la-
borare, quæ alijs gaudiū, nobis autem sint allatura tor-
mentum. Fabularum Abstemiij Finis.

P E T R I P A V L I P H A N T I
ni de Tradotio in Hecathomythion cōsumatissimi Vi-
ri Laurentij Abstemiij Maceraten, Tetrastichon.

Quod nemus Hesperidum Panchaia, Baetra, Sabæi,
Helisium quod habet, quod Tagus, Astur, Arabs,
Cuncta tuo Abstemi nascuntur sponte uireto,
Cuius habent siliquæ seria, non apinas.

I O A N N I S A N T R A C I N I
Maceraten, in Hecathomythion clarissimi Viri Lau-
rentij Abstemiij Maceraten, Tetrastichon.

Docti

Doctiloquos alijs scriptis superare latinos,
 Quere sumus lepidis Græcia docta pares.
 Te Xanthi seruus technis celebrauit amœnis,
 Non minus Abstemiij nos decorauit opus.

LAVREN

T I I V A L L E N S I S I N

33. Fabularũ Aesopi, e græco in latinũ
 sermonem ad clarissimũ Virum
 Renaldum Fonaledæ,

Praefatio.

R O M I S E R A M N V
 perrime tibi coturnices, quas ipse uenatus essem, missurum. Eas capere ut homo uenadi insuetus, cum non posse, ad uenationem meam, id est, literas, me conuerti, et forte ad manus uenit libellus graecus, ex praeda nauali, treis et triginta Aesopi fabellas continens has omneis bidui labore uenatus sum, Mitto igitur ad te siue fabellas, siue manus coturnices, quibus oblectare te possis, ac ludere. Etenim si Octavianum, Marcumque Antonium orbis terrarum principes ludo coturnicum delectatos accepimus, profecto tu uir literarum amantissimus, literato hoc genere ludendi delectaberis.

Et

Et si quis Octauiano, aut Antonio, pugnacem aliquam harum auium, dono dedisset, iucundam illis rem gratamq; fecisset. Ego quoq; tibi iucundus, gratusq; ero, quod plus triginta eius generis aues dono mitto pugnaces, mētrices, & si forte hoc te magis iuuat, & pingues, oblectant enim hae fabulae, & alunt, nec minus fructus habent, quam floris. Sed ne donum suum laudare insolentis sit, finem faciam. Tu si coturnices ueras, quam has fabellas malis, rescribe, mittam namq; non modo coturnices, sed & perdices. Ex urbe Caieta. Calen. Maij. Anno M. D. XIII.

DE VVLPE ET CAPRO.

VLPES ET CAPER sitibundi in puteum descendunt, in quo cū perbibissent, circumspicienti reditū Capro, uulpes ait, Bono animo esto caper. Excogitavi namq; , quo pacto uterq; reduces simus. Si quidem tu eriges te rectum, prioribus pedibus ad parietem admotis, cornuaq; adducto ad pectus mento reclinabis, & ego per terga, cornuaq; tua transiliens, & extra putei euadens, te istinc postea educam. Cuius consilio fidem habenti capro, atq; ut illa iubebat obtemperanti, ipsa e puteo profiliit. Ac deinde, prae gaudio in margine putei gestiebat, exultabatq;, nihil de hirco curam habens. Cæterū cū ab hirco, ut fidi fraga, incusaretur, respondit, Enim

dit enim uero hirce, si tantum esset tibi sensus in mente. quantum est setarum in mento, non prius in puteum descendisses, quam de reditu exploratum habuisses.

☞ Hæc fabula innuit, uirum prudentem debere finem explorare, antequam ad rem peragendam ueniat.

DE VULPE ET LEONE.

Vulpes nullum antea leonem conspicata, cum illi alternus, ex improviso obuiasset, ita aspectu eius expauit, ut parum abfuerit, quin extingueretur.

Quod cum iterum postea accidisset, ad aspectum quidem leonis est exterrita, sed non ita, ut prius. Tertio autem cum leonem eundem esset intuita, non modo non exterrita sed etiam fidenter adiens, secum collocuta est & confabulata. ☞ Hæc fabula innuit, q̄ consuetudo & conuersatio facit, ut que maxime horribilia & formidanda sunt, neq; horrida, neq; formidolosa uideantur.

DE GALLO ET PERDICE.

Gallos quidam domi suæ cū haberet, mercatus est perdicem, eamq; alendā, & in societatem Gallorum dedit una cum illis saginandam, eamq; galli pro se quisq; mordicabant, abigebantq;. Perdix autem apud se afflictabatur, existimans ideo talia inferri sibi a gallis, q̄ suum ab illorum genere alienum esset. Vbi uero non multo post aspexit, illos inter se pugnantes, mutuoq; percutientes, recreata a mœrore, inquit, Equidem post

dem post hoc non afflictor amplius, uidens eos inter se dimicantes.

☞ Hæc fabula innuit uirum prudentem debere æquo animo ferre contumelias ab alienigenis illatas, quos uidet, ne a domesticorum quidem iniuria abstinere.

DE VVLPE & Capite reperto.

Vulpes aliquando in domum citharœdi ingressa, dū omnia instrumenta musica, oēmq; suppellectilem scrutaretur, reperit e marmore caput scien- ter, fabreq; factū. Quod cū in manū sumpsisset, inquit, o caput cū magno sensu factū, nullum sensum obtinens.

☞ Hæc fabula ad eos spectat qui corporis dignitatem habent, animi industriam non habent.

DE CARBONARIO ET FVLLONE

Carbonarius conducta in domo habitans, fullonem inuitauit, q̄ eo loci proxime uenisset, ut eiusdem in ædibus una habitaret, ad quem fullo, o homo non est istuc factum conducibile. Vereor enim, ne quicquid ipse candificarē, id omne tu carbonaria aspergine fuscas. ☞ Hæc fabula innuit, nullum cum flagitiosis habendum esse commercium.

DE VIRO IACTABVNDÓ.

Vir quidā aliquādiu peregrinatus, cum iterū domum reuersus fuisset, cum multa alia in diuersis regionibus a se uiriliter gesta iactabundus prædicabat, tum uero id maxime, quod Rhodi omnes incertæ

certamine saliendi superasset, eiusdem rei Rhodios, qui assuerunt, testes esse. Ad quem unus assistentium respondens, inquit, o homo si uerum istuc est quod loqueris, quid tibi opus est testibus? Ecce hic rhodus, ecce hic certamen saliendi. Hæc fabula innuit, q̄ ubi rerum testimonia adsunt, nihil opus est verbis.

DE Viro Appollinem tentante.

Vir quidam facinorosus Delphos se cōtulit, Apollinem tentaturus, habensq; passerulum sub pallio, quem pugno tenebat, & accedens ad Tripodas interrogabat deum dicens, Quod habeo in dextra uiuit ne, an mortuum est? prolaturus passerulum uiuum, si ille mortuum respondisset, occidisset eum statim sub pallio clam, prius quam proferret. At Deus subdolan calliditatem hominis intelligens, dixit, O consultor, utrum mauis facere (pencs te nam arbitrium est) facito, & siue uiuum, siue mortuum, quod in manibus habes, proferto. Hæc fabula innuit, mentem diuinam nihil neq; latere, neq; fallere.

DE PISCATORE.

Piscator quidã demissis in mare retib⁹, extulit Ismiridem pusilli corporis, quæ sic piscatorem obscrabat, Noli me in presentiarum capere pusillam & minutam, sine abire & crescere, ut postea sic adulta commodo maiore potiaris. Cui piscator, inquit, Ego uero amens sim, si lucrum, quod inter manus habeo,

L licet

licet exiguum, præmittam spe futuri boni, quantumlibet magni.

☞ Hæc fabula innuit, stolidum esse, qui propter spem maiorem, rem præsentem & certam licet paruam, non amplectitur.

DE EQVO ET ASINO.

Vir quidam habebat equum & asinum, In itinere autem faciendo inquit asinus equo, Si me saluum uis, releua a me partem oneris mei. Equo illius uerbis non obsequente, asinus sub onere cadens moritur. Tunc dominus iumentorum, omnes, quas portabat asinus sarcinas, simulq; corium, quod a mortuo exuerat, equo imponit. Quo onere depressus equus, & gemens cum clamore, inquit, Ve mihi iumentorum infelicissimo, quid mihi misero male euenit? Nam recusans partem, nunc totum onus porto, insuper & illius corium. ☞ Hæc fabula innuit, maiores debere in laboribus participes esse minoribus ut utriq; incolumes sint.

DE VIRO ET SATYRO.

Vir quidam cum Satyro amicitiam inierat, qui cum edendi gratia sederent, exorta cœli tempestate ac frigore uir manus ad os admouens, anhelitu refocillabat. Quod intuens Satyrus interrogabat, quam obrem id faceret. Ille inquit, calore oris argentes manus refocillo, pauloq; post, calidiori edulio allato, cum uir iterum ad os manum cum edulio admouens, calorem cibi te=

L. VALLEN. INTER.

bi tenui inspiratione refrigeraret. Interrogat Satyrus. quamobrem id faceret. Respondente autem uiro, ut refrigeret edulium. Atq; ego, inquit, Satyrus, tecum posthac amicitia non exercebo, qui ex uno ore & calidum promis & frigidum. Vale.

☞ Hæc fabula innuit, deuitandam eius amicitiam esse, cuius anceps uita est, & non simplex sermo.

DE VULPE ET PARDO.

Vulpes & pardus de pulchritudine altercabantur, & pardo suam uersicolore pellem extolente, Vulpes cum suam præponere non posset, inquit, At quanto ego speciosior, quæ non corpus, sed animu uersicolorẽ sortita sum? ☞ Hæc fab. innuit pulchritudinẽ animi antecellere pulchritudini corporis.

DE Fele in foeminam mutata.

Felles quædam deliciu formosi erat cuiusdam adulescentis. Hanc ille in foeminam mutaret Venere deam deprecatus est, dea miserta cupiditati adulescentuli, conuertit bestiam in speciosam puellam, cuius forma inardescens adolescentulus, adducit illam secum domum. Quibus confidentibus in cubiculo, Venus uolens periculum facere, nunquid illa cum corpore mutasset, & mores, murem immisit in medium. At illa & eorum, qui aderant, & cubiculi nuptialis immemor, e cubili surgens, murem insequatur, illum comedere cupiens. Tunc dea indignata iterum in suam re-

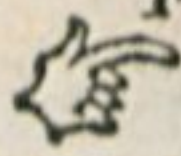
stituit naturam. Hæc fabula innuit scelestos homines, & si conditionem, statumq; mutant, tamen mores nequaquam mutare.

DE AGRICOLA ET CANIBVS.

Agricola quidam hyberno sydere in agro deprehensus deficientibus cibarijs, primum interfectis singulis ouibus, illarum carnibus uescabatur, mox & caprarum, postremo operarijs bobus interemptis alebatur. Quod canes cum animaduertissent, inter se collocti sunt, dicentes, At nos hinc faciamus fugam, si enim operarijs bobus dominus noster non pepercit, ne nobis quidem parcat. Hæc Fabula innuit fugiendos eos esse, cauendosq;, qui a familiaribus quoq; manus non abstinent.

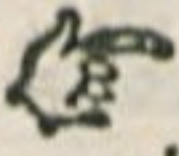
DE Agricola seuiente in Filios.

Agricola filios suos uidens quotidie delitigantes neq; in gratiã inter se reducere potis esset, iussit fasciculum uirgarũ sibi afferri, aderant autem filij illic sedentes. Quæ cum allatæ essent, colligauit omnes in unum fasciculum, iussitq; singulos filiorum fasciculum capere atq; confringere. Illis uero confringere non ualentibus, soluens postea fasciculum, tradidit singulas uirgas eis frangendas. Atq; illis statim, facileq; frangetibus, intulit, ita & uos filij mei, si perseueraueritis unanimes, præstiteritis inexpugnabiles uos hostibus, inuictosq; præbebitis. Sin minus, ipsa uestra

stra emulatio atq; seditio oportunam uos prædam inimicis faciet. Hæc fabula innuit, æque res humanas facere uel a concordia incrementum, uel discordia iacturam.

DE MULIERE ET GALLINA.

Mulier quædam uidua habebat Gallinam quoti-
die singula oua parientem, sperans autem pro
singulis bina oua parituram, si plus tribuisset
escarum, opipare educabat. Gallina uero pinguior effe-
cta, ne unum quidem ouum parturire poterat.

 Hæc fabula innuit, q; homines propter luxum &
copiam rerum marcescentes, ab instituto retardantur.

DE HOMINE QUEM CANIS MOMORDERAT.

Ad morsus a Cane quidã, circuibat singulos, cor-
rogans curationem, nactusq; quendã, qui cogni-
ta mali qualitate, inquit, Si tu quidem homo cõ-
ualescere uis, sume crustulam panis madefactã in sang-
uine uulneris, porrige cani, qui te momordit, comeden-
dam. Cui ille subridens, inquit, Ego me hercle si istuc
fecero, dignus sum, qui ab omnibus huius urbis canibus
mordear. Hæc fabula innuit improbos homines
cum maxima beneficia acceperint, tum maxime ad ma-
leficia animari.

DE DVOBUS AMICIS, & URSO.

Dvobus amicis una iter facientibus, fit ursus ob
uiam, quorum unus perterritus, in arborem
scandens

scandens latuit, alter vero cum se imparem Urso fore
 & si pugnare vellet, superatum iri intelligeret, proci-
 dens simulabat se mortuum esse. Ursus autem adueniens
 aures & occipitium olfaciebat. Illo, qui stratus iacebat
 usq; continente respiratione, ita mortuum esse credens,
 ursus abiit. Aiunt enim, ursum non seuire in cadauer.
 Mox alter, qui inter frondes arboris latuerat, descen-
 dens interrogat amicum, quidnam ad aurem ursus secum
 esset locutus, Cui amicus, inquit, Admonuit me, ne post-
 hac cum huiusmodi amicis iter faciam.

☞ Hæc fab. innuit, deuitandos eos amicos qui pericu-
 loso in tempore ab auxilio præstando reuocant pedem.

DE ADULESCENTIBVS ET COQVO.

Dvo Adulescentes obsoniū a coquo mercati con-
 muniter erant. Cæterū cū coquus quibusdam ne-
 gotijs domesticis intenderet, vacaretq; alter a-
 dulescentum partem obsonij in alterius sinum immisit.
 Conquerenti, qui carnem sustulerat, iurabat se non ha-
 bere. Qui vero habebat, iurabat se non abstulisse. Qui-
 bus coquus, intellecta adulescentum astutia, inquit, Et si
 me latet fur, tamen eum, quem iurastis Deum, non late-
 bit. ☞ Hæc fabula innuit, q; si homines celamus,
 Deum nequaquam celare poterimus.

DE ARVNDINE ET OLEA.

Disceptabant Arundo & Olea de constantia, de
 fortitudine, & de firmitate, et olea quidē pro-
 bra

bra arundini ingerebat, vt fragili, & ad omnem ventum vacillanti. Arundo autem obticebat, non longum tempus expectans. Nam cum ventus uehemens ingruisset, arundo agitabatur, resellebaturq; olca vero cum violentiæ ventorum reluctari vellet, confracta est.

☞ Hæc fabula innuit eos, qui ferocioribus ad tempus cedunt, potiores esse ijs, qui non cedunt.

DE TVBICNE.

ERat Tubicen, qui in militia signum caneret. Is interemptus ab hominibus, ad eos qui circumstabant proclamat, Nolite me o viri innocuum, in fontemq; occidere, nullum enim vnq; ego occidi. Quippe nihil aliud quam hanc tubam habeo. Ad quem illi vicissim cum clamore responderunt, Tu vero hoc ipso magis trucidaberis, q; cum ipse dimicare nequeas, cæteros potes ad certamen impellere.

☞ Hæc fabula innuit, q; præter cæteros peccent, qui malos & importunos principes persuadent ad inique agendum.

DE Aucupe & vipera.

AVceps quidam sumptis aucupatorijs retibus, ad uenandum processit, visoq; palubo in cacumine arboris sedente, compositas artificiose arundines cum recti ad auem clanculum admouebat, sperans illam se venari posse. Quod cum agit, in altum intuens, iacentem viperam pedibus pressit, quæ exasperata dolore hominem momordit. At ille iam diffidens, me miserum

L A inquit,

inquit, qui cum alterum uenari uolo, ipse ab altero captus perco.

☞ Hæc fabula innuit, fraudulentos homines insidias suas occultare. Sæpe tamen ab alijs idem sustinere.

DE Castore uirilia sibi amputante.

Castor præter cæteros quadrupedes in aqua durare dicitur, eiusq; genitalia ad artē medicā sane utilia esse. Tunc ubi uidet indagantibus hominibus captum iri (non enim ignorat quamobrem indagetur) ipse sibi genitalia præcidit, eaq; ad insequentes proijciens, hoc modo incolumis euadit. Hæc fabula innuit, huius exemplo prudentes debere pro adipiscenda salute, nullam rationem habere fortunarum.

DE THYNO ET DELPHINO.

Thynus cum Delphynū insequentē præcipiti cursu fugeret, & iam iam capiendus esset, in anfractum quendā se intrusit. Delphinus quoq; ad alterū similem impetu ipso illisus est, ad quē Thynus respiciens, iamq; expirantem uidens, inquit, iam mihi mors non est molesta, uidens eum, qui mihi causa mortis est, mecum morientem. ☞ Hæc fabula innuit, æquo animo ferre homines calamitates, cum eos, propter quos in calamitate sunt, calamitosos aspiciunt.

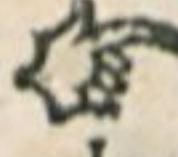
DE CANE ET LANIONE.

Canis quidam insiliit in macellum, Lanio in aliqua re occupato, & erepto pecoris corde fugiebat.

bat. Ad quem lanius conuersus, fugientemq; aspiciens, inquit, O canis ubicunq; fueris te obseruabo, non enim sustulisti, sed mihi cor dedisti. Hæc fabula inuinit, iacturam semper esse hominibus doctrinam.

DE VATE QVODAM.

Vaticinator quidã in foro sedēs sermocinabatur, cum quidam sibi denuntiat fores domus eius effractas esse, omniaq; direpta quæ in domo fuissent. Ad quod nuntium Vaticinator gemens, properasq; cursu, se domum recipiebat. Quem currentem quidam intuens, o tu, inquit, qui aliena negotia te diuinaturum promittis, certe tua non diuinasti.

 Hæc fabula ad eos spectat, qui res suas non recte administrantes, alienis quæ nihil ad eos pertinent, prouidere & consulere conantur.

DE AEGROTO ET MEDICO.

Ægrotus quidam a medico interrogatus, quonã modo se habuisset, præter modũ respondit in sudorẽ se fuisse resolutum. Cui medicus, istud, inquit, bonum est. Altero autem die iterum interrogatus quonam modo se haberet, respondit, algoribus correptus, diu uexatus sum, & id quoq; medicus, inquit, bonum est. Tertio cum ab eo medico interrogaretur, respondit, profluuio corporis debilitatus sum. Istud etiam bonum est, inquit medicus. Postea autem a familiari quodam interrogatus, quomodo habes o amice?

L 5 respon=

respondit, etiam atq; etiam bene habeo, sed morior.

☞ Hæc fabula innuit, arguendos assentatores.

DE ASINO ET LVPO.

Asinus calcato ligni aculeo claudicabat, conspex-
toq; lupo ait, O lupe, en præ cruciatu morior
futurus esca aut tua, aut uulturum, aut coruo-
rum. Vnum modo abs te munus flagito, Educ prius de
pede aculeum, ut moriar saltem sine cruciatu. Tunc lu-
pus summis dentibus aculeum mordicusprehendens edu-
xit. Asinus uero doloris oblitus, ferratos calces in faciẽ
lupi impegit, fractisq; illius fronte, naribus, dentibus, au-
fugit, lupo seipsum accusante, ac merito sibi id euenisse
dicente, q; qui didicerat esse lanus iumentorum, nunc il-
lorum uolebat esse chirurgicus.

☞ Hæc fabula innuit, q; qui sua artificia deserunt,
transferentes se ad alia ipsis non apta, & in derisum ue-
niunt, & in discrimen.

DE AUCVPE ET MERVLA.

Auceps tetenderat uolucris retia, quod eminus
intuens merula, percontabatur hominem quid
negotij ageret. Ille respondit, se condere urbem,
abijtq; longius, & sese abdidit. Merula uero illius uer-
bis fidem habens, & accedens ad escam iuxta retia ap-
positam, capta est, accurrenteq; aucupe, inquit, o homo
si tu quidem talem urbem condis, haud multos iuuenes
habebis incolas. ☞ Hæc fabula innuit, eo maxime
modo

modo rem priuatam, & rempublicam destrui, cū praesides saeuitiā exercent. De Viatore & pera inuenta.

Viator longū ingressus iter, uouit si quid inuenisset, eius dimidiū Ioui se oblaturum. Inuenta autē postea in itinere pera, palmularum amigdalarumq; plena, comedit omnes palmulas, amigdalasq;. Sed harum nucleos, illarum putamina, & cortices ad aram quandam obtulit, inquiens, habes Iuppiter quod tibi uoueram, quod enim inueni, eius & interiora & exteriora tibi offero. Hæc fabula innuit, auarum propter pecuniæ cupiditatem etiam Dijs moliri fallacias.

DE PVERO ET MATRE.

Puer quidā in schola condiscipulo furatus tabellam alphabetariam, attulit matri suæ, à qua non castigatus, quotidie magis furabatur. Procedente autem tempore coepit furari maiora. Tandem a magistratu deprehensus, ducebatur ad supplicium. Matre uero sequente ac uociferante, rogauit ille satellites, ut paulisper cum ea ad aurem loqui permitterent, quibus permittentibus, & matre festinabunda aurem ad os filij ad mouente, ille auriculam matris dentibus euulsit, & cum mater cæteri q; increparent non modo ut furem, sed in parentem suam impium, inquit, hæc mihi ut perderer, causa extitit. Si enim me tabellam alphabetariam furatum castigasset, nequaquam ad ulteriora progressus, nec ad supplicium ducerer.

Hæc fabula

Hæc fabula innuit, q̄ qui inter initia peccandi non coercentur, ad grauiora flagitia euadunt.

DE Pastore artem nauticam exercente.

Pastor in loco maritimo gregem pascebat, qui cum uideret mare tranquillum, incessit cupido nauigationem faciendi ad mercatum. Itaq̄; uenundatis ouibus, emptisq̄; palmarum sarcinis, nauigabat. Oborta autem uehementi tempestate, & nauis mergi periclitante, omne pondus nauis in mare deiecit, uixq̄; euasit exonerata nauis, paucis post diebus ueniente quodã & tranquillitatem maris admirante (erat enim sane tranquillũ) respondens, inquit, palmulas iterum uult, quantũ intelligo, ideoq̄; immotum sese fore ostendit.

Hæc fabula innuit, eruditiores effici homines damno, atq̄; periculo.

DE Filio cuiusdam Senis, & Leone.

Filium Senior quidã habebat unicũ generosi animi, & uenaticorum canum amatorẽ, hunc per quietem uiderat a Leone trucidari. Territus, ne forte somnium hoc aliquando sequeretur euentus, extruxit domum quandam, quam politissimam, & laquearibus ac fenestris amcenissimam. Illuc inducens filiũ assiduus illi custos inhaerebat. Depinxerat enim ea in domo ad oblectationem filij, omne animalium genus, in quibus & leonem. Adolescens hæc inspiciens eo amplius molestiæ contrahebat. Quadam autẽ uice propius stans
leoni

leoni, inquit, o truculentissima fera, propter te, & inane
somnia patris mei, in hac domo aſſeruoꝝ, uelut in carce
re. Quid tibi faciam, & hæc dicēs, manū parieti incuſ=
ſit, oculum leoni eruere uolens, & in clauo, qui illic la=
tebat offendit, qua ex percuffione manus emarcuit, ſuc=
creuitq; ſanies, & febris ſubſecuta eſt, breuiq; tempore
aduleſcens eſt mortuus. Ita leo aduleſcentem occidit, ni=
hil adiuuante patris ſophiſmate. ¶ Hæc fabula in=
nuit, quæ uentura ſunt deuitare poſſe neminem.

DE Caluo crimes externos gerente pro natiuis.

Caluus quidam mentitos crimes gerens, dum equo
uehebatur, ecce ſibi ualidior uentus illos de capi=
te ſuſtulit. Riſus ſtatim magnus a circunſtan=
tibus excitabatur, & ille mutuo riſu ad illos inquit.
Quid mirum, ſi crimes, qui non erant mei, a me receſ=
ſerint, illi quoq; reſceſſerunt, qui mecum fuerant nati.

¶ Hæc fabula innuit, nõ debere nos mœerere ob amiſ=
ſas opes. Quod enim naſcentes a natura non accepi=
mus, id non poteſt nobiſcum perpetuo permanere.

Aeſopi

F
I N I
S

ÆS O P I

FABVLATORIS CLARISSIMI Apologi e græco latini per Ricinium facti.

ARGVMENTVM.

ÆSOPVS FABULATOR clarissimus, natione quidem phrygius, fortuna uero seruus fuit, colore niger, ac facie supra modum deformis. Is quia beneficus semper in hospites fuit, dea hospitalis in somnis sibi assistens largita est loquelam (nam ab initio blatero fuit) sapientiamque, ac uariarum fabularum inuentionem, quæ porro fabulæ non parum conducunt mortalium uitæ, nam animalia bruta fingit agere ea, quæ hominum sunt actiones, quas ita ante oculos ponit, quod audientium animos incitat ad uirtutem, nec ulli sunt hominum mores, quos in brutis fingendo ipse non aperiat, Has igitur fabulas, si quis trite gustauerit, quam uiam sequi, quamque uitare debeat in priuatis publicisque negotiis facile comperiet, Nam in primis fabulam narrat, tum quid fabula significet compendiosius exponit, atque ordinem alphabeti in græco secutus, qui in latino sermone seruari non potest, hinc sumit initium.

DE AQVILA ET VVLPE.

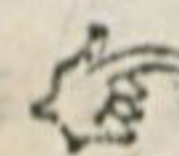
AQVILA ET VVLPE S
 conflata inter se amicitia, in proximo ha-
 bitare constituunt, firmiorem amicitiam
 ex frequenti conuersatione fore putantes.
 Igitur aquila nidum alta super arbore instituit, Vul-
 pes uero arborem propter, inter dumeta catulos collo-
 cat. Vna igitur dierum cum uulpes latibulum egres-
 sa pastum catulis quæreret, aquila & ipsa cibi indiga,
 in latibulum deuolans, vulpis catulos arripuit, ac pullis
 suis comestum præbuit, uulpes reueniens, cognita filio-
 rum morte atroci, ualde tristata est, & cum aquilam
 ulcisci non posset, quia quadrupes existens, uolucrum
 persequi nequibat, quod unum miseris ac impotentibus
 datur, aquilam execratur, ac mala sibi imprecatur, tan-
 tum in odium cum uiolatur, uertitur amicitia. Contin-
 git igitur illis diebus ruri capras immolari, cuius frustum
 una cum carbonibus accensis, aquila arripiens substu-
 lit ad nidum, sed uento uehementius spirante nidus qui
 ex foeno ac materia exili aridaq; confectus erat, incen-
 ditur. Aquilæ pulli flammam sentientes, cum uolare ad
 huc nequirent, humi decidunt, uulpes confestim illos ar-
 ripiens in aquilæ conspectu deuorat.

☞ Fabula significat quod qui amicitiam uiolant, quã-
 uis quos læserint ultionem declinent, dei supplicium non
 tamen effugiunt.

De Aquila

DE AQVILA, ET CORVO.

Aquila celsa ex rupe deuolans agnum ex omni grege arripuit, quã rē cum coruus conspicatus, emulatione motus, uehementi cum strepitu ac stridore deuolat in arietem, atq; unguis in arietis uellus ita implicat, quod inde etiam motu alarum se explicare non potest. Hunc pastor, cum ita implicitum uidet, accurrens, coruum comprehendit, atq; alarum pennis incisis, pueris suis pro ludibrio dedit. Verum enim cum quispiam coruum rogaret, quenam uolucris esset, coruus ait, prius equidem quo ad animum aquila fui nunc uero me coruum esse certe cognosco.

 Fabula significat, quod qui supra uires quippiam audet hoc solum efficit, quod in diuersa sepius incidit, ac se uulgo ridiculum exhibet.

DE AQVILA ET SCABRONE.

Aquila leporem persequebatur, at lepus auxiliij inops, quem tempus obtulit scabronem uidens, ab eo auxilium implorauit, cui scabro pollicitus est tutelam ac custodiam suam. Deinde cum aquilam propinquantem scabro conspicatur, eam precatur, ne suũ eripiat sibi seruum. At aquila scabronis paruitatem contemnens, eo coram leporem exedit. Verum scabro suæ iniuriæ memor, ubi aquila nidificaret, obseruat. Ecce aquila oua parit, scabro alis elatus, ad aquilæ nidum uolat, atq; oua deuoluens humi deijcit. Aquila iacturæ
OUORUM

ouorū mœrore concita, euolat ad Iouem (est enim ales deo illi sacra) ac locum ad pariendum sibi tutum dari precatur. Iuppiter sibi concedit, ut cum tempus adest. eius in sinu pariat oua, Hoc scabro prouidens, globum e stercore conficit, atq; sursum euolans in Iouis sinum demisit. Iuppiter uolens e sinu globum excutere, oua aquile simul excussit. Ex tunc aiunt aquilam nunquam parere, quo tempore scabrones existunt.

☞ Fabula significat quod, nullus porro est cōtemnendus, quoniam nemo est qui iniuriam accipiat, quin cum tempus datur, se ulcisci quærat.

DE PHILOMENA ET ACCIPITRE

Philomena, cum alta quercu sederet, more suo sola canebat, eam accipiter cibū quæritās, cū intuctur, repente euolat, illamq; rapit, at philomena cum se interitum iri uidet, accipitrem precatur, ut se missam faciat, quoniam ad explendum eius uentrem ipsa satis minime sit, sed pro saturitate sua, ad maiores aues ut se uertat, opus profecto fore, Eam accipiter torue conspiciens ait. Stultus equidem nimium essem si quem manibus teneo cibum, illum dimitto, amplioris spe patus. ☞ Fabula significat, quod qui omittunt id quod manu tenent rerum maiorum spe, consilio inopes ac ratione nimium sunt.

DE VVLPE ET TRAGO.

Vulpes & Tragus sitientes in puteum descendunt. Verum enim post potum, cum egressum
M conspi-

conspiceret hircus, uulpes ei comiter ait, bono sis animo, nam quid salutis nostrae opus sit probe animaduerti. Si enim rectus stabis, ac pedibus anterioribus cornibusq; muro adherebis, tuas ergo scapulas cornuaq; conscendens, cum egressa puteum fuero, te manu comprehendens hinc desuper traham. Huic caper prompte deseruiuit, uulpes suo exultans egressu, circa os putei capro illudebat. At dum caper illam incusat, sibi pacta haud seruasse, ei facete uulpecula inquit. Si ea caper sapientia praeditus esses, quo pilorum ornatu istaec tua barba referta est, non prius in puteum descendisses, quam egressus pensiculate uidisses. Fabula significat quod homines consilio praediti rerum fines prius inspicunt, quam dent operam rebus gerendis.

DE VVLPE, ET LEONE.

Vulpes, quae nunquam uiderat leonem, cum illi forte obuiasset, ad eo pertimuit, ut mortem pene obiret. Rursum illum cum aspexisset, pertimuit, sed minime ut primum. Eum tertio cum intuetur, prope accedens, fuit ausa coram differere.

 Fabula significat, quod rerum terribilia usus et consuetudo domestica facit.

DE CATO ET GALLO.

Catus cum gallum cepisset, atq; causam quaereret qui eum comedere posset, illum criminari coepit, quod esset animal turbulentum, qui noctu clamitando

mitando haud permetteret quiescere mortales. Gallus se excusabat, quod id ageret ad eorum utilitatem, cum ad opera facienda illos excitaret. Rursus catus ait, impius es ac supra modum scelestus, qui agis continuo contra naturam, cum nec a matre, nec a sororibus, te abstineras, sed per incontinentiam cum illis te commisceas. Gallus item defendebat, quod domini sui quæstus gratia id quoque ageret, enimvero ex huiusmodi coitu gallinæ pariunt oua, tunc inquit catus, excusationibus licet abundes, ego tamen ieiunare haud intendo.

☞ Fabula significat, quod qui prauus existit natura, cum semel delinquere animo proposuit, quamuis cause desit pretextus, a prauitate tamen non desistit.

DE VVLPE SINE CAUDA.

Vulpes ut e laqueo euaderet, abscissa cauda cum e pudore vitam sibi mortem putaret, excogitauit alias dolo inducere uulpes, ut sub communis commodi specie sibi singule caudam abscinderent, & sic suum dedecus leuaret. Itaque ad unum uulpibus congregatis suadet, ut caudam sibi abscindant, differens, caudam non modo dedecori uulpibus esse, sed oneri graui atque inepto. E uulpibus una ei facete respondit, heus soror, si res ista tibi soli conducit, tum itidem alijs consulere haud est æquum. ☞ Hæc fabula ad eos spectat, qui sub charitatis specie, suum commodum consulendo prospiciunt.

DE Piscatore & Ismaride pisciculo.

M z Piscator

Piscator quod mari rete tetendit, eo Ismarida coepit pisciculum, qui parua adhuc ætate piscatorem orabat, ut dum grandis esset, atq; maiorẽ quæstũ ex ea assequi posset, cum uita donaret. Huic piscator lepide respondit. Ego quidem mente carerem, si quod minimum mihi est lucrum, id dimitterem amplioris spe quæstus. Fabula significat, quod certa pro incertis, quamuis in eis magna insit spes, stultum est dimittere. DE VVLPE, ET RVBO.

Vulpes cũ sepem quandã ascēderet, ut periculum uitaret quod sibi imminere uidebat, rubũ maribus comprehendit, atq; uolam sentibus profudit, & cum grauitè saucia foret, gemens, inquit, ad rubum, Ut me iuuares cum ad te confugerim, tu deterius me perdidisti. Cui rubus, errasti uulpes ait, quæ pari dolore me capere putasti, quo cætera capere consueuisti.

 Fabula significat, quod stultum est implorare auxilium ab illis, quibus a natura datum est obesse potius quam alijs prodesse.

DE VVLPE, ET CROCODILLO.

Vulpes & Crocodillus de nobilitate cõtendebant cum Crocodillus multa pro se adduceret, ac supra modum se iactaret de splendore progenitorum suorum. Vulpes ei subridens ait. Heus amice, & si hoc tu quidem non dixeris, ex tuo corio clare apparet, quod multis iam annis tuorum splendore fuisti denudatus

nudatus. Fabula significat, quod homines mendaces res ipsa potissimum refellit.

DE VULPE, ET VENATORIBVS.

Vulpes uenatores effugiens, ac per auia currendo iā defessa, hominē casu reperit lignariū, quē rogat ut se quoquo loco abscondat, ille tectorium sibi ostendit, Vulpes illud ingrediēs in angulo quodam se abscondit, Adsunt venatores, lignarium, si uulpem uiderit, rogant. Lignarius uerbis quidem se uidisse negat, manu uero ubi uulpes latebat locum ostendit. Verum enim uenatores re haud percepta, statim abeunt. Vulpes ut illos abisse prospicit, tectorio egrediens, tacite recedit, lignarius uulpem criminatur, quod cum saluam fecerit, nihil sibi gratiarum agat. Tunc uulpes se conuertens illi facete ait, heus amice, si manum, opera, ac mores uerbo similes habuisses, meritas tibi persoluerem gratias. Fabula significat, quod homo nequam & si bona pollicetur, mala tamen & improba praestat.

DE GALLIS ET PERDICE.

Gallos quāplures cū quis domi haberet, quā emerat perdicē, illis cōpascere permisit. Sed cū Galli illam infestarent, rostrisq; percuterent, perdix ea iniuria uehementer perdoluit, putans quia aduena, nec eo genere esset, eas sibi inferri iniurias. Gallos deinde cum adinuicem certantes cōspiceret, perdix

M 3 amota

amota animi perturbatione ait, de cetero equidem haud tristabor, posteaq̄ inter eos odiosa certamina cerno.

☞ Fabula significat, quod homines sapientia praediti moderato animo ferunt iniurias ab his uel maxime sibi illatas, qui nec sibi nec suis parcere sciunt.

DE VVLPE ET LARVA.

Vulpes citharædi domum ingressa, dum quæ domi parata sunt, sagaciter explorat, larvæ caput reperit arte industriosa compositum, quod manibus capiens ait o quale sine cerebro caput.

☞ Hæc fabula significat, quod nō omnes corpore decori eandem animo habent pulchritudinem.

DE HOMINE ET LIGNEO DEO.

Homo quidam deū ligneū domi habens eū orauit, ut boni quippiam sibi tribueret, sed quanto magis orabat, eos res domi angustior erat, demum ille concitus ira, deum cruribus capit, & caput parietis percutit, illi exciso igitur capite, multum auri exiit, quod homo colligens ait, peruersus nimium es, atq; perfidus, qui dum in honore te habui, nihil equidem profuisti, percussus vero ac uerberatus, boni plurimū cōtulisti.

☞ Fabula significat, quod homo nequam si quādo prodest, id efficit ui coactus.

DE CANE AD COENAM VOCATO.

Vir quidam cum coenam opiparam parasset, amicum quendam domum uocauit, eius quoq; canis canens

nis canem alterius ad coenam inuitauit. Is domum ingressus, cum tantum dapium uidet apparatus, letus ipse ait. Hodie porro ita me explebo, quod die crastino comedere non indigebo. His dictis motu caudæ applaudit. Coquus uero eum conspiciens, tacitus per caudā capit, atq; illum sepius rotans per fenestram proijcit. Ille attonitus, humo assurgens, dum clamando aufugit, ceteri canes sibi occurrunt, atq; rogitant quam opipare cenauerit. At ille languens ait, ita potu ac dapibus me expleui, quod quū exiuerim, uiam non uidi. Fabula significat, quod quibus rebus quis doliturus est, rebus illis letari non debet.

DE AQVILA, ET HOMINE.

Aquilam homo quidā cum cepisset, pennas alarū sibi euulsis, inter gallinas morari dimisit, eam deinde quidam mercatus, pennas alas denuo munuit, tum aquila uolans, leporem capit, fertq; illum benefactori suo. Quam rem conspiciens uulpes, homini ait, noli hanc aquilam, sicuti prius hospitio habere, ne ceu leporem te æque uenetur. Tum homo aquilæ item pennas euulsit. Fabula significat, quod beneficientes sunt quidem remunerandi, improbi uero omni studio uitandi.

DE VIRO AGRICOLA.

Homo quidam agricolator existens, cum finem uite sibi adesse cognosceret, cuperetq; filios M 4 in agrorū

in agrorum cultu fieri peritos, eos uocauit, atq; inquit, Filij, ego e uita discedo, bona mea in uinea consita sunt omnia. Illi post patris obitum putantes in uinea thesaurum rerum reperire, assumptis ligonibus, matris ac bidentibus, uineam funditus effundunt, nullumq; thesaurum inueniunt. Verum enim uinea cum probe effossa foret, longe post plures solito fructus produxit, atq; illos diuites fecit. Fabula significat, quod labor assiduus thesaurum parit.

DE CARBONARIO ET LOTORE.

Carbonarius lotorem quendam rogauit, ut quam pretio conduxerat domum, secum pariter cohabitaret.

At lotor rei alias expertus ait. Id conducibile haud mihi esset. Nam quae albificarem, ea omnia carbonum fauillis ipse maculares. Fabula significat, quod res natura dissimiles stare simul commode non possunt.

DE VULPE ESVRIENTE.

Vulpes ingenti fame concita, cum quodam in tectorio carnis frustum ac panem reposita prospiceret, tectorium ipsum intrauit, atq; tantum comedit, quod ad ingentem tumorem ventrem distendit, et cum ex nimia uentris tumefactione inde egredi nequireret, tumens gemebat. Eius gemitum uulpes alia transiens illac, cum audiret, illuc accedit rogatq; quid nam gemeret, deinde causam gemitus edocta, lepide ait, istic manen-

manendum est usq; dum eo tenuis efficiaris, quanta eras cum intrasti, Nam eo pacto facile egredieris.

☞ Fabula significat, quod nihil est tam durum quod tempus non dissoluat.

DE PISCATORE QVODAM.

Piscator quidam piscandi inexpertus, tibijs ac reti assumptis iuxta maris littus accedit, atq; saxo quodā superexistēs, in primis tubicinare cœpit, putans cantu se pisces facile esse capturum. Verum cantu cum nullum consequeretur effectum, depositis tibijs rete in mare demittit, ac pisces cepit complures. Sed cū ex reti pisces extraheret, atq; eos saltantes perspiceret, non insulse ait, o improba animalia, dum ad tibiam cecini, saltare nolulistis, nunc quia canere cesso, saltus datis assiduos. ☞ Fabula significat, quod omnia probe fiunt, quæ fiunt tempore suo.

DE PISCATORIBVS QVIBVSDAM.

Piscatores piscatum profecti, diuq; piscādo defessi, fame præterea ac mœrore quod nihil cepissent cōfecti, cum abire decernunt, ecce piscis quidā alium fugiens se insequentem, in nauiculam saltat, illum piscatores supra modum leti comprehendunt, ac in urbem reuersi, grandi pretio vendunt. ☞ Fabula significat, quod frequentius fortuna id exhibet, quod ars efficere non potest.

DE VIRO INOPE ET INFIRMO.

M 5

Homo

Homo quidā pauper cū egrotaret, dijs uouit, quod si eo morbo liberaretur, boues centum immolaret, quod dij experiri uolentes, sanitatem illi facile reddunt. Liber igitur a morbo, cum boues, quia pauper, non haberet, ossa bouum centum collegit, eaq; super altari deponens, lepide inquit. Ecce quod uoui uotum uobis nunc persoluo. At dij illum uicisci uolentes in somnis sibi assistunt, atq; inquirunt. Ad maris littus pergito, ibi enim in loco semoto, auri talenta centum reperies, Ille expergefactus, somnij memor, dum pergit ad littus, incidit in latrones, captus itaq; eos rogabat, ut se missum facerent, quoniam mille talenta auri persolueret eis. Fabula significat, quod homo mendax deos & homines pariter contemnit.

DE VVLPE, ET PARDO.

Vulpes cū pardo de pulchritudine contendebat, cum uarias corporis notas pardus sibi duceret decori, vulpes ei comiter ait, ego quidem longe formosior sum iudicanda, quae non corpus, sed animum uarijs notis habeo notatum. Fabula significat, quod decor mentis est potior omni corporis ornatu.

DE PISCATORIBVS QVIBVSDAM.

Piscatores quidā e mari rete trahebāt, quod cū graue esse sentirent, leticia gestiunt, putantes multos pisces se habere irretitos, sed ut rete in terram traxerunt, pisces quidem paucos, saxum uero ingens
reti

reti inesse cum perspiciunt, longe tristantur. Quidam ex illis natu iam grandis non inurbane socijs inquit. Animis estote quietis, quippe letitiæ soror est mœstitia, oportet enim casus prospicere futuros illosq; ut leuius quis ferat persuadere sibi esse euenturos.

☞ Fabula significat, quod qui reminiscitur sortis humane, in aduersis minime frangitur.

DE RANIS REGEM PETENTIBVS.

Ranæ mœrentes quod sine rege forent, Ioui supplicatum oratores mittunt, ut regem sibi dedat.

Iuppiter earum simplicitatem cognoscens lignū in stagni medium dimisit, quod dum in stagnum cecidit, eius sonus supra modum terruit ranas, quæ cum lignum esse nouerunt, rursus Ioui supplicatum mittunt ut regem uiuum haud mortuum sibi dedat. Iuppiter stultis earum præcibus motus, hydram illis dedit in regem. Is in diem cum ranas deuoraret, tertio Iouem rane præcantur, ut regem seuum atq; immanem ab eis amoueret. Tunc Iuppiter, inquit, quem tot præcibus regem exorastis, eum uobis perpetuum habetote.

☞ Fabula significat, quod sæpe ea præcamur, quæ impetrasse postea nos pœnitet.

DE CATA IN FOEMINAM MUTATA.

Cata, quædā speciosi cuiusdam adulescentis amore capta, qui Venerem orauit, ut eā in hominē mutaret. Venus illius miserta, in formam hominis mutauit

mutauit eam, quæ cum longe speciosa esset, amator domum subito adduxit. Sed cum in cubiculo simul sederent, Venus experiri cupiēs, si mutata facie mutasset et mores, in medium constituit murem, quem cum illa prospexit, oblita formæ et amoris sui, murem ut caperet, persecuta est. Qua super re Venus indignata denuo eam in priorem catæ formam mutauit.

☞ Fabula significat, quod homo nequam licet personam mutet, mores tamen retinet eosdem.

DE SENE MORTEM VOCANTE.

Senex quidam lignorum fascem super humeros ex nemore portans, cum longa uia defessus esset, fasce humi deposito mortem uocauit, ecce mors aduenit, causamque quam obrere se uocarit, interrogauit, tunc senex, ut hunc lignorum fascem super humeros mihi imponeres ait.

☞ Fabula significat, quod quisquis uitæ cupidior est, licet mille subiiciatur periculis, mortem tamen semper deuitat.

DE MULIERE, ET MEDICO.

Mulier anus cum ophthalmiam pateretur, medicum ad se curandum accersit, certum pretium sibi dare promittens, si eo morbo curaretur, si uero non liberaretur, nihil ei debere pacta est. Medicus uero, quoties illam ibat curatum, toties quippiam e domo clam exportabat. Mulier igitur ophthalmia curata, cum nihil suarum rerum domi esse prospiceret, me
dico

dico mercedem pactam petenti, soluere denegat. Quam obrem uocata in iudicium, pactum quidem non denegat, sed se curatam ophthalmia esse, id uero pernegat aiēs, cum caeca eram domum multa supellectile refertam uidebam, nunc cum uideo ut medicus ait, nihil rerum domi esse prospicio.

☞ Fabula significat, quod homines auaritiæ dediti, sibi met sepius contradicunt.

DE AGRICOLA, ET CANIBVS.

Agricola quidam magnitudine hyemis in suburbanis se locauit, sed cum alimonia sibi deficeret, capris et ouibus primum uesci coepit, cum uero in diem magis saeuiret hyemis, bobus quoque non pepercit, quod facinus cum animaduertunt canes, inuicem uerba faciunt. Quid hic stamus, inquiunt, cur mortem nobis incumbentem non fugimus? putamus ne eum nostræ parere uitæ, qui alimonie gratia boues iugulauit.

☞ Fabula significat, quod eos fugere debemus, qui in charissimos crudeliter se ferunt.

DE AGRICOLA, ET FILIIS.

Agricola quidam quāplures habuit filios cōtinua seditione discordes, ac eius admonitiones perpetuo negligentes. Cum forte una domi omnes sederent, iussit pater uirgarum fascem coram deponari, atque natos coepit hortari, ut integrum fascem dirumperent. Cum igitur fascem cum totis uiribus frangere non

gere non possent. Genitor præcepit ut soluto fasce singulatim frangerent uirgas, cum quisq; facile hoc perficeret, tunc facto silentio pater ait eis, si quando animis idem sentietis nati mihi charissimi, nec ab inimicis superari poteritis. Sed si inter uos seditiones seruabitis, qui uolet, is facile uos perdet.

☞ Fabula significat, quod fortior est unio, quam sedicio, quæ est imbellis.

DE MULIERE, ET GALLINA.

Vidua quædã mulier gallinam habuit, quæ die quolibet pariebat ouum, putauit mulier more ingenij humani quod sitis habendi semper sollicitat, gallinam illam die bis parituram si plus speltæ traderet ei solito. At Gallina pluri alimonia pinguior facta id unum desijt parere ouum. Sic mulier ex quo maius lucrum quæritabat, id cæca augendi cupiditate amisit.

☞ Fabula significat, quod plurimum cupiditate rerũ præsens quandoq; deperditur questus.

DE HOMINE a cane morso.

Homo quidam cū eū canis momordisset, summo cū studio sciscitabatur, a quo sanari posset, quidam sibi obuiam factus atq; de medico rogatus ait, si uis amice fieri sanus, non est tibi opus medico. Nam si canis qui te momordit, a uulnere lingua sanguinem terget, ista cura nihil potius reperiri potest. Alter aridens, uenustissime inquit, si huiusmodi uxor remedio
in diē

in diem magis ac magis a canibus mordebor. Fabula significat, quod ab hominibus nequam incommoda pro comodis, & mala pro beneficijs retribui solent.

DE DVOBVS AMICIS, ET VRSA.

AMici duo dū rus uiarunt, ursa eis obuiam occurrit, qua prospecta alter eorū territus, ut se saluaret, continuo arborem ascendit, alter cum urse viribus posse obsistere dubitaret, uti mortuus humi iacuit resupinus, retinens flatū atq; anhelitum, cū nec ore nec naso respiraret, ursa eum exanimatū existimans abiit, dicunt enim a cadauere ursas omnino se abstinere. Alter deinde ex arbore descendens, quid in aurem sibi dixerit ursa, socium rogauit. Ille urbano sermone respondit, admonitus sum ab ursa, ut cum huiusmodi amicis non proficiscar amplius.

 Fabula significat, quod eorū amicitia colenda non est, qui cum est opus, amicis subsidia denegant.

DE ADVLESCENTIBVS, ET COQVO.

ADulescentuli duo æquis sumptibus carnes coemerunt, & curatum coquo tradiderunt. Obiter coquus dum alijs uacat negotijs, alter iuuenum carnes eas, clanculum accepit, ac socio tradidit. Coquo deinde carnes quæritanti, qui acceperat, se haud habere iurat. Qui uero habebat, se non accepisse iurabat, coquus percepto iuuenum dolo ait. Et si fallor equidem a vobis, per quem uero iuratis, res ista non latebit deū.

Fabula

☞ Fabula significat, nullum scelus posse latere deum.
DE DVOBVS AMICIS.

Dvo quidam gladiatorio animo inter se inimicitias habentes una in nauinauigabant, & cum alter eodem in loco stare cum altero non pateretur, unus in puppi, alter in prora consedit. Orta autem tempestate, cum nauis periclitaretur, qui in prora sedebat, rogat nauis gubernatorem, quæ pars nauis submergi prius deberet, & cum gubernator puppim dixisset, ait ille. Mors mihi modo molesta minime est, si inimicum meum prius mori prospicio. ☞ Fabula significat, quod inimicus, ut inimicum perdat, seipsum perdere sæpius eligit. DE CALAMO, ET OLIVA.

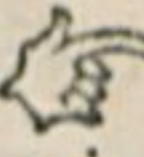
Quænam esset fortior, durior & magis resistens canna & oliua inuicem contendebant, oliua calamo humilitatem obijciebat, eo quod uentis facile cederet. Huic dicto unum harundo haud reddidit uerbum. Paulo post turbine uehementi aspirans uentus radicitus euulsit oliuam, totis uiribus sibi obsistentem. At canna flatibus se inclinans, salutem facile est assecuta.

☞ Fabula significat, quod potentioribus sine controversia mos est in tempore gerendus.

DE VITVLA, ET BOVE.

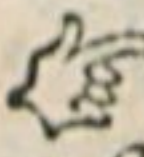
Vitula cum bouem arantem prospiceret, illum præ se quæ nihil agebat contempsit. Sed cum immolationis affuit dies, bos quidem missus, uitula ue-

ro ut

ro ut immolaretur retenta est. Quam rem bos cum
conspicatur, surridens ait, heus vitula ideo non labo-
rabas, vt immolareris. Fabula significat, quod
otiosis & nihil agentibus pericula quoq; imminent.

DE PVERO ET FORTVNA.

Cum puer quidā iuxta puteum dormiret, fortuna
illuc accedens illum excitavit inquiens, surge &
hinc ocius abi, quippe in puteum si caderes, non
tuam inscitiam, sed me fortunam omnes accusarent.

 Fabula significat, quod frequenter pericula culpa
nostra incurrimus, deinde abs re fortunam accusamus.

DE MVRIBVS, ET CATO.

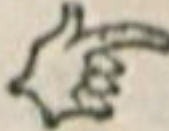
Domo quapiā quod p plures forent mures, catus
praesentiens, illuc accessit, atq; nunc vnum nunc
aliū capiens, cōplures interimēdo comedit. Verū
mures cum se in diem consumi perciperent, ad vnum
coacti inquiunt secum, de cetero inferius non esse de-
scendendum, si nolumus perditum iri omnes, sed hic
superius manendum, quo catus ascendere non potest.
At catus consilio murium percepto, simulans se mor-
tuum esse, posterioribus pedibus se ad palum suspen-
dit, qui fixus parieti erat, e muribus quispiam deorsum
acute prospiciens, ut catum esse cognouit haud infā-
ccte ait. Heus amice, & si te follem esse certo scirem,
deorsum minime descenderem.

 Fabula signi-
ficat, quod uir prudens semel si fallitur, factis & simu-

N   latis

latis hominibus non amplius fedit.

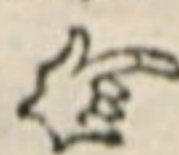
DE SIMIA ET VULPE.

A Pud brutorū animalīū cōcilium, simia ita appo-
site saltavit, quod omniū fere consensu rex sta-
tim fuit creatus, At vulpes inuidens ei, ubi ui-
derat carnes laqueo in fouea sitas, illuc simiā ut duxit,
inquit ad eam, Hic thesaurus absconditus est, qui ex
lege spectat ad reges, quare cum tuus ex lege sit, tute
ipse capias illum. Simia vulpis suasu illuc temere acce-
dens, ut se captam laqueo sensit, vulpem acriter accusat,
quæ dolo se deceperat. Ei vulpes haud illepide ait, heus
stulta, quæ cum fortuna te extulisset, dominari cæ-
teris iam te putabas dignam. Fabula significat,
quod qui temere quippiam aggreditur, temere in aduer-
sa incidit, ac vulgo ridiculus fit.

DE CERVO ET LEONE.

Ceruus vehementi siti cū uexaretur, ad fontē pro-
ficiscitur, dumq; potat, suam in aqua prospiciens
umbram, valde letatus est magnitudine cor-
nuum ac ramositate, deinde pedes & crura prospiciens
nimium tristatus est. Hæc dum animo uertit, ecce leo
apparet ac ceruum persequitur. At ceruus fugam ar-
cipiens, leonem per campos longe anteibat. Dicunt
enim ceruorum vires consistere in pedibus, at leonis in
animo stare robur, Quousq; igitur leo per campos secu-
tus est ceruum, eum assequi non potuit. Casu uero con-
tigit

tigit ceruum nemus intrare ubi cornibus ad ramos im-
plicitis, cum fugere non posset a leone captus, cum se
moriturum uideret. Heu me miserum, inquit, qui cor-
nibus gauisus, ipsis cornibus perco. Fabula sig-
nificat, quod quae putamus nobis profutura ea nobis sca-
pias obsunt.

DE AGRICOLA, ET PELARGO.

Agricola laqueos in agro tetendit, ut grucs, &
anseris uenaretur, qui sata sua continue depa-
scebant. At simul cū illis uenatus est pelargū, qui
pede tentus, rogat agricolam, ut eum soluat, missumq;
faciat, cum non sit grus, nec specie anser, sed pelargus
auium piissimus, qui parentibus semper deseruit, nec
illos in senecta deserat unquā. Ei agricola surridēs ait.
Quae dicis haud me fugiunt, nam qui sis, probe teneo,
sed his simul captus cum sis, his quoq; simul est mo-
riendum. Fab. significat, quod qui cum improbis
quopiam deprehenditur crimine, pari poena plectitur
cum illis.

DE AGNO ET LVPO.

Agnus in domo bene clausa existens, cum lupum
ad se uenientem perspicit, illū conuitijs, & ma-
ledictis persequitur. At lupus inquit ei, nō tu sed
locus inaccessibleis mihi conuitia dicit. Fabula sig-
nificat quod locus & tempus faciūt timidos persape au-
daces.

DE LEONE ET CORVO.

N 2 Iuppiter

Iuppiter uolatilibus regem creare uolens, diem concilij auibus indixit, ut qui speciosior esset, rex sibi constitueretur. Quā rem praesentiens coruus, ac suae deformitatis conscius, pennis aliorum hinc inde collectis se decorauit, ac speciosissimum omnium se reddidit. Adest dies praefinitus, ueniunt ad concilium aues, Iuppiter coruum ob pulchritudinem cum regem auibus creare uellet, id aues indigne ferentes, quaeque suas a coruo extrahunt pennas. At coruus alienis pennis cum esset exutus, coruus, ut erat, demum remansit.

☞ Fabula significat, quod qui rebus pendet alienis, illis amissis, quisnam ipse sit, cuique liquido patet.

DE TVBICINE QVODAM.

Tubicen quidam tubae sonitu pugnatum ciebat exercitū. Ab hostibus deinde per insidias captus miranda uoce clamabat. Ne abs re ac frustra occidere me uelitis, ego quidem non pugno, nec praeter tubam, quippiam aliud possideo. Qui eum uinctum ducebant huiusmodi uerba contra reddiderunt. Hanc ob rem morte dignior es iudicandus, quod cum hostibus manum conferre deuitans, alios sonitu ad pugnam hortaris. ☞ Fabula significat, quod grauiori poena sunt iudicandi, qui cum ipsi iniuriam non agant, alios ad iniuriam agendam impellunt.

DE FABRO, ET CANE.

Faber quidam catulum habebat, qui dum ipse fer-

TUMB

rum cuderet, continue dormiebat. Cum uero manduca-
bat, canis statim surgebat, & quæ sub mensa erant de-
iecta ceu ossa & alia huiusmodi, sine mora corrode-
bat, quam rem animaduertens faber ait ad canem, heus
miser quid faciam nescio, qui dum ferrum cudo, conti-
nue dormis & segnitia teneris. Rursum cū dentes mo-
ueo statim surgis, & cauda mihi applaudis.

☞ Fabula significat, quod secordes & somnolenti,
qui ex aliorum uiuunt laboribus, graui censura sunt co-
ercendi.

DE MVLA QVADAM.

MVla quædam nimio ordeo pinguis effecta, ni-
mia pinguedine lasciuebat, secum inquiens.
Pater mihi equus fuit, qui cursu celerrimus
erat, & ego ei per omnia sum similis, parū post cōtigit,
quod oportuit mulam quantum potuit currere, sed cum
cursu cessauit, heu me miseram, inquit, quæ equi filiam
me esse putabam. At nunc memini asinum mihi patrem
fuisse. ☞ Fabula significat, quod stulti in prospe-
ris seipsos dediscunt, sed in aduersis suos persepe recog-
noscunt errores.

DE THYNO ET DELPHINO.

THynus cum eū delphinus persequeretur, magno
elatus impetu ac stridore, a uehementi fluctu in
insulam defertur, eundemq; in scopulum a flu-
ctu eodem delphinus dum se putat capere thynum, ipse

quoq; desertur, thynus conuersus, cum delphinum ex=pirantem animam perspicit, secum ipse ait, mors mihi molesta admodum non est, ex quo mortis authorem mori simul mecū perspicio. Fab. significat, quod qui uis aduersa leuius fert, cum aduersitatum authores eadem aduersitate opprimi perspicit.

DE MEDICO QVODAM.

Medicus quidam cū quē curaret egrotū eū mori contingeret, efferentibus funus aiebat. Vir iste si se uino abstinuisset, & clysterijs usus fuisset, eum mori non contigisset, ex his qui aderant quispiam medico haud infacete ait. Heus medice, ista consilia cum prodesse quibant, dicenda fuerūt, non nunc, cū nihil ualeant prodesse. Fabula significat, quod ubi haud prodest consilium, id eo tempore dare, est sane amicum deludere.

DE AUCVPE.

Auceps aucupatū calamis uiscoq; tetendit, & cū turdum canere arboris de super rannum aspexit, ut eum caperet, calamos erexit. At inter ambulandum pede altero uiperam calcavit, morsusq; ab ea cum iam iam ob uenenum se deficere persensit, Heu me miserum, ingenuit, qui dum alium capere festino, alter ad mortem me est aucupatus.

 Fabula significat, quod quæ contra alios facere nitimur, ea persepe ab alio ipsi patimur.

De Casto

DE CASTORE.

Castor est animal quadrupes, qui in paludibus se nutrit, eius testes varijs medelis vtilis esse dicuntur. Itaq; cū quispiam eum sequitur, suæ persecutionis causam non ignorans, ac pedum velocitati fidens, quantum potest fugit, usq; quo ad locum ne videatur, saluus deueniat, atq; ibi testes excidens, in venatores, cum sibi appropinquant, proijcit. Et isto pacto a venatoribus se eripit. Fabula significat, quod sapiens, vt a periculis se eripiat, nihil intentatum deserit.

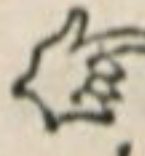
DE PVERO OVES PASCENTE.

Pver quidā cū oves eminentiori in loco depasceret, sæpius clamabat, heus o a lupis mihi succurrite. Qui circum aderant cultores agrorum, cultum omittentes, ac illi occurrentes, atq; nihil esse comperientes ad opera sua redeunt. Cum pluries puer id ioci causa fecisset, ecce cum lupo pro certo adesset, puer vt sibi succurratur serio clamat. Agricola id verum non esse putantes, cum minime occurrerent, lupo oves facile perdidit. Fabula significat, quod qui cognoscitur mentiri, ei veritas postea non creditur.

DE CORVO, ET VULPE.

Corvus cū carniū frustū rapuisset, arbore quandā supersedit, vulpes eum suspiciens, atq; carnes sibi cupiens, illum arte aggreditur. Stans igitur sub arbore, corvum laudare occipit aiens, O quam

N 4 magna

magna auis est hæc, quã speciosa, quam uenatrix, quam formosa, hanc decuit esse auiũ regem. Nam omnia regia super alias sibi sunt aues, si modo uocẽ haberet. His laudibus coruus inflatus & dici mutus haud ualens pati ulterius, dum magna uoce crocizat, carnes humi decidunt. Illas cum uulpes rapuisset, conuersa inquit ad coruum. Heus corue, omnia decora tenes, modo mente haud careres. Fabula significat, quod qui adulatoribus nimium credunt, hi quæ non putant, in aduersa sæpius incidunt.

DE CANE, ET LVPO.

Canis cum ante aulam dormiret, lupus superueniens, eũ statim cepit, & cum ipsum occidere uellet, canis ne eũ occideret rogauit. Inquiens, heremi lupo, nũc me occidere noli, nam ut uides, tenuis sum, gracilis & macilentus. Sed herus meus nuptias in proximo factururus est, ubi si parum me expectas, ego opipare manducans, atq; pinguior factus ero tibi utilior. Lupus his uerbis fidem habens, canem dimisit. Paucos post dies Lupus accedens, cum canem domi dormientem repperit, stans ante aulam canem rogat, ut sibi promissa præstet. Ei Canis haud rustice, inquit, Heus lupo, si ante aulam decætero me repereris haud amplius nuptias expectes.

 Fabula significat, quod sapiens cum periculum uitat, ab illo postea continuo cauet.

DE CORVO AEGROTANTE.

CORUUS

COruus cum egrotaret, matrem rogauit, vt sua pro sanitate deos præcicaretur, inquiēs, mater noli plorare, sed deos potius præcare, ut sanitatem mihi restituāt. Ei mater scite respondit, quem deorū tibi fore propiciū putas? cum nullus sit, e cuius aris sacra non rapueris. Fabula significat, quod qui in prosperitate quemuis offendit, in aduersis amicum sibi reperit neminem. DE CANE carnes portante.

CAnis ore ferens carnes, ac flumen transiens, cum sub aqua umbram prospexit, putauit aliū esse canem, qui plus carniū, deferret. Itaq; quas ipse ferebat, eas carnes sub aquas ire demisit, & ut umbrā caperet, semouit, sed carnes & umbram, quæ sane nihil erant, simul perdidit. Fabula significat, quod cupiditate plus semper habendi, quæ tenemus, ea sæpenu mero perdimus.

DE LEONE ET RANA.

LEo cū ranā magniloquacem audiret, putans aliquod magnum animal esse, se retrouertit, parūq; stans, ranam e stagno exeuntem uidet, quā indignabundus statim pedibus calcavit, aiens nullum amplius ut te respiciat animal clamore mouebis.

 Fabula significat, quod apud verbosos, præter linguam nihil reperitur. DE LEONE SENE.

LEo cum senuisset, nec victum sibi quærere posset viam machinatus est, qui alimenta haud sibi desint.

N S sint.

sint. Ingressus igitur speluncam, grauius se egrotare iacens simulabat. Animalia illum uere egrotare putantis, uisitandi gratia ad eum accedebant, quae leo capiens singulatim manducabat. Cum multa animalia iam occidisset, vulpes leonis cognita arte, aditum speluncae accedens, leonem quo ualeat pacto exterius stans rogat, ei leo blande respondens ait. Vulpes filia, cur non intro ingrederis ad me? Ei uulpes non illepide ait, quoniam here mi animalium ingredientium perplura equidem vestigia cerno, sed egredientium vestigia nulla. Fabula significat, quod homo prudens quia pericula eminentia prouidet, illa facile deuitat.

DE LEONE, ET TAVRO.

LEo ingentem taurum per insidias sequens, cum prope accessit, eum uocauit ad coenam inquiens, amice ouem occidi, hodie mecum si placet coenabis, Taurus leoni morem gerens, ut discubuerunt cum multos lebetes, nec non magnos & plures obeliscos paratos conspiceret, & ouem ibi nullam adesse, e uestigio abiit, quem leo abeuntem perspicuens, cur abiret rogauit. Ei taurus haud inurbane respondit, non de nihilo equidem abeo cum instrumenta non ad ouem, sed ad taurum coequendum uideam esse parata. Fabula significat, quod homines prudentes minime latent improborum artes.

DE LEONE, ASINO ET VULPE.

Leo

LEO, Asinus & vulpes conflata inter se societate, uenatum exeunt, cum multā prædam cepissent, Leo asino mandat, ut prædam diuidat. Asinus cum eam in tres partes æquales esset partitus, optionem capiendi socijs dedit, quam partionem leo indigne ferens ac dentibus frendens, a diuisione deposuit eum mandauitq; vulpi, ut prædam ipsa partiretur. At vulpes illas tres partes in vnum colligens, ac præda nihil sibi seorsum relinquens, leoni omnia tradidit. Tunc leo vulpi ait, quis te partiri edocuit? inquit ex tempore vulpes, asini periculum id me facere instruxit.

☞ Fabula significat, quod aliorum pericula homines faciunt cautiore.

DE Leone cuiusdam Rustici filiam amante.

LEO cuiusdam rustici filiam amabat, illā cū habere cuperet, patrem uirginis rogauit, ut sibi nubere ipsam assentiret. Ei rusticus ait, nullo pacto se assensurum quod filia bestiae nubat, Cū illum Leo torue aspiceret, ac dentibus frenderet, rusticus mutato consilio ait, se cupere ei filiam nubere, modo dentes & ungulas prius cædat, euellatq; , quoniam uirgo illis rebus longe terretur. Leo id postquam præ nimio amore fecit, rusticum adiens, filiam sibi dari postulat. At rusticus leonem cum ungulis & dentibus perspicit in ertem, arrepto fuste ipsum frequens pulsando persequitur. ☞ Fabula significat quod, qui inimicis se committit,

mittit,

mittit, de facili perit. DE LEENA ET VVLPE.

Leena cū a uulpe sepi⁹ exprobraretur, quod quo libet partu unū dūtaxat pareret catulū, ait, Vnū sane, at pol leonem. Fabula significat, quod pulchritudo haud inopia rerum, sed in uirtute cōsistit.

DE LVPO, ET GRVE.

Lvpus in gutture osse retento, cū longe cruciaretur, grui prætium obtulit, si illud e gutture extraheret. Grus rostro cū os e gutture extraxit, praecium sibi promissum expostulat. Ei lupus surridens, simulq; acuens dentes ait, satis praetij tibi esse debet quod ex lupi ore caput sine lesione eduxeris. Fab. significat, quod apud improbos gratitudo non parua habetur, si pro obsequio quis detrimentum non recipit.

DE LVPO, ET AGNO.

Lvpus cū agnū inuenisset errantem, cum nō cepit fortissima manu, sed causam quaesivit, qua iure uel iniuria eū comederet, igitur agno uerba huiusmodi fecit. Tu mihi abunde iam diu intulisti iniurias. Agnus gemendo ait, quo modo id fieri potuit, cum nuperrime uenerim ad lucem. Lupus denuo ait. Agrum mihi pascendo deuastasti. Agnus, inquit, cum dentibus etiam caream, id facere nequiui. Lupus rursum ait, Ex meo quoq; fonte bibisti. Ei inquit agnus, quo pacto id fieri potuit, cum aquam ex etate nondum biberim, sed lac matris cibus & potus adhuc mihi sit. Lu-
pus de

pus demum ira concitus ait, licet tua soluere nequeant
argumenta, coenare tamen opipare intendo, agnumq;
cepit, ac illum manducauit.

☞ Fabula significat, quod apud improbos ratio &
ueritas locum haud habent.

DE Duobus gallis intra se certantibus.

Duo galli inter se ruri certabant, qui gallinaria
prior dux erat, cū ab altero superatus esset, præ
uerecūdia se abscondit, alter uero uictoria elat-
tus domus tectum statim superuolans, uehementi ala-
rum plausu cantuq; significat se riualem suum pugnan-
do superasse, & de aduersario ferre trophæum, dum
hæc & huiusmodi iactabundus uoce crocizat, ecce aqui-
la cibi indiga, ex alto deuolans, gallum unguibus ra-
pit ac pullis suis in alimoniam contulit. Quam ob rem
qui uictus fuerat gallus prospiciens, ceu ex hoste trium-
phans, in publicum uenit, ac solus gallinis libere potis-
tur.

☞ Fabula significat, quod qui prosperis nimium fi-
dit, in aduersa sæpius præceps incidit.

DE VATE QVODAM.

Foro urbis medio quidam uates, cuiuis sortē aperi-
ebat futuram, quamobrem magna hominum fre-
quentia stipatus, dum uni & alteri suam ape-
rit sortem, ei nunciatur, res suas furtim domo esse ab-
latas, quo audito domum curriculo dum abiit, quidam
ei obuiam.

ei obuiam factus ridicule ait. Cur alios quid esset futurū monebas, qui tuæ sortis nescius fuisti?

☞ Fabula significat, quod homines nequam corrigunt alios, & sua crimina scire se negligunt.

DE FORMICA, ET COLUMBA.

FORMICA sitiens in fontem descendit, ubi dū bibere uult in aquam cecidit. Columba quædam arborem fonti eminentem supersedens, cum formicam aquis obrui conspiceret, ramulum ex arbore rostro continuo frangit, ac sine mora deijcit in fontem, ad quem formica se applicans, ex aquis in tutum se recepit. Obiter auceps quidam aduenit, & ut columbam uenetur, calamos erigit. Formica id percipiens, pedem alterum mordit aucupi, eo dolore auceps concitus, calamos demittit, quorum strepitu columba territa, ex arbore au fugiens, uite periculum euasit.

☞ Fabula significat, cum bruta in beneficos grata sint, eo magis esse debent, qui participes sunt rationis.

DE VITULO ET CERVA.

VITULUS ceruæ aliquando ait, cum magnitudine sis maior canibus, & pedum celeritate cursu uelocior, & ad pugnam longe cornibus munitior, cuius rei gratia mater tantopere canes reformidas? ei cerua, inquit, surridens. Quoniam fili, licet quæ dicis, omnia possideam, canum latratum ferre non possum, sed præ timore fugam statim arripio.

Fab.

☞ Fabula significat, quod qui natura timidi sunt, apud eos, ut audeant, nulla ualet hortatio.

DE APE ET IOVE.

Apes quæ ceræ mater existit, quondam accedens ut dijs sacra faceret, Ioui domum obtulit mellis. Qua oblatione Iuppiter lætus, iussit sibi concedi quicquid ipsa precaretur. Apes igitur rogans, ait Illustrissime deus decorum, ancille tuæ concedere uelis, ut quicumq; ad alueare pro rapiendo melle accesserit, is simul ac pupugero eum, continuo moriatur. Qua rogatione Iuppiter diu ambiguus, quoniam genus mortalium longe amabat, demum api ait, Satis sit tibi, quod quicumq; alueare pro rapiendo melle accesserit, si eum pupugero, & in punctura stimulum dimiseris, continuo ipse moriatur tibiq; uita sit ipse stimulus.

☞ Fabula significat, quod inimicis quandoq; mala precamur, quæ in nos sæpius uertuntur.

DE MVSCA.

Musca, quæ in ollam carniū deciderat, cū se in brodio suffocari sensit, secum ipsa ait, Ecce tantum bibi, tantum comedi, tantum me laui, quod iure satura mori possum.

☞ Fabula significat, quod prudentis est id potenti animo ferre, quod vitari minime potest.

De

DE Adulescente quodam & Hirundine.

Adulescens luxuriosus, cum bona patris cōsump-
sisset solaq; uestis remansisset, uisa ante tem-
pus hirundine, aestatem iam adesse existimans,
ipsam quoq; vendidit uestem. Sed hyeme denuo orta,
cum immenso cruciaretur frigore uisa rursus hiru-
dine, quæ & ipsa frigore obibat, ait, O pessima auis,
quæ me & te pariter perdidisti.

☞ Fabula significat, quod quæ suo tempore non fi-
unt, ea diu stare nequeunt.

DE AEGROTO ET MEDICO.

Ager a medico rogatus quo pacto se habuis-
set, plusquam esset opus, seq; sudasse respondit.
Id bonum fuisse, medicus ait. Secundo rogatus
ab eodē quomodo se haberet, inquit egrotus, vehementi
frigore fuisse comprehensum. Id ad salutem fore, medi-
cus quoq; ait. Tertio ab eodem rogatus quo pacto se ha-
buisset, inquit egrotus, cum difficultate digerere potuis-
se, Rursus medicus ait, id ad salutem optimum fuisse.
Deinde ex domesticis cum quidam egrotum interro-
garet, quomodo ualeret. Illi æger ait. Signa ad salutem
ut medicus ait, perplura & optima sunt, illis tamen di-
spereo signis.

☞ Fabula significat, quod qui ad voluptatem loquun-
tur illis aures præstare quis non debet.

DE LIGNATORE QVODAM.

Lignator

L Ignator quidā dū iuxta flumē deo Mercurio dictum ligna cæderet, securis casu decidit in flumen, Multo igitur mœrore cōprehensus, iuxta fluminis ripam gemens consedebat. Mercurius misericordia motus lignario apparuit, suiq; fletus causam rogavit quā simul ac didicit, securim auream deferens, utrum quam perdiderat, illa esset rogavit, ac eam pauper suam esse negavit. Secundo Mercurius alteram detulit argenteā, quā cū paup ille suā quoq; eē denegaret. Postremo Mercurius ligneam sustulit, illam suā esse cum pauper assentiret, Mercurius cognoscens illum esse hominem uerum, iustumq;, oēs sibi dono dedit. Accedens igitur ad socios lignarius, quod sibi acciderat aperit. Unus ex socijs id experiri uolens, cum ad flumen accessisset, securim in aquam deiecit, deinde flens in ripa consedit, cuius Mercurius fletus causam doctus, securim auream afferens si quam perdiderat illa esset, rogavit, quam cum suam esse assereret, Mercurius cognita eius impudentia ac mendatio nec auream, nec suam quoq; tradidit.

 Fabula significat, quod quanto deus propitior est probis, eo improbis existit infestior.

DE ASINO ET IOVE.

A Sinus olitori cuidam seruiens, cū multū comederet, & parū laboraret, Iouē exorauit, ut alium dominum sibi mutaret. Itaq; Iuppiter mandat ut figulo ueneat, Apud quem, asinus cum laboraret, in

O

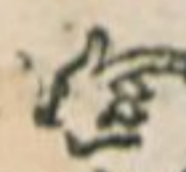
depor=

deportando lutum, lateres, tegulas, & huiusmodi, secundo Iouem precatur, ut alio deseruiat domino. Iuppiter iterum mandat, ut coriario uenundetur. Cui asinus multo cum labore, & pauco cibo seruiens, heu me miserum cum gemitu ait, qui dominos omittens meliores, ad deteriores perueni, apud quem, ut uideo, corvium meum etiam post mortem cruciabitur.

 Fabula significat, quod priores dominos tunc serui desiderant, cum deteriores experiuntur.

DE LEPORIBVS ET RANIS.

Lepores in unum simul conuenerunt, ubi cum de miseria ipsorum innata dolerent gementes, quod uita eis, quam ceteris animalibus data esset miserior quoniam homines, aquilae, & canes ad mortem eos usque persequerentur, decernerent, melius sibi fore semel mori, quam in uita tam misera diutius permanere. Hoc certo consilio, ut se in stagnum precipitent, dum ocius tendunt, ranae quae super stagni ripa astabant, ut strepitum audiunt, in stagnum desiliunt, seque aquis submergunt, quam rem qui lepus praebat cum conspicatur, reliquis ait, state nam nobis sententia mutanda est. Quippe ut liquido uidetis animalia, quam nos, magis timida reperiuntur.

 Fabula significat, quod cum miser miseriorem aspicit suam equius miseriam fert.

DE ASINO ET EQVO.

Asinus cum equum alimonia & otio diligenti cura

tura abundare perspiceret, eum longe beatiorem esse commendabat, seque nimium infœlicem dicebat. Qui cum multum laboraret, et ad saturitatem de paleis haud haberet. At cum tempus belli aduenit, miles armatus equum ascendit, at cum medios decurrit in hostes, equus mucrone percussus, cadit humi prostratus. Quem asinus prospiciens ingemuit, eiusque misertus, sui animi sententiam mutauit.

☞ Fabula significat, quod cum paupertate quæ mater est quietis quis conuenire debet, potius quam locupletioribus inuidere.

DE ASINO ET LVPO.

Asinus quidam pede altero sentem calcavit, claudusque factus, cum lupum ad se uenientem cospiceret, nec fugere posset, miserabili uoce inquit. Heus lupe demorior equidem e dolore, sed ex quo opus est ut tibi et coruis futurus sim cibus, obsecro quatenus tua benignitate sentem e pede uelis extrahere, ut munere tuo, extremum sine dolore obeam diem. Dum sentem dentibus lupus euellit, asinus eum calce percussit. Lupus deinde naso, fronte ac dentibus perfractis, heu me miserum exclamat, iure hoc patior, deplorando reiterat, qui cum essem coquus, medicus esse uolui.

☞ Fabula significat, quod quam quisque nouit, ea se exerceat arte.

DE MULIERE ET GALLINA.

O 2 - Mulier

Mulier quaedam gallinā habebat quæ aurea cōtinua oua pariebat, putans igitur totam intus auream esse illam occidit. Sed cū alijs gallinis esse similē reperit, ubi diuitem fore se putauit, quem primo quæstum habebat, eum plus habēdi cupiditate amisit.

☞ Fabula significat, quod plus habendi cupiditate id sepe perdimus quod habemus in manibus, lucrum.

DE RANA ET VVLPE.

Rana palude existens, cæteris animalibus clamando cū profiteretur se medicam esse, pharmacorū q̄; peritam, ei uulpes uenustissime ait, Qui alios curaueris, cum claudicantem curare te nescias?

☞ Fabula significat, quod alios docere quis non potest id, quod haud didicerit?

DE SERPENTE ET AGRICOLA.

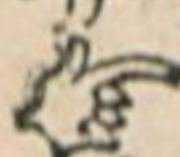
Serpens ante agricolæ cuiusdam domū latebras habens, cū ab agricolæ filio esset percussus, tā acriter ipsum momordit, quod morſu ex illo puer repente obiit. Hac re cognita, magnus inter parentes gemitus oritur. Tunc pater mœrore concitus accepta securi, serpentē ut occideret persequitur, uibransq̄; securim, ut serpentem percuteret, extremum caudæ eius cecidit, deinde uolens pacem cum serpente conficere acceptis farina, aqua, sale, & melle, ad reconciliandam inter se amicitiam uocat serpentem. Ei serpens sub petra latēs, sibilādo, ait. Frustra laboras bone uir, nā inter nos amicitia

amicitia fore non potest, Quippe dum me sine cauda aspexero, & tu tui filij sepulchrum, quieti animo esse nequibimus. Fabula significat, quod dū iniuriarū recens uel maxime extat memoria, odia tolli minime queunt. DE GALLINA ET VVLPE.

Vulpes gallinarū tugurium ingressa, cū gallinam nido egrotantem aspexit, eam rogauit quomodo ualeret. Cui gallina prompte respōdit meliuscule me habere, si hinc abires soror. Fabula significat, quod inimicorum præsentia nimium est molesta.

DE VIATORE.

Viator quidam cū multā uia uiasset, uotum Mercurio uouit, qd' si quid reperiret, eius rei mediū sibi offerret. Forte igitur adinuenit perā amigdalis dactulisq; refertam, & cum putaret id esse argentum, peram capiens, amigdalorum nucleos & carnes dactulorum ipse comedit. Deinde templum Mercurij ingressus, atq; aram manibus tenens, uerbis ridiculis inquit ad eum. Totum Mercuri nunc persoluo tibi. Nā quas equidem res adinueni, earum tibi offero medium, ossa scilicet dactulorum ac testes amigdalorum.

 Fabula significat, quod homines auaritia deorum efficit contemptores.

DE LEONE ET HOMINE.

Leo & homo cum semel simul uiam uiarent, ac inter uiandum se quisq; uerbis commēdaret, ecce

O 3 lapideæ

lapideæ occurrunt colūnæ, in quibus erat incisum, quod homo suffocabat leonem, quam sculpturam homo leoni ostendens ait, hic uidere licet, quanto homines leonibus ac feris omnibus præstantiores sunt, ac robustiores. Ei leo prompte respondens inquit, Si apud leones essent ceu apud homines, qui sculperere scirent, plures a leonibus homines, quam ab hominibus leones suffocari sculptos uideres.

☞ Fabula significat, quod homines iactabundi fingunt se fecisse quæ facere nunquam tentarunt.

DE VVLPE QVADAM.

Vulpes cum racemos uuarum plenos iam ac maturas prospiceret, cupida de illis manducare, omnem uiam machinata est, qua illos comprehendere posset. Sed cum omnem uiam frustra tentasset, nec desiderio suo satisfacere quiuisset, mœstitiã uertens in gaudium ait. Racemi illi adhuc nimium sunt acerbi.

☞ Fabula significat, quod prudentis est fingere se ea nolle, quæ consequi non posse cognoscit,

DE PVERO ET SCORPIONE.

Puer quidam ruri uenabatur locustas, & cum scorpionem capere uellet, scorpio simplicitate eius cognita, ait ei, Heus puer, dege in pace, ac manum abstine, si non uis totus perire.

☞ Fabula significat, quod qui ad utranq; partem cogitat, is quæ sequi & quæ uitare debeat, probe tenet.

De Venæ

DE VENATORE ET PERDICE.

Venator quidā cū quā ceperat perdicē occidere uellet, perdix gemens huiusmodi uerba fecit ad eū. Heus perdicum auceps, si me missam feceris ac uita donaueris, alios perplures conducā tibi perdices. Ei auceps apposite respondit. Nūc eo magis occidi dignā iudico, quod amicos per insidias perdere polliceris. Fabula significat, quod qui sibi charos perdere dolore querit, is præceps in pericula incidit.

DE LEPORE ET TESTVDINE.

Testudo cum eius pedes lepus derideret, surridens inquit ad eum, si periculum in cursu feceris, quæquam tu uelocior sim, liquido cognosces. Cui lepus ait, te profecto fugit, quid mei ualeant pedes, sed iudicem eligamus, qui cursum & terminum nobis diffiniat. Igitur eligunt uulpem brutorum omnium sagacissimam, quæ ut locum & cursus terminum constituit, testudo omni segnitie ac negligentia semota, iter arripiens haud quieuit, donec ad terminum peruenit. Lepus uero pedibus fidens, ubi paululum quieuit, somno excitatus, quantum pedes ualuerunt, ad terminum cucurrit, ibiq; cum testudinem quiescentem reperit, se cum rubore fatetur a testudine superatum.

 Fabula significat, quod studio & diligentia, non corporis uiribus, res uel maximæ conficiuntur.

DE SALICE ET SECURI.

O 2 Securis

SEcuris cū salicem cæderet, ex ea ipsa cuneos fecit, quibus salicem facilius sciaderet. Quam rem præsentens salix, gemens euulansq; ait. Non tantum de securi quæror, quæ hominum manibus me scindit, quantum de cuneis, qui fiunt ex corpore meo.

☞ Fabula significat, quod in aduersis, non ueri amici infestiores amicis, quam inimici sæpius reddunt.

DE PVERO QVODAM FVRE.

PVer quidam e ludo literario librū socio clam aufereus, suæ matri tradidit illū, quem mater cū libenter accepisset, nec filium castigasset. Rursus puer alij uestem clam abstulit, atq; matri quoq; detulit quam cum mater etiam libenter accepisset, puer castigatione carens, cum plura in diem ac maiora crescentibus annis furaretur, demum publice captus ceu furtereus, per quæstores, publice damnatus est mortis. Sed cum ad locum iustitiæ duceretur, eumq; mater gemen-da sequeretur, impetrata uenia ut matri ad aurem unū loqui uerbum ualeret, ad eam conuersus, atq; os auri matris adhærens, uti quippiam secreto dicturus, aurem dentibus sibi abscidit. Mater uero præ dolore exclamans, mala sibi imprecatur. Tunc qui eum ducebant, cum supra modum criminarentur, non solum furti, sed quod iam impius fuerit in matrem, Ille absq; rubore inquit ad eos. Nemini uestrum sit mirum quod aurem matris dentibus abscidi. Ipsa enim huius meæ perditionis
author

author & causa est. Quippe si me castigasset, cum ei librum detuli quem socio e scholis primum clam abstuli, omissis præ timore uerberum furtis, ad hoc in præsentia genus turpissimæ mortis non peruenissem.

☞ Fabula significat, quod qui in delinquendo ab initio non castigatur, facinorosior in diem efficitur.

DE PASTORE ET MARI.

Pastor quidam iuxta littus maris, pecudes pascens, cum mare ipsum semel placidum aspiceret, nauigandi studio captus, oues pro dactulis commutauit, quibus naui impositis, cum altum iam nauigaret, & tempestate sine spe salutis fluctuaret, quæ in naui sunt, ea omnia proiecit, atq; in portum uix se recepit. Denuo cum oues pasceret, ac rursus mare tamen tranquillum uideret, suo consocio ipsam maris tranquillitatem commendanti ridicule ait, mare iterum dactulos cupit.

☞ Fabula significat, quod usus & peritia nos reddunt in periculis cautiores.

DE PVNICA & malo Arboribus.

Punica & malus arbores de pulchritudine contendebat, cum diu inter se uarijs, & acerbis contentionibus certassent, rubus ex proximo sæpe huiusmodi contentiones accipiens, accessit ad eas, atq; inquit. Satis iam satis certatum inter uos est, quiescite admodum & contentionibus finem imponite.

O S

Fabula

☞ Fabula significat quod minores, maiorum lites sepe numero componunt.

DE TALPA ET MATRE.

TAlpa cæcum natura animal est. Hæc aliquando matri ait. Ingentem sentio odorẽ, paulo post, rursum ait, excelsam aspicio fornacem. Tertio item ait, malleorum sonitus audio fabriles. Ei mater comiter ait. Heus filia, tu uti percipio, non solum oculis, sed naso & auribus orba existis.

☞ Fabula significat, quod homines iactabundi, cum magna profitentur, tunc uel maxime in minimis redarguuntur.

DE VESPIS PERDICIBVS.

& Agricola.

Vespæ semel, & perdices siti concitæ, cum simul conuenissent, ad rusticum quendã tendunt, potiõ ab eo petentes, atq; pollicentur, quod sibi pro aqua larga referrent gratias. Quippe perdices uineam sibi eo fœdere promittunt, quod plenos uites producent racemos, Vespæ uero, se uineam circuiendo custodire, ac fures inde amouere large offerunt. Quibus agricola inquit, duos habeo boues, qui cum nihil promittant eandem hanc operam nihil minus præstant. Itaq; satius est mihi, illis quam uobis aquam exhibere.

☞ Fabuia significat, non esse illis subueniendum, qui nauci & inutiles sunt.

De Ioue

Cum Iuppiter nuptias celebraret, cuncta animalia sibi munera obtulerunt, quæq; pro uiribus suis, uerum enim serpens rosam legit, illamq; ore tenens Ioui obtulit. At Iuppiter ut eum aspexit, palam inquit, ab omnibus dona libenter equidem accipio, uerum a serpente id haud quaquam facio.

☞ Fabula significat, quod improborum munera, non esse sine dolis, qui uis prudens sibi persuadere debet.

DE SIMIA.

Simia duos catulos parere fertur, quorum ad unum dumtaxat afficitur, & ex affectu illum diligentissime nutrit. Alterum uero odit negligitq;. Contigit autem quod qui in delitijs habebatur, a simia in somnis fuit suffocatus, quamobrem qui neglectus erat. ad perfectam usq; ætatem ceu matris delitijs, fuit educatus.

☞ Fabula significat, quod hominum prudentiam fortuna proculdubio superat.

DE PVLICE.

Pvlex cū quendam morsu aliquādo stimulasset captusq; rogaretur, quis nam esset, qui membra sibi depasceret, ait se ex eo animalium genere esse quibus a natura datum esset, ut eo pacto uitam uiuant nec eum occidere uelit, cum multum mali facere ipse sibi nequeat, At homo ille surridens inquit ad eum, eo magis

magis meis necaberis manibus, quoniam nec multum, nec parum, abs re quempiam ledere licet.

☞ Fabula significat, quod malorum, licet parum, uel multum delinquant, misereri haud oportet.

DE PVLICE ET HOMINE.

Pulex suo solito more saltans, super hominis pede resedit, illumq; morsu acriter pupugit. Qua punitione homo ille grauiter concitus pulicem cepit ac unguibus obtundere uoluit. Sed pulex manibus exiliens mortem uitauit. Tum homo exclamans ait. O Hercules malorum extinctor, ecquid mihi in hunc opprimendum praesens non fuisti?

☞ Fabula significat, quod non in minimis, sed in magnis arduisq; rebus a dijs auxilium quis implorare debet.

DE FORMICIS ET CICADA.

Hymis erat medium, cum formicae sparsam triticum apricabant. Quod cicada aspiciens, cum inedia conficeretur, accessit ad eas, ac triticum pro alimonia ut sibi concederent, orauit. Et cum formicae eam rogarent quidnam aestate fecerit, num segnis, et otiosa eo tempore steterit. Illis cicada ait, neq; segnis aut otiosa steti, sed cantu cecini, quo laborem uiuantibus leuabam. Qua re audita, formicae subridentes inquit. Si aestate cecinisti ut uiantes delectares, nunc salta ne frigore conficiaris.

Fabula

 Fabula significat quod qui, quæ faciendæ sunt suo tempore, non fecit, is in angustias quando non putat incidit.

DE VIRO, ET VXORIBVS.

Tempus erat ueris, quo quidam in delitijs educatus, cum nec iuuenis, nec senex esset, semicanus enim erat capillos, duas simul duxit uxores, unam quidem natu grandem, alteram uero iuniorem. Cum omnes eandem habitarent domum, uxor anus ut uirum in amorem suum totum pelliceret, quotidie uiro caput pertractans nigros sibi euellebat capillos. Pari studio iunior ut ab anus consuetudine illum amoueret, albos euellit capillos. Postremo ita illum depilarunt, quod caluum atq; ridiculum non sine summo opprobrio uirum reddiderunt.

 Fabula significat, quod nulla melior salus senibus existit, quam foeminis carere, & maxime iunioribus, nisi penitus obrui se uelint.

 Fabularum Aesopi, Finis.

GVILLELMVS CANONICVS

Diui Aurelij Augustini Florentio suo
illustri Baroni Iselsteino.

S. D.

Fabulas

ABVLAS AESOPI CVM
ex oratione ligata in solutam
uertiffem, tibi Florētiffime Flo
renti dicare placuit, q̄ enim
sis amans literarum ex meo An
tonio uiro literatiffimo facile in
telligo. Nam eū tu quidem quod
eruditū fcires, acciuffi, & is tui amantiſſimus eſt, cū ob
alia quædam, tum ob amorē tuū erga literatos. Neq; il
lud præterire debeo, me quoq; a te uehementer amari,
& te commendante magiſtro Antonio ſuccenſum deſide
rio noſtri. Apprime ſane dicere ſolet, qui genere ſit il
luſtris, eum eſſe amicū & familiarem literarum, quæ
ut cætera commoda earum ſileam uel ſolæ adeo faciunt
immortalem, erit autem harum fabularum lectio tibi,
ut opinor, utilis, quippe ubi multa ad bene uiuendum
appoſita inuenies, grata certe earum lectio, & non po
teſt non eſſe iucunda. Hactenus autem eas illis, qui
alias complures ſcripſerunt fuiſſe neglectas ſatis mi
ror, nec equidem tamen ſcripturus fuiſſem, ni & Titus
Liuius harum in hystoria meminiffet, & Flaccum no
ſtrum in epistolis uſum uiderem, & Quintilianum in
ſtitutionum libris utendum ſuadere cernerem. Sed ſatis
iam exordij. Illud te admonitum uelim, ne ſis inſcius, ani
mantes, quæ iam mutæ ſunt, olim fuiſſe loquaces. Va
le, & me, ut facis, ama,

Petri

PETRI AEGIDII ANTVERPIANI

Endecasyllabon, ad Lectores.

Quisquis noscere fabulas iocosas.
Aesopi cupis, hunc nouum libellum,
Limatum, nitidum, eruditulumq;
Vili tibi compara moneta.
Quo nec tersior est, uenustiorq;
Nec iucundior est, facetiorue
Seu purum inspicias stilum latinum.
Seu tu bestiolas legas loquentes.
Quin & sensiculis scatens amœnis.
Ut uita institucnda, cuiq; monstrat.
Hunc nec barbaros ore zoileo
Pinset, deprimet, atq; lancinabit.
Hunc uel religiosuli probabunt.
Qui fracti piceo caput cucullo,
Ipsis sunt Cynicis seueriores.
Nullus quippe docet seros amores,
Vel (quæ ledere testulam iuuentæ.
Possent) illecebras licentiores.
Sed quid plura moror? libellus iste
Prorsus nobilis, elegans, latinus
Horarum est simul omnium libellus.

LIPSIÆ EXCVDEBAT

Nicolaus Faber. ANNO. M. D.

XXXII.

LIPSIÆ ERICVDI DAT
NICOLAI ERIC. ANNO. M. D.
XXXII.

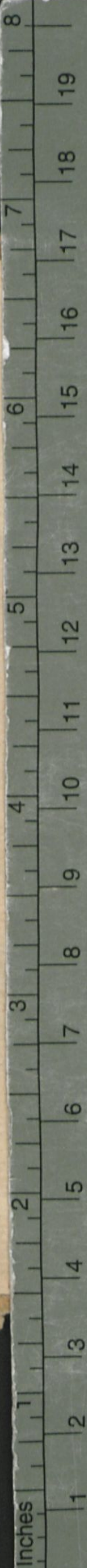
44 $\frac{7}{i, 2}$

AB 44 $\frac{7}{i, 2}$

X 2703882

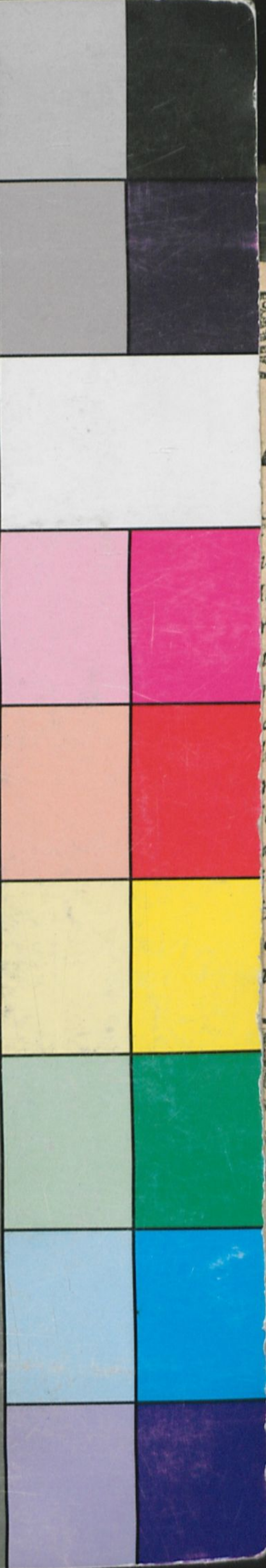

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

ABVLA

QVAE HOC LIBRO
 tur iterprætes, atq; autores sunt hi.
 uilelmus Gondanus.
 adrianus Barlandus.
 rasmus Roterodanus.
 ulus Gellius. Laurentius Valla.
 ngelus Politianu. Petrus Crinitus.
 annes Antonius Campanus.
 inius secundus nouocomensis.
 nianus. Guilelmus. Hermanus.
 colaus Gerbellius, Phorcensis.
 Laurentius Abstemijs.
 micius iam denuo additus.
 opi uita ex Max. Planude
 cerpta, & aucta.
 Fabularum in uestibulo reperies.

